

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.5.2018 r.
COM(2018) 302 final

2018/0152 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 767/2008, rozporządzenie (WE) nr 810/2009,
rozporządzenie (UE) 2017/2226, rozporządzenie (UE) 2016/399, rozporządzenie XX/2018
[rozporządzenie w sprawie interoperacyjności] i decyzję 2004/512/WE oraz uchylające
decyzję Rady 2008/633/WSiSW**

{SEC(2018) 236 final} - {SWD(2018) 195 final} - {SWD(2018) 196 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Kontekst wniosku

Od 2011 r. wizowy system informacyjny (VIS)¹ stanowi rozwiązanie technologiczne ułatwiające procedurę rozpatrywania wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych oraz pomagające organom wizowym, granicznym, azylowym i do spraw migracji w szybkim i skutecznym sprawdzaniu niezbędnych informacji na temat obywateli państw trzecich, którzy potrzebują wizy, aby podróżować do UE. VIS łączy konsulaty państw członkowskich na całym świecie i wszystkie przejścia graniczne na ich granicach zewnętrznych. System ten pozwala na kojarzenie danych biometrycznych, przede wszystkim odcisków palców, do celów identyfikacji i weryfikacji.

Jak stwierdzono w komunikacie w sprawie dostosowania wspólnej polityki wizowej do nowych wyzwań², wspólna polityka wizowa UE³ jest kluczowym elementem dorobku Schengen. Polityka wizowa jest – i powinna pozostać – narzędziem wspomagającym turystykę i ułatwiającym prowadzenie działalności gospodarczej, które jednocześnie pozwala zapobiegać ryzyku związanemu z bezpieczeństwem oraz ryzyku migracji nieuregulowanej do UE. Choć podstawowych zasad rozpatrywania wniosków wizowych nie poddano przeglądowi od czasu wejścia w życie kodeksu wizowego⁴ w 2010 r. i VIS w 2011 r., środowisko funkcjonowania polityki wizowej zmieniło się diametralnie. Wyzwania w zakresie migracji i bezpieczeństwa, które pojawiły się w ostatnich latach, zmieniły debatę polityczną dotyczącą obszaru bez kontroli na granicach wewnętrznych ogółem, a szczególnie polityki wizowej, i skłoniły UE do ponownej oceny równowagi między obawami związanymi z migracją i bezpieczeństwem, względami gospodarczymi a stosunkami zewnętrznymi w ujęciu ogólnym.

W komunikacie dotyczącym utrzymania i wzmocnienia strefy Schengen⁵ Komisja stwierdziła już, że w strefie, w której nie ma kontroli na granicach wewnętrznych, zagrożenia transgraniczne wpływające na porządek publiczny lub bezpieczeństwo wewnętrzne leżą w obszarze wspólnego zainteresowania. Zniesieniu kontroli na granicach wewnętrznych towarzyszyły środki w dziedzinie granic zewnętrznych, polityki wizowej, Systemu Informacyjnego Schengen, ochrony danych, współpracy policyjnej, współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz polityki antynarkotykowej.

Jednocześnie znaczny postęp technologiczny zapewnia nowe możliwości w zakresie ułatwienia rozpatrywania wniosków wizowych zarówno w odniesieniu do osób ubiegających się o wizę, jak i konsulatów. Ponieważ VIS stanowi ważny element ram leżących u podstaw polityki wizowej, niniejszy wniosek uzupełnia niedawny wniosek zmieniający kodeks wizowy przedstawiony przez Komisję w dniu 14 marca 2018 r.⁶ VIS stanowi integralną część podejścia Komisji do zarządzania danymi dotyczącymi ochrony granic, bezpieczeństwa i migracji. Jego celem jest zapewnienie, aby

¹ Ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. (rozporządzenie w sprawie VIS), Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

² COM(2018) 251 final.

³ Wspólna polityka wizowa jest zestawem zharmonizowanych przepisów regulujących różne aspekty: (i) wspólne „listy wizowe” państw, których obywatele są zobowiązani do posiadania wizy, aby wjechać do UE, oraz tych, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu; (ii) kodeks wizowy ustanawiający tryb i warunki wydawania wiz krótkoterminowych; (iii) jednolity formularz naklejki wizowej oraz (iv) wizowy system informacyjny (VIS), w którym rejestruje się wszystkie wnioski wizowe i decyzje państw członkowskich, w tym dane osobowe osób ubiegających się o wizę, ich fotografie i odciski palców.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), Dz.U. L 243 z 15.9.2009.

⁵ COM(2017) 570 final.

⁶ COM(2018) 252 final z dnia 14 marca 2018 r.

funkcjonariusze straży granicznej, funkcjonariusze organów ścigania, urzędnicy zajmujący się kwestiami imigracyjnymi i organy sądowe dysponowali informacjami, których potrzebują do celów lepszej ochrony granic zewnętrznych UE, zarządzania migracją i poprawy bezpieczeństwa wewnętrznego wszystkich obywateli. W grudniu 2017 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący przepisów w zakresie interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE⁷, który miał na celu umożliwienie ich inteligentniejszej i skuteczniejszej współpracy.

W 2016 r. w rozporządzeniu ustanawiającym system wjazdu/wyjazdu⁸ ustalono, że system wjazdu/wyjazdu i VIS mogą być w pełni interoperacyjne, tak aby umożliwić uzyskanie pełnego obrazu historii wniosków wizowych składanych przez obywateli państw trzecich dzięki dodaniu informacji o tym, w jaki sposób osoby te korzystały ze swoich wiz. Wniosek dotyczący ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze granic i polityki wizowej zmienia rozporządzenie w sprawie VIS, aby ustanowić VIS, wraz z systemem wjazdu/wyjazdu i europejskim systemem informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), jako część jednolitej platformy, na której będzie się opierała interoperacyjność. Wprowadzony we wniosku w sprawie interoperacyjności moduł wykrywający multiplikację tożsamości ułatwi wykrywanie multiplikacji tożsamości i zwalczanie oszustw dotyczących tożsamości. Moduł ten automatycznie poinformuje organ wizowy rozpatrujący wniosek wizowy, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o wizę jest znana pod różnymi tożsamościami, tak aby organ ten mógł podjąć właściwe działania. Po uruchomieniu nowych systemów informacyjnych i zapewnieniu interoperacyjności między nimi znacznie zwiększą się możliwości przeprowadzania przez funkcjonariuszy zajmujących się rozpatrywaniem wniosków wizowych szybkiego podstawowego sprawdzenia osób ubiegających się o wizę. Europejski portal wyszukiwania umożliwi pojedyncze wyszukiwanie w celu uzyskania wyników z różnych systemów. Pomoże to zwiększyć bezpieczeństwo obszaru bez kontroli na granicach wewnętrznych. Aby osiągnąć ten cel, należy zmienić przepisy dotyczące rozpatrywania wniosków wizowych. Zmiany powinny w szczególności obejmować nałożenie na organy wizowe obowiązku automatycznego korzystania z modułu wykrywającego multiplikację tożsamości, jak również z innych baz danych podczas przeprowadzania ocen bezpieczeństwa i migracji w odniesieniu do obywateli państw trzecich ubiegających się o wizę krótkoterminową.

Stwierdzono lukę informacyjną na poziomie UE w odniesieniu do dokumentów, które pozwalają obywatelom państw trzecich przebywać w strefie Schengen przez ponad 90/180 dni: wiz długoterminowych, dokumentów pobytowych i kart pobytowych (sprawozdanie końcowe grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. systemów informacyjnych i interoperacyjności⁹ z maja 2017 r.¹⁰). Rada¹¹ zwróciła się do Komisji o przeprowadzenie studium wykonalności dotyczącego utworzenia centralnego unijnego repozytorium zawierającego informacje na temat wiz długoterminowych, kart pobytowych i dokumentów pobytowych. Studium¹², które zostało ukończone we wrześniu 2017 r., zawiera wniosek, że repozytorium w ramach VIS byłoby najbardziej wykonalnym rozwiązaniem pod względem bezpieczeństwa informatycznego, łatwości wdrażania i opłacalności. Przeprowadzono dalsze studium na temat konieczności

⁷ COM(2017) 793 final.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES), Dz.U. L 327, s. 20.

⁹ W czerwcu 2017 r. Komisja powołała grupę ekspertów wysokiego szczebla jako organ doradczy, by usprawnić strukturę zarządzania danymi unijnymi w zakresie kontroli granicznej i bezpieczeństwa. Sprawozdanie końcowe opracowane przez tę grupę przyjęto w dniu 11 maja 2017 r.

¹⁰ <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetailDoc&id=32600&no=1>

¹¹ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10151-2017-INIT/pl/pdf>

¹² https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/docs/pages/201709_ibm_feasibility_study_final_report_en.pdf

i proporcjonalności rozszerzenia zakresu VIS o dane dotyczące wiz długoterminowych i dokumentów pobytu¹³.

Oprócz prac w zakresie interoperacyjności, które rozpoczęto w kwietniu 2016 r. w celu utworzenia sprawniejszych i bardziej inteligentnych systemów informacyjnych do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa, w 2016 r. przeprowadzono ogólną ocenę VIS¹⁴. W ramach tej oceny zbadano w szczególności przydatność tego systemu do założonego celu oraz jego efektywność, skuteczność i wartość dodaną dla UE. Stwierdzono, że VIS spełnia swoje cele i funkcje oraz pozostaje jednym z najbardziej zaawansowanych systemów tego rodzaju, lecz nowe wyzwania w zakresie zarządzania wizami, granicami i migracjami wymagają dalszego rozwoju tego systemu w szeregu konkretnych obszarów.

W dniu 17 kwietnia 2018 r. Komisja przedstawiła wniosek¹⁵ w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa kart pobytowych obywateli państw trzecich będących członkami rodziny obywatela Unii. W świetle niniejszego wniosku włączenie do VIS tych kart pobytowych nie jest konieczne.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

VIS został ustanowiony decyzją 2004/512/WE, a jego cel, funkcje i obowiązki określono w rozporządzeniu (WE) nr 767/2008 („rozporządzenie w sprawie VIS”). W rozporządzeniu (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. („kodeks wizowy”) określono przepisy dotyczące rejestrowania identyfikatorów biometrycznych w VIS. Decyzja Rady 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. określa warunki, na których wyznaczone organy państw członkowskich oraz Europol mogą uzyskać dostęp do systemu VIS do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania.

Niniejszy wniosek nie narusza przepisów dyrektywy 2004/38/WE¹⁶. Wniosek ten nie zmienia w żaden sposób dyrektywy 2004/38/WE.

- **Cele wniosku**

Ogólne cele niniejszej inicjatywy są zgodne z opartymi na Traktacie celami dotyczącymi poprawy bezpieczeństwa w UE i na jej granicach, ułatwiania osobom podróżującym zgodnie z prawem korzystania z prawa do przekraczania granicy zewnętrznej oraz do swobodnego przemieszczania się i pobytu na obszarze bez kontroli na granicach wewnętrznych, a także ułatwienia zarządzania granicami zewnętrznymi strefy Schengen. Cele te opisano bardziej szczegółowo w Europejskim programie w zakresie migracji i wydanych w jego następstwie komunikatach, w tym w komunikacie dotyczącym utrzymania i wzmocnienia strefy Schengen¹⁷, Europejskiej agendzie bezpieczeństwa¹⁸, sprawozdaniach Komisji z postępu prac nad stworzeniem rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa oraz w komunikacie dotyczącym dostosowania wspólnej polityki wizowej do nowych wyzwań¹⁹.

Szczegółowe cele niniejszego wniosku są następujące:

¹³ Studium uzupełniające „Analiza prawna konieczności i proporcjonalności rozszerzenia zakresu wizowego systemu informacyjnego (VIS) o dane dotyczące wiz długoterminowych i dokumentów pobytu” (2018 r.).

¹⁴ COM(2016) 655.

¹⁵ COM(2018) 212 final.

¹⁶ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

¹⁷ COM(2017) 570 final.

¹⁸ COM(2015) 185 final.

¹⁹ COM(2018) 251 final.

- 1) uproszczenie procedury składania wniosków wizowych;
- 2) ułatwienie i wzmocnienie odpraw na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych państw członkowskich i na terytorium państw członkowskich;
- 3) zwiększenie bezpieczeństwa wewnętrznego w strefie Schengen dzięki ułatwieniu wymiany informacji między państwami członkowskimi na temat obywateli państw trzecich będących posiadaczami wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych.

Niniejszy wniosek ma również szereg celów dodatkowych:

- 4) ułatwienie kontroli tożsamości obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich przez organy do spraw migracji i organy ścigania;
- 5) ułatwienie identyfikacji osób zaginionych;
- 6) **pomoc w procesie identyfikacji i powrotu** osób, które mogą nie spełniać warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich lub też przestały spełniać te warunki;
- 7) **pomoc organom ścigania w dostępie** do danych osób ubiegających się o wizy krótkoterminowe i posiadaczy wiz krótkoterminowych (co jest już możliwe na podstawie obowiązujących przepisów) oraz rozszerzenie tego dostępu na posiadaczy wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych, jeżeli jest to konieczne do celów zapobiegania poważnej przestępczości i terroryzmowi, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, wykrywania ich i ścigania, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokich standardów ochrony danych i prywatności;
- 8) gromadzenie statystyk w celu wsparcia kształtowania polityki migracyjnej Unii Europejskiej w oparciu o dane naukowe.

2. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny *ex post* / kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa

W 2016 r. przeprowadzono ocenę REFIT VIS²⁰, która doprowadziła do sformułowania szeregu zaleceń mających na celu poprawę funkcjonowania tego systemu. Zalecenia te stanowiły podstawę dla niniejszego wniosku.

Ogólnie rzecz biorąc, ocena VIS wykazała, że system ten jest skuteczny w realizacji założonych celów. Dowiodła ona jednak, że konieczny jest dalszy rozwój VIS, aby lepiej reagować na nowe wyzwania w zakresie polityki wizowej oraz polityki w dziedzinie granic i bezpieczeństwa. Można to osiągnąć dzięki wzajemnemu połączeniu z istniejącymi i powstającymi systemami informatycznymi oraz zbadaniu sposobów rejestrowania w VIS informacji na temat wiz długoterminowych, w tym danych biometrycznych. Ocena wykazała również potrzebę poprawy, w szczególności w odniesieniu do monitorowania jakości danych i tworzenia statystyk.

Większość kwestii wskazanych w ocenie miała charakter techniczny i służyła dalszemu dostosowaniu systemu do nowych wniosków ustawodawczych w tej dziedzinie. Dotyczą one głównie:

- 1) poprawy jakości danych;
- 2) zintegrowania z VIS funkcji VIS Mail;

²⁰ COM(2016) 655, SWD(2016) 327, SWD(2016) 328.

- 3) centralizacji funkcji wglądu i przedstawicielstwa;
- 4) zapewnienia wsparcia w rozpoznawaniu wizerunku twarzy lub wykorzystywaniu obrazów śladu oraz
- 5) utworzenia mechanizmu sprawozdawczości i statystyk opartego na danych VIS.

W okresie od października 2016 r. do lipca 2017 r. eu-LISA przeprowadziła badanie dotyczące wszystkich przewidywanych skutków technicznych wynikających z oceny VIS. Szczegółowa ocena skutków tych usprawnień technicznych nie była zatem konieczna.

Szereg problemów stwierdzonych w ramach oceny wymagało jednak nie tylko analizy technicznej, lecz także dalszej analizy pod kątem ewentualnych rozwiązań tych problemów oraz ich skutków:

- trudności w dopełnianiu procedur powrotu migrantów o nieuregulowanym statusie do ich krajów pochodzenia w przypadku braku dokumentów podróży;
 - ryzyko migracji nieuregulowanej i oszustw wizowych, w szczególności handlu ludźmi i innych form nadużyć z udziałem dzieci poniżej 12 roku życia, przy ubieganiu się o wizę;
 - trudności napotymane przez organy graniczne lub do spraw migracji przy weryfikacji wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych oraz ich posiadaczy;
 - luka informacyjna w zakresie kontroli pod kątem ryzyka migracji nieuregulowanej i ryzyka związanego z bezpieczeństwem podczas rozpatrywania wniosków wizowych;
 - konieczność rozważenia możliwości automatycznego korzystania z innych baz danych w dziedzinie bezpieczeństwa i granic podczas rozpatrywania wniosków wizowych. Należy przy tym uwzględnić zmiany, które nastąpiły od czasu oceny w 2016 r. w odniesieniu do systemów informacyjnych UE do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa, oraz zagwarantować zgodność z niedawno przyjętymi wnioskami Komisji (system wjazdu/wyjazdu) oraz z proponowanymi nowymi zmianami i systemami (przekształcony wniosek w sprawie Eurodac, ETIAS, ECRIS-TCN, interoperacyjność).
- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Szczegółowy opis konsultacji z zainteresowanymi stronami znajduje się w załączniku 2 do oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi. Komisja zleciła przeprowadzenie trzech niezależnych ekspertyz: jednego studium dotyczącego wykonalności, konieczności i proporcjonalności obniżenia wieku, od jakiego można pobierać odciski palców od dzieci w procedurze wizowej, oraz przechowywania kopii dokumentu podróży osób ubiegających się o wizę w VIS, a także dwóch studiów dotyczących wykonalności oraz konieczności i proporcjonalności rozszerzenia VIS o dane dotyczące wiz długoterminowych i dokumentów pobytu (tj. dokumentów pobytowych i kart pobytowych). Studia te obejmowały również ukierunkowane konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym z organami krajowymi mającymi możliwość wprowadzania, zmiany, usuwania lub przeglądania danych w VIS, organami krajowymi odpowiedzialnymi za migrację i powrót, organami odpowiedzialnymi za ochronę dzieci, policją i organami ds. zwalczania handlu ludźmi, organami odpowiedzialnymi za sprawy konsularne oraz organami krajowymi odpowiedzialnymi za odprawy na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych. Przeprowadzono również konsultacje z różnymi organami spoza UE i organizacjami pozarządowymi zajmującymi się prawami dziecka.

W latach 2017–2018 Komisja dwukrotnie przeprowadziła otwarte konsultacje publiczne: po raz pierwszy w dniach 17 sierpnia 2017 r. – 9 listopada 2017 r. w sprawie obniżenia wieku, od jakiego można pobierać odciski palców od dzieci w procedurze wizowej, a po raz drugi w dniach 17 listopada 2017 r. – 9 grudnia 2018 r. w sprawie rozszerzenia VIS o dane dotyczące wiz długoterminowych i dokumentów pobytu.

W dniu 9 listopada 2017 r. Europejski Inspektor Ochrony Danych przedstawił swoją opinię na temat obniżenia wieku, od którego można pobierać odciski palców od dzieci, a w dniu 9 lutego 2018 r. – na temat rozszerzenia VIS o dane dotyczące wiz długoterminowych i dokumentów pobytu.

EIOD i Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej przedstawili swoje poglądy na temat różnych aspektów wniosku podczas ukierunkowanych wywiadów w ramach konsultacji z zainteresowanymi stronami przeprowadzonych w trakcie przygotowywania oceny skutków.

• Ocena skutków

W 2018 r. przeprowadzono ocenę skutków²¹, koncentrując się na kwestiach wymagających dalszej oceny w celu opracowania niniejszego wniosku. Ocena ta opierała się na trzech niezależnych ekspertyzach zleconych przez Komisję i wykonanych w latach 2017 i 2018. Uwzględniono również ustalenia sformułowane w ramach studium wykonalności technicznej dotyczącego wszystkich możliwych zmian w VIS, które eu-LISA przeprowadziła w listopadzie 2016 r. i lutym 2017 r., oraz studium wykonalności dotyczącego zintegrowanego zarządzania granicami w odniesieniu do osób niezarejestrowanych w systemie wjazdu/wyjazdu (studium ETIAS).

W ocenie skutków rozważono warianty dotyczące następujących kwestii:

- włączenia do VIS cyfrowej kopii dokumentu podróży (w sposób scentralizowany lub zdecentralizowany), z uwzględnieniem dwóch podwariantów: przechowywania jedynie strony personalizacyjnej albo przechowywania wszystkich wykorzystywanych stron dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę;
- obniżenia wieku, od którego można pobierać odciski palców od dzieci, z uwzględnieniem dwóch podwariantów: obniżenia wieku, od którego można pobierać odciski palców, do sześciu lat albo obniżenia wieku, od którego można pobierać odciski palców, tak aby obejmował osoby w każdym wieku;
- włączenia do VIS danych dotyczących wiz długoterminowych i dokumentów pobytu wraz z wariantami ustawodawczymi obejmującymi dalszą harmonizację i zabezpieczenie dokumentów pobytowych długoterminowych i dokumentów pobytu; utworzenia wzajemnego połączenia między krajowymi bazami danych, które umożliwiłoby wszystkim państwom członkowskim przeszukiwanie odpowiednich krajowych baz danych innych państw członkowskich; włączenia do VIS dokumentów z danymi dotyczącymi odrzuconych wniosków wizowych albo bez tych danych;
- zapewnienia zautomatyzowanej kontroli pod kątem migracji i bezpieczeństwa, przeprowadzanej w dostępnych bazach danych.

Niniejszy wniosek jest zgodny z preferowanymi wariantami przedstawionymi w ocenie skutków w odniesieniu do pierwszego (przechowywanie strony personalizacyjnej dokumentu podróży), drugiego (obniżenie wieku, od którego można pobierać odciski palców, do sześciu lat) oraz czwartego z powyższych środków. Jeżeli chodzi o włączenie do VIS dokumentów pobytu i wiz długoterminowych, informacje na temat kart pobytowych wydawanych członkom rodziny obywateli Unii mającym prawo do swobodnego przemieszczania się na podstawie prawa Unii nie została uwzględniona w niniejszym wniosku ze względu na prawa tych obywateli państw trzecich wynikające z więzi rodzinnej z obywatelem Unii. Ponadto wniosek przedstawiony przez Komisję w dniu 17 kwietnia 2018 r. zwiększył bezpieczeństwo takich kart pobytowych.

²¹ SWD(2018) 195.

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej dokonała przeglądu projektu oceny skutków i pozytywnie zaopiniowała ten projekt w dniu 23 kwietnia 2018 r.

3. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Krótki opis proponowanych działań

Należy dokładniej określić cel, funkcje i obowiązki VIS, aby uwzględnić rozszerzenie systemu o dane dotyczące posiadaczy wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych. Należy również rozszerzyć VIS tak, aby kategorie danych dotyczące wniosków o wizy krótkoterminowe obejmowały przechowywanie kopii dokumentów podróży, a także włączyć do niego nowe funkcje, takie jak repozytorium na potrzeby sprawozdawczości i statystyk lub VIS Mail²². Oznacza to, że należy zmienić przepisy kodeksu wizowego określające procedurę rozpatrywania wniosków wizowych. Dostęp organów ścigania państw członkowskich i Europolu do VIS został ustanowiony decyzją Rady 2008/633/WSiSW. Decyzja ta poprzedzała Traktat z Lizbony i regulowała dostęp organów ścigania w ramach dawnego tak zwanego trzeciego filaru Traktatu o Unii Europejskiej. Ponieważ ten trzeci filar nie istnieje już jako taki w obecnych Traktatach, Komisja uważa, że niniejszy wniosek stanowi okazję do włączenia treści tej decyzji do rozporządzenia w sprawie VIS. W związku z tym, że VIS zostanie rozszerzony o informacje na temat wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych, niezbędny dalszy rozwój systemu i zarządzanie operacyjne systemem zostaną powierzone agencji ds. zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (eu-LISA).

W konsekwencji konieczne będzie wprowadzenie zmian do rozporządzenia (WE) nr 810/2009 (kodeks wizowy), rozporządzenia (WE) nr 767/2008, rozporządzenia (UE) 2017/2226 (rozporządzenie ustanawiające system wjazdu/wyjazdu), rozporządzenia (UE) XX [rozporządzenie w sprawie interoperacyjności] oraz rozporządzenia (UE) 2016/399 (kodeks graniczny Schengen).

Główne cele wniosku można podsumować następująco:

Likwidowanie pozostałych luk informacyjnych w zakresie granic i bezpieczeństwa: włączenie do VIS dokumentów pobytu i wiz długoterminowych

W sprawozdaniu końcowym grupy ekspertów wysokiego szczebla²³ stwierdzono istnienie na poziomie UE luki informacyjnej dotyczącej dokumentów, która pozwala obywatelom państw trzecich przebywać na terytorium danego państwa członkowskiego UE przez okres dłuższy niż 90 dni w każdym okresie wynoszącym 180 dni²⁴. Obecnie nie gromadzi się danych na temat tych dokumentów i ich posiadaczy; danych tych nie można zweryfikować w żadnym z wielkoskalowych systemów informatycznych UE w dziedzinie granic i bezpieczeństwa (poza SIS – w ograniczonym stopniu). Państwa członkowskie uważają, że obecny sposób zarządzania tymi dokumentami może utrudniać przekraczanie granicy obywatelom państw trzecich i ich późniejsze swobodne przemieszczanie się na obszarze bez kontroli na granicach wewnętrznych.

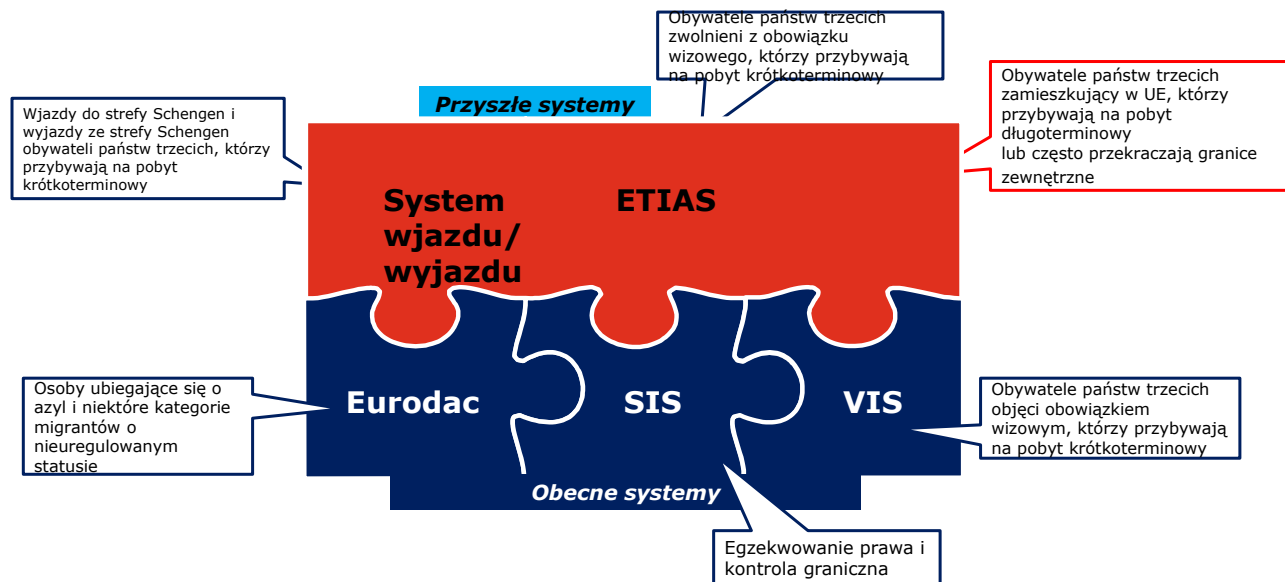
Obywatele państw trzecich przybywający do UE na pobyt długoterminowy stanowią jedyną kategorię obywateli państw trzecich nieobjętych żadnym z wielkoskalowych systemów informatycznych UE (zob. rysunek poniżej). Uwzględnienie wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych w VIS zapewniłoby włączenie informacji o tych dokumentach i ich posiadaczach do

²² Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 VIS Mail jest mechanizmem wymiany informacji i konsultacji między organami centralnymi państw członkowskich, opartym na infrastrukturze VIS.

²³ W czerwcu 2017 r. Komisja powołała grupę ekspertów wysokiego szczebla jako organ doradczy, by usprawnić strukturę zarządzania danymi unijnymi w zakresie kontroli granicznej i bezpieczeństwa. Sprawozdanie końcowe opracowane przez tę grupę przyjęto w dniu 11 maja 2017 r.

²⁴ Na przykład wizy długoterminowe i dokumenty pobytu (w tym zarówno dokumenty pobytowe, jak i karty pobytowe).

jednego z wielkoskalowych systemów informatycznych UE i to na podstawie tych samych przepisów, które dotyczą dokumentów wydawanych tym osobom na warunkach bezwizowych (dane już znajdujące się w ETIAS i systemie wjazdu/wyjazdu) oraz w ramach obowiązku wizowego (obywatele państw trzecich przybywający na pobyt krótkoterminowy, których dane już znajdują się w VIS i systemie wjazdu/wyjazdu). Umożliwi to organom państw członkowskich innym niż organ wydający skontrolowanie tego dokumentu i jego posiadacza na granicach lub na terytorium państw członkowskich.

Ułatwiając systematyczną i lepszą wymianę informacji między państwami członkowskimi na temat obywateli państw trzecich posiadających wizy długoterminowe i dokumenty pobytowe, VIS przyczyniłby się do zwiększenia bezpieczeństwa wewnętrznego w strefie Schengen. Jeżeli dane dotyczące wiz długoterminowych lub dokumentów pobytowych zostaną umieszczone w systemie centralnym i udostępnione wszystkim odpowiednim organom państw członkowskich, każde państwo członkowskie będzie w stanie dokonywać bardziej precyzyjnej i bezstronnej oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem na podstawie danych znajdujących się w systemie podczas kontroli posiadaczy dokumentów na przejściach granicznych i na terytorium państw członkowskich.

Ponadto włączenie tych dokumentów do scentralizowanego systemu pomoże wykrywać oszustwa związane z uzyskiwaniem autentycznych dokumentów na podstawie fałszywych dokumentów umożliwiających ustalenie tożsamości.

Ułatwienie lepszej i systematycznej wymiany informacji między państwami członkowskimi zminimalizowałoby również obciążenie administracyjne i przewyciężyło barierę językową w kontaktach z innym państwem członkowskim w celu weryfikacji autentyczności dokumentu przedstawionego przez obywatela państwa trzeciego.

Przy podejmowaniu decyzji o wydaniu lub przedłużeniu wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego przeprowadzana będzie pewna liczba zautomatyzowanych kontroli z wykorzystaniem elementów interoperacyjności (europejski portal wyszukiwania) w celu wykrycia, czy baza danych UE lub Interpolu zawiera jakiegokolwiek dowody na to, że dana osoba może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa jednego z państw członkowskich. Państwo członkowskie wydające dokument będzie musiało w przypadku każdego trafienia podjąć działania następcze zgodnie z obowiązującym prawem Unii i prawem krajowym.

Zaostrzenie kontroli podczas rozpatrywania wniosków wizowych z wykorzystaniem interoperacyjności

Zgodnie z obowiązującymi przepisami konsulaty są zobowiązane do sprawdzania informacji na temat podróży objętych obowiązkiem wizowym jedynie w Systemie Informacyjnym Schengen

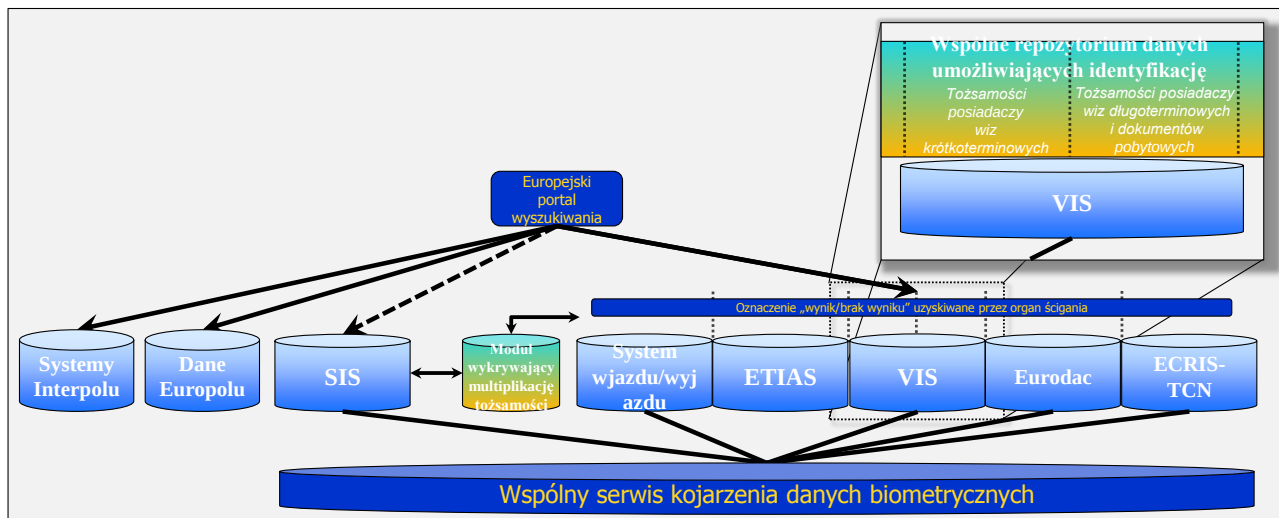
TDAWN²⁵.

podstawowego sprawdzenia osób ubiegających się o wizę.

właściwych działań.

pierwszy stosowane w praktyce.

automatycznie sprawdzi każdy wniosek w każdym z powyższych systemów.

zasady analizy danych, jak również konkretne wartości podane przez państwa członkowskie oraz

25

wydano notę Interpolu.

statystyki pochodzące z innych odpowiednich baz danych dotyczących zarządzania granicami i bezpieczeństwa. Udoskonaliloby to ocenę ryzyka i pozwoliłoby na stosowanie metody analizy danych. Wskaźniki ryzyka nie zawierałyby żadnych danych osobowych i opierałyby się na dostarczanych przez państwa członkowskie statystykach i informacjach na temat zagrożeń, odbiegających od normy odsetków odmów wydania zezwolenia lub przekroczeń dozwolonego okresu pobytu przez niektóre kategorie obywateli państw trzecich oraz zagrożeń dla zdrowia publicznego.

Wprowadzenie systematycznych kontroli w zakresie bezpieczeństwa i migracji w związku z danymi VIS opiera się na korzyściach wynikających z ram interoperacyjności.

Ułatwienie identyfikacji osób zaginionych

Mogą występować sytuacje, w których osoby należy zidentyfikować w ich własnym interesie – w przypadku gdy osoby te zagubiły się, zaginęły lub zostały uznane za ofiary handlu ludźmi. W ramach interoperacyjności przewidziano możliwość zidentyfikowania osoby przez organ policji na podstawie danych biometrycznych tej osoby pobranych podczas kontroli tożsamości, jeżeli zezwala na to prawo krajowe. Taki dostęp nie byłby jednak wystarczająco skuteczny w szczególnych okolicznościach, takich jak sytuacje opisane powyżej. W tym celu należy zapewnić organom ścigania szybki dostęp do danych VIS, aby umożliwić szybką i wiarygodną identyfikację osób bez konieczności spełnienia wszystkich warunków wstępnych i zapewnienia dodatkowych gwarancji dotyczących dostępu do celów egzekwowania prawa.

Niwelowanie pozostałych luk informacyjnych w rozpatrywaniu wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych: obniżenie wieku, od którego można pobierać odciski palców od osób ubiegających się o wizę, i przechowywanie kopii dokumentów podróży w VIS na potrzeby wsparcia procedur powrotu

- *Obniżenie wieku, od którego można pobierać odcisków palców od dzieci ubiegających się o wizę, z 12 do 6 lat*

Środek ten umożliwi urzędnikom weryfikację tożsamości dziecka w ramach procedury składania wniosków wizowych oraz umożliwi kontrolę przy przekraczaniu granicy zewnętrznej. Ponadto dzięki umożliwieniu jednoznacznej identyfikacji dzieci środek ten zapewni lepszą ochronę dzieci i będzie pomocny w zwalczaniu handlu ludźmi i migracji nieuregulowanej, stawiając jednocześnie na pierwszym miejscu interes dziecka. Wprowadza się w prawie dodatkowe gwarancje w celu zapewnienia ochrony interesu dziecka w toku całej procedury rozpatrywania wniosków wizowych oraz podczas wszelkiego późniejszego wykorzystywania danych dzieci.

Odciski palców będą pobierane od każdej osoby ubiegającej się o wizę w wieku od sześciu lat, co powiększy grupę osób ubiegających się o wizę krótkoterminową o grupę wiekową 6–11 lat.

W momencie przyjmowania rozporządzenia (WE) nr 810/2009 uznano, że kwestia wystarczającej wiarygodności odcisków palców pobieranych od dzieci poniżej 12 roku życia do celów identyfikacji i weryfikacji, a zwłaszcza to, jak odciski palców zmieniają się z wiekiem, będzie musiała zostać uwzględniona na późniejszym etapie. W związku z tym w 2013 r. Wspólne Centrum Badawcze (JRC)²⁶ Komisji Europejskiej sporządziło ekspertyzę mającą na celu ustalenie, czy zautomatyzowane rozpoznawanie odcisków palców w przypadku dzieci może zapewnić wskaźniki rozpoznawania na podobnym poziomie jak w przypadku dorosłych. W ekspertyzie JRC stwierdzono, że rozpoznawanie odcisków palców dzieci w wieku 6–12 lat jest możliwe do osiągnięcia z zadowalającą dokładnością pod pewnymi warunkami. Jednym z takich warunków jest na przykład zapewnienie, aby osoby pobierające odciski palców posiadały odpowiedni poziom wykształcenia pozwalający na uzyskiwanie obrazów wysokiej jakości.

²⁶

JRC (2013). Fingerprint Recognition for Children [Rozpoznawanie odcisków palców dzieci].

Druga ekspertyza²⁷ potwierdziła to ustalenie i dostarczyła dalszych informacji na temat wpływu wieku na jakość odcisków palców. Komisja wykonała dalszą ekspertyzę²⁸ dotyczącą konieczności i proporcjonalności obniżenia wieku, od jakiego można pobierać odciski palców od dzieci w ramach procedury wizowej. W ekspertyzie tej stwierdzono, że obniżenie wieku, od jakiego można pobierać odciski palców, pomogłoby lepiej osiągnąć cele VIS, w szczególności w odniesieniu do ułatwienia zwalczania oszustw dotyczących tożsamości oraz usprawnienia odpraw na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych. Stwierdzono również, że obniżenie wieku, od jakiego można pobierać odciski palców, mogłoby przynieść dodatkowe korzyści poprzez skuteczniejsze zapobieganie naruszaniu praw dziecka i zwalczanie naruszania tych praw, w szczególności poprzez umożliwienie identyfikacji lub weryfikacji tożsamości dzieci będących obywatelami państw trzecich, które znajdują się na terytorium państw członkowskich w sytuacji, w której ich prawa mogą być lub zostały naruszone (np. dzieci będące ofiarami handlu ludźmi, zaginione dzieci lub osoby nieletnie pozbawione opieki ubiegające się o azyl).

- *Przechowywanie kopii strony personalizacyjnej dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę w VIS na potrzeby wsparcia procedur powrotu*

Wniosek wprowadza nową kategorię danych, które mają być przechowywane w VIS przy składaniu wniosku wizowego. Obecnie państwa członkowskie sporządzają kopie dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę. Nie istnieją jednak przepisy UE określające jednolite warunki zatrzymywania lub wymiany tych informacji między państwami członkowskimi. Zatrzymanie kopii dokumentu podróży umożliwi lepszą kontrolę tych dokumentów i zwiększy efektywność procedur powrotu. Wykorzystanie VIS do wdrożenia tego środka wspomagałoby realizację unijnej polityki powrotowej.

Właściwe organy ds. identyfikacji (lub weryfikacji w obrębie terytorium) i powrotu – mianowicie organy ds. migracji i powrotu – które mają już dostęp do wyszukiwania w systemie z wykorzystaniem odcisków palców obywatela państwa trzeciego, byłyby w stanie wyszukać tę kopię, z zastrzeżeniem rygorystycznych zasad dostępu.

Zgodnie z art. 2 lit. e) rozporządzenia w sprawie VIS jednym z celów VIS jest zapewnianie „pomocy w identyfikacji osób, które mogą nie spełniać warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich lub też przestały spełniać te warunki”. Art. 31 ust. 2 umożliwia państwom członkowskim przekazanie lub udostępnienie ograniczonego zbioru tych danych państwu trzeciemu w celu udowodnienia tożsamości obywateli państw trzecich do celów powrotów²⁹. VIS został dodatkowo udoskonalony dzięki temu środkowi, aby wspomagać identyfikację i powrót migrantów o nieuregulowanym statusie³⁰.

²⁷ „Automatic fingerprint recognition: from children to elderly” [„Automatyczne rozpoznawanie odcisków palców: od dzieci do osób w podeszłym wieku”] (2018 – JRC).

²⁸ „Feasibility and implications of lowering the fingerprinting age for children and on storing a scanned copy of the visa applicant's travel document in the Visa Information System (VIS)” [„Wykonalność i skutki obniżenia wieku, od jakiego można pobierać odciski palców od dzieci, oraz przechowywania zeskanowanej kopii dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę w wizowym systemie informacyjnym (VIS)”] (2018).

²⁹ Rozporządzenie zezwala wyznaczonym właściwym organom na przekazywanie następujących danych z pliku danych dotyczących wniosku wizowego: imienia, nazwiska i poprzedniego nazwiska (w stosownych przypadkach); płci, daty urodzenia, miejsca urodzenia i kraju urodzenia; obecnego obywatelstwa i obywatelstwa w chwili urodzenia; rodzaju i numeru dokumentu podróży, organu, który wydał dokument, oraz daty wydania i daty upływu ważności dokumentu; miejsca pobytu; w przypadku małoletnich – nazwiska i imienia (imion) ojca i matki osoby ubiegającej się o wizę.

³⁰ [EMN Ad-Hoc Query on COM AHQ on Member States' Experiences with the use of the Visa Information System \(VIS\) for Return Purposes](#) [Ankieta ad hoc Europejskiej Sieci Migracyjnej dotycząca COM AHQ w sprawie doświadczeń państw członkowskich w zakresie korzystania z wizowego systemu informacyjnego (VIS) do celów powrotów]. Wystosowana przez Komisję w dniu 18 marca 2016 r. Udzielono 24 odpowiedzi.

Udoskonalenie innych elementów technicznych VIS

Z VIS zintegrowany jest mechanizm VIS Mail służący do konsultacji w celu usprawnienia wymiany informacji między centralnym systemem VIS a systemami krajowymi. Konfiguracja systemu centralnego jest tak dostosowana, aby umożliwiać lepsze reagowanie na potrzebę szybkiego i skutecznego zapewnienia dostępności w okresach zakłóceń (tj. system rezerwowo przekształcony w aktywny / konfigurację aktywną).

Aby poprawić jakość danych rejestrowanych w VIS, na poziomie wniosku wprowadzono wskaźniki braków w jakości danych. Rolę zarządzania kontrolami jakości danych w VIS powierzono eu-LISA. Wprowadzono funkcję zapewniającą odrzucenie przez VIS wniosku o wgląd w dane do momentu prawidłowego wprowadzenia wszystkich odpowiednich informacji. Inna funkcja umożliwia rozróżnienie między przypadkami, w których odciski palców nie są wymagane z przyczyn prawnych, a przypadkami, w których nie można zapewnić odcisków palców. W celu rozwiązania problemów gromadzenia danych biometrycznych, a zwłaszcza kwestii wpływających na jakość wizerunków twarzy, wprowadzone zostaną alternatywne standardy, takie jak gromadzenie zdjęć bezpośrednio (tj. uzyskiwanie obrazu twarzy na żywo). Przewiduje się scentralizowane rozwiązanie techniczne w zakresie wglądu, przedstawicielstwa i późniejszego powiadomienia, umożliwiające państwom członkowskim zarządzanie własnymi informacjami dotyczącymi tych funkcji i ich aktualizację.

• Podstawa prawna

Podstawę prawną niniejszego rozporządzenia stanowią następujące artykuły Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej: art. 16 ust. 2, art. 77 ust. 2 lit. a), b), d) i e), art. 78 ust. 2 lit. d), e) i g), art. 79 ust. 2 lit. c) i d), art. 87 ust. 2 lit. a) oraz art. 88 ust. 2 lit. a).

Na podstawie art. 77 ust. 2 lit. a), b), d) i e) TFUE Parlament Europejski i Rada mogą przyjmować środki dotyczące wspólnej polityki w zakresie wiz i innych dokumentów uprawniających do krótkiego pobytu, kontroli, którym podlegają osoby przekraczające granice zewnętrzne, wszelkich środków niezbędnych do stopniowego wprowadzania zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi oraz braku jakiegokolwiek kontroli osób, niezależnie od ich obywatelstwa, przy przekraczaniu przez nie granic wewnętrznych. Jest to główna podstawa prawna niniejszego wniosku dotyczącego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 TFUE Unia jest uprawniona do przyjmowania środków na rzecz ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz przez państwa członkowskie w wykonywaniu działań wchodzących w zakres zastosowania prawa Unii, a także zasad dotyczących swobodnego przepływu takich danych. To postanowienie Traktatu stanowi również ważną podstawę prawną niniejszego wniosku.

Dodatkowym celem niniejszego wniosku jest umożliwienie krajowym organom ścigania oraz Europolowi dostępu do danych VIS na ściśle określonych warunkach na potrzeby ścigania przestępstw. Niniejszy wniosek opiera się zatem również odpowiednio na art. 87 ust. 2 lit. a) i art. 88 ust. 2 lit. a) TFUE. Obie te dodatkowe podstawy prawne wymagają tej samej zwykłej procedury ustawodawczej, która ma zastosowanie na podstawie art. 77 ust. 2.

Niniejszy wniosek służy osiągnięciu szeregu dalszych celów dodatkowych, takich jak: wniesienie wkładu w procedurę dublińską i procedurę rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu, które to procedury są środkami opracowanymi na podstawie art. 78 ust. 2 lit. d), e) i g) TFUE; wspomaganie identyfikacji i powrotu obywateli państw trzecich w ramach środków opracowanych na podstawie art. 79 ust. 2 lit. c) TFUE oraz wspieranie identyfikacji ofiar i zwalczanie handlu ludźmi w ramach środków opracowanych na podstawie art. 79 ust. 2 lit. d) TFUE. Te dodatkowe podstawy prawne są również zgodne z głównymi podstawami prawnymi.

• Zasada pomocniczości

W art. 77 ust. 2 lit. a) TFUE nadaje się Unii uprawnienie do przyjmowania środków dotyczących „wspólnej polityki w zakresie wiz i innych dokumentów uprawniających do krótkiego pobytu”. Niniejszy wniosek mieści się w granicach określonych tym postanowieniem. Celem wniosku jest dalsze rozwijanie i udoskonalanie przepisów dotyczących elektronicznego przetwarzania wniosków o wydanie wizy na planowane pobyty na terytorium państw członkowskich nieprzekraczające 90 dni w dowolnym 180-dniowym okresie. Cel ten nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez same państwa członkowskie, ponieważ zmiana istniejącego aktu prawnego Unii (rozporządzenia w sprawie VIS) może zostać dokonana wyłącznie przez Unię.

Swoboda przemieszczania się na obszarze bez kontroli na granicach wewnętrznych wymaga, aby granice zewnętrzne tego obszaru były skutecznie zarządzane w celu zapewnienia bezpieczeństwa. Państwa członkowskie uzgodniły zatem, że wspólnie stawia czoła tym wyzwaniom, przede wszystkim poprzez przekazywanie informacji za pośrednictwem scentralizowanych unijnych systemów w dziedzinach wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Potwierdzają to liczne konkluzje przyjęte zarówno przez Radę Europejską, jak i Radę, zwłaszcza od 2015 r.

Brak kontroli na granicach wewnętrznych wymaga prawidłowego zarządzania granicami zewnętrznymi, w ramach którego każde państwo członkowskie lub państwo stowarzyszone ma obowiązek kontrolować granicę zewnętrzną w imieniu pozostałych państw. Żadne państwo członkowskie nie może samodzielnie rozwiązać problemu migracji nieuregulowanej i przestępczości transgranicznej. Obywatele państw trzecich, którzy przybywają na obszar bez kontroli na granicach wewnętrznych, mogą swobodnie podróżować na tym obszarze. Na obszarze bez granic wewnętrznych należy prowadzić wspólne zwalczanie imigracji nieuregulowanej oraz przestępczości międzynarodowej i terroryzmu, w tym przez wykrywanie oszustw dotyczących tożsamości, co może być skutecznie realizowane jedynie na szczeblu UE.

Zgodnie z art. 77 ust. 2 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Unia ma prawo przyjmować środki dotyczące kontroli osób i skutecznego nadzoru przy przekraczaniu granic zewnętrznych państw członkowskich. Obecne prawo Unii w zakresie procedury wizowej należy zmienić, aby uwzględnić przepływ obywateli państw trzecich ubiegających się o wizę krótkoterminową, w szczególności ostatnie przepisy dotyczące systemu wjazdu/wyjazdu znoszące wymóg stemplowania i ustanawiające rejestr wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich, którym udzielono zezwolenia na pobyt krótkoterminowy, umożliwiając w ten sposób organom państw członkowskich ocenę zgodnego z prawem korzystania z poprzednich pobytów krótkoterminowych na obszarze bez kontroli na granicach wewnętrznych.

W odniesieniu do wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych art. 21 konwencji z Schengen przewiduje ich wzajemne uznawanie jako dokumentów umożliwiających ich posiadaczom swobodne przemieszczanie się w obrębie strefy Schengen przez 90 dni w każdym okresie wynoszącym 180 dni (tj. podobnie jak w przypadku wizy krótkoterminowej), pod warunkiem że spełniają oni warunki określone w art. 6 ust. 1 lit. a), c) i e) rozporządzenia (UE) 2016/399 (kodeks graniczny Schengen). W różnych konkluzjach Rady³¹ wezwano do wprowadzenia nowych środków w celu zlikwidowania luk informacyjnych w dziedzinie zarządzania granicami i ścigania przestępstw w odniesieniu do przekraczania granic przez posiadaczy wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych, potencjalnie dzięki utworzeniu unijnego repozytorium takich danych. Włączenie danych dotyczących tych dokumentów, tak aby możliwa była wymiana tych danych między państwami członkowskimi, a dokumenty posiadacza mogły być sprawdzane na granicach

³¹ Konkluzje z dnia 9 czerwca 2017 r. w sprawie dalszych prac nad usprawnieniem wymiany informacji i zapewnieniem interoperacyjności unijnych systemów informacyjnych (ST/10151/17); konkluzje z czerwca 2016 r. zatwierdzające plan działania na rzecz intensyfikacji wymiany informacji i udoskonalenia zarządzania nimi (9368/1/16 REV 1).

zewnątrznych lub na terytorium UE przez państwa członkowskie inne niż państwo, które wydało dokument, oraz w celu sprawdzenia, czy dana osoba mogłaby stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa jednego z państw członkowskich, odpowiada celom określonym w art. 77 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Ten cel wniosku nie może zatem zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez same państwa członkowskie, a możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii.

- **Zasada proporcjonalności**

Jak wyjaśniono w ocenie skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi dotyczącemu zmienionego rozporządzenia, decyzje polityczne zawarte w niniejszym wniosku uznaje się za proporcjonalne. Nie wykraczają one poza to, co jest konieczne do osiągnięcia uzgodnionych celów.

Art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że działanie Unii nie może wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatu. Forma wybrana dla tego działania UE musi zatem umożliwić osiągnięcie celów wniosku i jego wprowadzenie w życie w jak najskuteczniejszy sposób. Proponowana inicjatywa stanowi rozwinięcie przepisów dotyczących podróżowania bez granic i ma na celu zapewnienie jednolitego stosowania wspólnych przepisów na granicach zewnętrznych we wszystkich państwach członkowskich, które zniosły kontrole na granicach wewnętrznych. Opiera się ona ponadto na instrumencie zapewniającym Unii Europejskiej informacje na temat obywateli państw trzecich. Kodyfikuje i poprawia dostęp istniejących organów ścigania do informacji VIS na temat tych kategorii obywateli państw trzecich, co stanowi szybki, dokładny, bezpieczny i opłacalny sposób identyfikacji obywateli państw trzecich podejrzanych o prowadzenie działalności terrorystycznej lub o popełnienie poważnego przestępstwa (lub będących ofiarami terroryzmu lub poważnego przestępstwa) oraz umożliwia organom uzyskanie wglądu w historię wniosków wizowych składanych przez obywateli państw trzecich podejrzanych o popełnienie tego rodzaju przestępstw (lub będących ofiarami takich przestępstw).

Wniosek opracowano zgodnie z zasadami uwzględnienia ochrony danych już w fazie projektowania i jest proporcjonalny pod względem prawa do ochrony danych osobowych, ponieważ nie przewidziano w nim obowiązku gromadzenia i przechowywania większej ilości danych przez okres dłuższy, niż jest to absolutnie konieczne do funkcjonowania systemu i osiągnięcia jego celów. Ponadto we wniosku zostaną przewidziane i wdrożone wszystkie gwarancje i mechanizmy niezbędne, by zapewnić skuteczną ochronę praw podstawowych podróżnych, a w szczególności przysługującego im prawa do ochrony życia prywatnego i danych osobowych.

Zapewnienie funkcjonowania systemu nie będzie wymagało żadnych dodatkowych procedur ani harmonizacji na szczeblu UE. Proponowany środek jest zatem proporcjonalny, ponieważ nie wykracza on poza to, co jest konieczne, by działanie podejmowane na szczeblu UE umożliwiło osiągnięcie wyznaczonych celów.

Preferowany wariant jest również proporcjonalny pod względem kosztów, biorąc pod uwagę korzyści w zakresie zarządzania wspólną granicą zewnętrzną oraz korzyści pod względem postępów umożliwiających wypracowanie wspólnej polityki migracyjnej UE, jakie wdrożenie systemu przyniesie wszystkim państwom członkowskim.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą proporcjonalności.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek opiera się na istniejącym scentralizowanym systemie, w ramach którego państwa członkowskie współpracują ze sobą i który wymaga wspólnej architektury i wspólnych zasad funkcjonowania. Ponadto we wniosku ustanawia się jednolite dla wszystkich państw członkowskich przepisy dotyczące odprawy granicznej na granicach zewnętrznych oraz przepisy regulujące kwestie związane z dostępem do systemu na potrzeby ścigania przestępstw. W konsekwencji jako instrument prawny można wybrać jedynie rozporządzenie.

• Prawa podstawowe

Proponowane rozporządzenie wywiera wpływ na prawa podstawowe, w szczególności na prawo do godności (art. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej); prawo do wolności i bezpieczeństwa osobistego (art. 6 karty), prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (art. 7 karty), prawo do ochrony danych osobowych (art. 8 karty), prawo do azylu i ochrony w kontekście zasady *non-refoulement* (art. 18 i 19 karty), prawo do ochrony w przypadku usunięcia z terytorium państwa, wydalenia lub ekstradycji (art. 19 karty), prawo do niedyskryminacji (art. 21 karty), prawa dziecka (art. 24 karty) oraz prawo do skutecznego środka prawnego (art. 47 karty).

W rozporządzeniu w sprawie VIS z 2008 r. ustanowiono rygorystyczne zasady dostępu do VIS i niezbędne zabezpieczenia. Przewidziano w nim również prawa osób fizycznych do dostępu do danych, ich poprawiania i usuwania oraz do środków dochodzenia roszczeń (tj. sprostowania, usunięcia i środków ochrony prawnej w rozumieniu ogólnego rozporządzenia o ochronie danych³²), w szczególności prawo do środka ochrony prawnej przed sądem i nadzorowanie operacji przetwarzania przez niezależne organy publiczne. W niniejszym wniosku wprowadza się dodatkowe gwarancje w celu uwzględnienia szczególnych potrzeb w odniesieniu do nowych kategorii danych, przetwarzania danych i osób, których dane dotyczą i które będą objęte VIS. W związku z powyższym niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie prawa do ochrony danych osobowych, a także jest zgodny z art. 16 TFUE, który gwarantuje każdemu prawo do ochrony dotyczących go danych osobowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

W następstwie analizy technicznej przeprowadzonej przez eu-LISA w 2016 r., która dotyczyła technicznej modyfikacji VIS w wyniku inicjatywy REFIT oraz oceny skutków, w niniejszym wniosku uwzględniono wariant polegający na rozszerzeniu VIS w celu uwzględnienia danych dotyczących wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych, przeprowadzania zautomatyzowanych kontroli z wykorzystaniem baz danych UE i Interpolu na potrzeby bezpieczeństwa oraz, w stosownych przypadkach, kontroli pod kątem migracji nieuregulowanej, a także obniżenia wieku, od jakiego można pobierać odciski palców od dzieci, oraz przechowywania w VIS kopii strony personalizacyjnej dokumentu podróży osób ubiegających się o wizę. W ramach tej analizy oszacowano, że będzie to wymagało nakładu w wysokości 182 mln EUR. Faza rozwoju ma nastąpić w latach 2021–2023, tak więc niezbędne środki zostaną pokryte z przydzielonej kwoty w ramach kolejnego budżetu UE. Jeżeli niniejszy wniosek zostanie przyjęty przed przyjęciem następnych ram finansowych, niezbędne środki (szacowane na 1,5 mln EUR) zostaną sfinansowane z linii budżetowej „Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy”, a kwoty te zostaną odliczone od środków przeznaczonych na lata 2021–2023. Kwota 1,5 mln EUR zostałaby wykorzystana na rozpoczęcie prac przygotowawczych mających na celu wdrożenie środków określonych w niniejszym wniosku, takich jak środki związane z przygotowaniem aktów wykonawczych i uruchomieniem umów w sprawie zamówień publicznych. Jeżeli porozumienie polityczne w sprawie niniejszego wniosku zostanie osiągnięte do marca 2019 r. (tj. w ramach obecnej kadencji), celem jest wdrożenie wniosku do końca 2021 r.

Zasoby wymagane do sfinansowania niniejszego wniosku (zarówno w odniesieniu do Funduszu Zarządzania Granicami, jak i do każdej z odnośnych agencji) są zgodne z wnioskiem Komisji z dnia 2 maja 2018 r. dotyczącym wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027. Koszty związane z wdrożeniem niniejszego wniosku kształtują się następująco:

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- 105 mln EUR na rzecz eu-LISA (zarządzanie pośrednie);
- 45 mln EUR na rzecz państw członkowskich, przeznaczone na określony cel w ich programach krajowych (zarządzanie dzielone);
- 2 mln EUR na rzecz Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej (zarządzanie pośrednie);
- 30 mln EUR na rzecz Europolu (zarządzanie pośrednie).

Zastosowany model kosztów objaśniono w załączniku 3 – „Kogo dotyczą skutki i w jaki sposób”, sekcji 2 – „Podsumowanie kosztów i korzyści” oraz w załączniku 4 „REFIT” do oceny skutków, a także poddano bardziej dogłębnej analizie w ekspertyzach „Wykonalność i skutki obniżenia wieku, od jakiego można pobierać odciski palców od dzieci”, „Przechowywanie zeskanowanej kopii dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę w wizowym systemie informacyjnym”, „Studium wykonalności dotyczące włączenia do repozytorium dokumentów wiz długoterminowych, dokumentów pobytowych i zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego” oraz „Analiza prawna konieczności i proporcjonalności rozszerzenia zakresu wizowego systemu informacyjnego (VIS) o dane dotyczące wiz długoterminowych i dokumentów pobytu”, które uzupełniają ocenę skutków.

5. INFORMACJE DODATKOWE

- Plany wdrożenia oraz monitorowanie, ocena i sprawozdawczość

Komisja zapewni monitorowanie funkcjonowania VIS i oceni związane z nim główne cele polityki. Cztery lata po rozpoczęciu stosowania zmienionego rozporządzenia w sprawie VIS, a następnie co cztery lata Komisja przedłoży sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu tym przedstawiona zostanie ogólna ocena funkcjonowania systemu, w tym jego bezpośrednich i pośrednich skutków oraz jego wdrożenia w praktyce w odniesieniu do praw podstawowych. W sprawozdaniu tym należy zbadać osiągnięte rezultaty pod kątem przyjętych uprzednio celów i ocenić postępy w odniesieniu do czterech głównych obszarów problemowych, jak również ocenić aktualność przesłanek dla wprowadzenia przyszłych wariantów i wszelkie konsekwencje tych wariantów. Wdrażanie VIS jest również oceniane za pomocą mechanizmu oceny Schengen zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1053/2013³³ bez uszczerbku dla roli Komisji jako strażnika Traktatów (art. 17 ust. 1 TUE).

- Europa o zmiennej geometrii

Niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w dziedzinie granic zewnętrznych i wiz, ponieważ dotyczy przekraczania granic zewnętrznych i wydawania wiz krótkoterminowych.

Ma to następujące skutki dla protokołów do Traktatu i umów o uczestnictwie w dorobku Schengen:

Dania: Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Dania nie uczestniczy w przyjęciu przez Radę środków zaproponowanych na podstawie części trzeciej tytułu V TFUE.

Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania musi – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę

³³ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz uchylecia decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. dotyczącej utworzenia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen, Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 27.

niniejszego rozporządzenia – podjąć decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.

Zjednoczone Królestwo i Irlandia: Zgodnie z art. 4 i 5 Protokołu w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen, rozporządzenia (WE) nr 767/2008 (rozporządzenie w sprawie VIS) ani żadnych innych instrumentów prawnych potocznie określanych jako „dorobek Schengen”, tj. instrumentów prawnych regulujących i wspierających działania na rzecz zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych oraz środków wspierających związanych z kontrolami na granicach zewnętrznych, nie stosuje się wobec Zjednoczonego Królestwa i Irlandii.

Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie tego dorobku; Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w związku z tym w jego przyjęciu i nie są nim związane ani go nie stosują.

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-482/08 Zjednoczone Królestwo przeciwko Radzie³⁴ fakt, że podstawę prawną niniejszego rozporządzenia stanowią – obok art. 77 ust. 2 lit. b) i d) – również art. 87 ust. 2 lit. a) i art. 88 ust. 2 lit. a) TFUE, nie wywiera wpływu na powyższe stwierdzenie, ponieważ przepisy dotyczące dostępu do danych na potrzeby ścigania przestępstw stanowią uzupełnienie przepisów dotyczących ustanowienia wizowego systemu informacyjnego.

Islandia i Norwegia: Obowiązują procedury określone w Umowie zawartej przez Radę i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, ponieważ niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z załącznikiem A do wspomnianej umowy³⁵.

Szwajcaria: Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³⁶.

Liechtenstein: Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³⁷.

Chorwacja, Cypr, Bułgaria i Rumunia: Polityka wizowa obejmująca VIS stanowi część dorobku Schengen, który nie ma jeszcze zastosowania do państw członkowskich, które zgodnie z ich aktami przystąpienia nie stosują jeszcze w pełni tego dorobku. Zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 565/2014/UE³⁸ wprowadzono uproszczony system kontroli osób na

³⁴ ECLI:EU:C:2010:631.

³⁵ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

³⁶ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

³⁷ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

³⁸ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 565/2014/UE z dnia 15 maja 2014 r. wprowadzająca uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi na przejazd tranzytem przez ich terytorium lub planowany pobyt na ich terytorium nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym oraz uchylająca decyzje nr 895/2006/WE i nr 582/2008/WE (Dz.U. L 157 z 27.5.2014, s. 23).

granicach zewnętrznych. System ten opiera się na jednostronnym uznawaniu przez Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię niektórych dokumentów, w szczególności wiz Schengen wydawanych przez państwa członkowskie stosujące w pełni dorobek Schengen, za równorzędne z ich wizami krajowymi na przejazd tranzytem przez ich terytorium lub planowany pobyt na ich terytorium nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym. Decyzja Rady (UE) 2017/1908 dodatkowo umożliwia Bułgarii i Rumunii dostęp do danych VIS, w formacie „tylko do odczytu” (*read-only*), do celów przeglądania, bez prawa do wprowadzania, zmiany lub usuwania danych w VIS, aby ułatwić ich krajowe procedury składania wniosków wizowych oraz zapobiegać oszustwom i nadużyciom związanym z wizami Schengen poprzez sprawdzanie ich ważności i autentyczności w stosunku do danych przechowywanych w VIS; aby ułatwić – w odniesieniu do obywateli państw trzecich posiadających wizę krótkoterminową – odprawy na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych i na terytorium państw członkowskich; aby wzmocnić determinację państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej; aby ułatwić rozpatrywanie takich wniosków i aby podnieść poziom bezpieczeństwa wewnętrznego na terytorium państw członkowskich poprzez ułatwianie walki z poważną przestępczością i terroryzmem.

Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie tego dorobku w rozumieniu rozszerzenia zakresu wglądu do VIS i wymiany informacji VIS o wizy długoterminowe i dokumenty pobytowe, które są również uznawane przez te państwa członkowskie za równorzędne z ich wizami krajowymi na przejazd tranzytem przez ich terytorium lub planowany pobyt na ich terytorium, Bułgaria i Rumunia powinny mieć dostęp do wglądu w wizy długoterminowe i dokumenty pobytowe do takich samych celów, jakie określono w decyzji Rady (UE) 2017/1908.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 767/2008, rozporządzenie (WE) nr 810/2009, rozporządzenie (UE) 2017/2226, rozporządzenie (UE) 2016/399, rozporządzenie XX/2018 [rozporządzenie w sprawie interoperacyjności] i decyzję 2004/512/WE oraz uchylające decyzję Rady 2008/633/WSiSW

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 ust. 2, art. 77 ust. 2 lit. a), b), d) i e), art. 78 ust. 2 lit. d), e) i g), art. 79 ust. 2 lit. c) i d), art. 87 ust. 2 lit. a) oraz art. 88 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³⁹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴⁰,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wizowy system informacyjny (VIS) został ustanowiony decyzją Rady 2004/512/WE⁴¹ jako rozwiązanie technologiczne służące wymianie danych wizowych między państwami członkowskimi. W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008⁴² określono cel i funkcje VIS oraz związane z nim obowiązki, a także warunki i procedury wymiany danych dotyczących wiz krótkoterminowych między państwami członkowskimi, aby ułatwić rozpatrywanie wniosków o wydanie wizy krótkoterminowej i podejmowanie związanych z tym decyzji. W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009⁴³ określono przepisy dotyczące rejestrowania identyfikatorów biometrycznych w VIS. W decyzji Rady 2008/633/WSiSW⁴⁴ określono warunki, na których wyznaczone organy państw

³⁹ Dz.U. C z, s. .

⁴⁰ Dz.U. C z, s. .

⁴¹ Decyzja Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 5).

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁴⁴ Decyzja Rady 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego

członkowskich oraz Europol mogą uzyskać dostęp do systemu VIS do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania.

- (2) Ogólnym celem VIS jest poprawa realizacji wspólnej polityki wizowej, poprawa współpracy konsularnej i procesu konsultacji pomiędzy centralnymi organami wizowymi poprzez ułatwienie wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi o wnioskach i związanych z nimi decyzjach, aby: uprościć procedurę składania wniosków wizowych; zapobiegać zjawisku „visa shopping”; ułatwić walkę z oszustwami dotyczącymi tożsamości; ułatwić odprawy na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych państw członkowskich i na terytorium państw członkowskich; pomóc w identyfikacji osób, które mogą nie spełniać warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich lub też przestały spełniać te warunki; ułatwić stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013⁴⁵ oraz przyczynić się do zapobiegania zagrożeniom bezpieczeństwa wewnętrznego każdego z państw członkowskich.
- (3) W komunikacie Komisji z dnia 6 kwietnia 2016 r. „Sprawniejsze i bardziej inteligentne systemy informacyjne do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa”⁴⁶ zarysowano potrzebę wzmocnienia i udoskonalenia przez UE jej systemów informatycznych, architektury danych i wymiany informacji w obszarze zarządzania granicami, ścigania przestępstw i walki z terroryzmem oraz podkreślono potrzebę poprawy interoperacyjności systemów informatycznych. W komunikacie tym dostrzeżono także potrzebę zlikwidowania luk informacyjnych, w tym w odniesieniu do obywateli państw trzecich posiadających wizy długoterminowe.
- (4) W dniu 10 czerwca 2016 r. Rada zatwierdziła plan działania na rzecz intensyfikacji wymiany informacji i udoskonalenia zarządzania nimi⁴⁷. Aby wyeliminować istniejącą lukę informacyjną w odniesieniu do dokumentów wydawanych obywatelom państw trzecich, Rada zwróciła się do Komisji o dokonanie oceny możliwości ustanowienia centralnego repozytorium dokumentów pobytowych i wiz długoterminowych wydawanych przez państwa członkowskie, po to by przechowywać informacje o tych dokumentach, w tym informacje o dacie ważności i ewentualnym cofnięciu. Art. 21 konwencji wykonawczej do układu z Schengen przewiduje prawo do swobodnego przemieszczania się na terytorium państw będących stronami układu przez okres nie dłuższy niż 90 dni w każdym okresie wynoszącym 180 dni dzięki ustanowieniu wzajemnego uznawania dokumentów pobytowych i wiz długoterminowych wydawanych przez te państwa.
- (5) W konkluzjach Rady z dnia 9 czerwca 2017 r. w sprawie dalszych prac nad usprawnieniem wymiany informacji i zapewnieniem interoperacyjności unijnych

przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 129).

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31).

⁴⁶ COM(2016) 205 final.

⁴⁷ Plan działania na rzecz intensyfikacji wymiany informacji i udoskonalenia zarządzania nimi, w tym na rzecz rozwiązań interoperacyjnych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (9368/1/16 REV 1).

systemów informacyjnych⁴⁸ Rada uznała, że mogą być potrzebne nowe środki w celu zlikwidowania obecnych luk informacyjnych w dziedzinie zarządzania granicami i ścigania przestępstw w odniesieniu do przekraczania granic przez posiadaczy wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych. Rada zwróciła się do Komisji o wykonanie w trybie priorytetowym studium wykonalności dotyczącego utworzenia centralnego unijnego repozytorium zawierającego informacje na temat wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych. Na tej podstawie Komisja przeprowadziła dwa studia: w pierwszym studium wykonalności⁴⁹ stwierdzono, że utworzenie repozytorium byłoby technicznie wykonalne oraz że najlepszym rozwiązaniem technicznym byłoby ponowne wykorzystanie struktury VIS, natomiast w ramach drugiego studium⁵⁰ przeprowadzono analizę konieczności i proporcjonalności oraz stwierdzono, że konieczne i proporcjonalne byłoby rozszerzenie zakresu danych VIS o wyżej wspomniane dokumenty.

- (6) W komunikacie Komisji z dnia 27 września 2017 r. w sprawie realizacji Europejskiego programu w zakresie migracji⁵¹ stwierdzono, że wspólna polityka wizowa UE jest nie tylko zasadniczym narzędziem ułatwiającym uprawianie turystyki i prowadzenie działalności gospodarczej, lecz także stanowi kluczowe narzędzie zapobiegania zagrożeniom dla bezpieczeństwa i zagrożeniom związanym z migracją nieuregulowaną do UE. W komunikacie tym uznano potrzebę dalszego dostosowania wspólnej polityki wizowej do obecnych wyzwań z uwzględnieniem nowych rozwiązań IT i zrównoważenia korzyści wynikających z uproszczonego ruchu wizowego z ulepszonym zarządzaniem migracjami, bezpieczeństwem i granicami. W komunikacie stwierdzono, że ramy prawne VIS zostaną zmienione w celu dalszej poprawy procedur wizowych, w tym aspektów związanych z ochroną danych i dostępem dla organów ścigania, dalszego zwiększenia wykorzystywania VIS w odniesieniu do nowych kategorii i zastosowań danych, a także wykorzystywania w pełni instrumentów interoperacyjności.
- (7) W komunikacie Komisji z dnia 14 marca 2018 r. „Dostosowanie wspólnej polityki wizowej do nowych wyzwań”⁵² potwierdzono, że ramy prawne VIS zostaną zmienione, co będzie częścią szerszej refleksji nad interoperacyjnością systemów informatycznych.
- (8) W momencie przyjmowania rozporządzenia (WE) nr 810/2009 uznano, że kwestia wystarczającej wiarygodności odcisków palców pobieranych od dzieci poniżej 12 roku życia do celów identyfikacji i weryfikacji, a zwłaszcza to, jak odciski palców zmieniają się z wiekiem, będzie musiała zostać uwzględniona na późniejszym etapie

⁴⁸ Konkluzje Rady w sprawie dalszych prac nad usprawnieniem wymiany informacji i zapewnieniem interoperacyjności unijnych systemów informacyjnych (10151/17).

⁴⁹ „Integrated Border Management (IBM) – Feasibility Study to include in a repository documents for Long-Stay visas, Residence and Local Border Traffic Permits” [„Zintegrowane zarządzanie granicami – Studium wykonalności dotyczące włączenia do repozytorium dokumentów wiz długoterminowych, dokumentów pobytowych i zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego”] (2017).

⁵⁰ „Legal analysis on the necessity and proportionality of extending the scope of the Visa Information System (VIS) to include data on long stay visas and residence documents” [„Analiza prawna konieczności i proporcjonalności rozszerzenia zakresu wizowego systemu informacyjnego (VIS) o dane dotyczące wiz długoterminowych i dokumentów pobytu”] (2018).

⁵¹ COM(2017) 558 final, s. 15.

⁵² COM(2018) 251 final.

na podstawie analizy zleconej przez Komisję. W ekspertyzie⁵³ przeprowadzonej w 2013 r. przez Wspólne Centrum Badawcze stwierdzono, że rozpoznawanie odcisków palców dzieci w wieku 6–12 lat jest możliwe do osiągnięcia z zadowalającą dokładnością pod pewnymi warunkami. Druga ekspertyza⁵⁴ przeprowadzona w grudniu 2017 r. potwierdziła to ustalenie i dostarczyła dalszych informacji na temat wpływu wieku na jakość odcisków palców. Na tej podstawie Komisja wykonała w 2017 r. dalszą ekspertyzę dotyczącą konieczności i proporcjonalności obniżenia do sześciu lat wieku, od którego można pobierać odciski palców od dzieci w ramach procedury wizowej. W ekspertyzie tej⁵⁵ stwierdzono, że obniżenie wieku, od którego można pobierać odciski palców, przyczyniłoby się do lepszego osiągnięcia celów VIS, w szczególności w odniesieniu do ułatwienia zwalczania oszustw dotyczących tożsamości oraz usprawnienia odpraw na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych, oraz mogłoby przynieść dodatkowe korzyści poprzez skuteczniejsze zapobieganie naruszaniu praw dziecka i zwalczanie naruszania tych praw, w szczególności poprzez umożliwienie identyfikacji/weryfikacji tożsamości dzieci będących obywatelami państw trzecich, które znajdują się na terytorium strefy Schengen w sytuacji, w której ich prawa mogą być lub zostały naruszone (np. dzieci będące ofiarami handlu ludźmi, zaginione dzieci lub osoby nieletnie pozbawione opieki ubiegające się o azyl).

- (9) W odniesieniu do wszystkich procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu państwa członkowskie biorą pod uwagę przede wszystkim interes dziecka. Dobro i bezpieczeństwo dziecka oraz jego poglądy należy uwzględniać i traktować z należytą powagą, stosownie do wieku i dojrzałości dziecka. VIS jest w szczególności istotny, jeżeli zachodzi ryzyko, że dziecko jest ofiarą handlu ludźmi.
- (10) Dane osobowe przekazane przez osobę ubiegającą się o wizę krótkoterminową powinny być przetwarzane w VIS, w celu oceny, czy wjazd tej osoby na terytorium Unii może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego w Unii, a także w celu oceny ryzyka migracji nieuregulowanej związanego z tą osobą. W odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy otrzymali wizę długoterminową lub dokument pobytowy, kontrole te powinny ograniczać się do oceny tożsamości posiadacza dokumentu, autentyczności i ważności wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego, jak również tego, czy wjazd obywatela państwa trzeciego do Unii mógłby stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego w Unii. Kontrole te nie powinny kolidować z żadną decyzją w sprawie wiz długoterminowych lub dokumentów pobytowych.
- (11) Oceny takiego ryzyka nie można przeprowadzić bez przetwarzania danych osobowych dotyczących tożsamości danej osoby, dokumentu podróży oraz – w zależności od przypadku – członka rodziny rozdzielonej lub, jeśli osoba ubiegająca się o wizę jest osobą nieletnią, tożsamości osoby odpowiedzialnej. Każdy element danych osobowych we wnioskach powinien zostać porównany z danymi znajdującymi się we

⁵³ Fingerprint Recognition for Children [Rozpoznawanie odcisków palców dzieci] (2013 – EUR 26193).

⁵⁴ „Automatic fingerprint recognition: from children to elderly” [„Automatyczne rozpoznawanie odcisków palców: od dzieci do osób w podeszłym wieku”] (2018 – JRC).

⁵⁵ „Feasibility and implications of lowering the fingerprinting age for children and on storing a scanned copy of the visa applicant's travel document in the Visa Information System (VIS)” [„Wykonalność i skutki obniżenia wieku, od którego można pobierać odciski palców od dzieci, oraz przechowywania zeskanowanej kopii dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę w wizowym systemie informacyjnym (VIS)”] (2018).

wpisie, pliku lub ostrzeżeniu zarejestrowanym w systemie informacyjnym (Systemie Informacyjnym Schengen (SIS), wizowym systemie informacyjnym (VIS), danych Europolu, bazie Interpolu zawierającej dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży (SLTD), systemie wjazdu/wyjazdu (EES), Eurodac, systemie ECRIS-TCN w odniesieniu do wyroków skazujących za przestępstwa terrorystyczne lub inne formy poważnych przestępstw lub bazie danych dokumentów podróży powiązanych z notami Interpolu (baza danych TDAWN Interpol)), na listach ostrzegawczych lub w odniesieniu do szczegółowych wskaźników ryzyka. Kategorie danych osobowych wykorzystywanych do porównania powinny być ograniczone do kategorii danych stosowanych w przeszukiwanych systemach informacyjnych, liście ostrzegawczej lub szczegółowych wskaźnikach ryzyka.

- (12) Interoperacyjność między systemami informacyjnymi UE została ustanowiona [rozporządzeniem (UE) XX w sprawie interoperacyjności], tak aby te unijne systemy informacyjne i zawarte w nich dane mogły się wzajemnie uzupełniać, aby poprawić zarządzanie granicami zewnętrznymi, przyczynić się do zapobiegania nielegalnej migracji i jej zwalczania oraz zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa w ramach unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w tym utrzymanie bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego, oraz aby chronić bezpieczeństwo na terytoriach państw członkowskich.
- (13) Interoperacyjność między unijnymi systemami informacyjnymi umożliwia tym systemom wzajemne uzupełnianie się, aby ułatwić w ten sposób poprawną identyfikację osób, przyczynić się do zwalczania oszustw dotyczących tożsamości, poprawić i zharmonizować wymagania dotyczące jakości danych w odpowiednich unijnych systemach informacyjnych, ułatwić wdrożenie istniejących i przyszłych unijnych systemów informacyjnych przez państwa członkowskie od strony technicznej i operacyjnej, wzmocnić i uprościć gwarancje bezpieczeństwa danych i ochrony danych regulujące odpowiednie systemy informacyjne UE, usprawnić dostęp organów ścigania do systemu wjazdu/wyjazdu, VIS, [ETIAS] i Eurodac oraz wspierać realizację celów systemu wjazdu/wyjazdu, VIS, [ETIAS], Eurodac, SIS i [ECRIS-TCN].
- (14) Elementy interoperacyjności obejmują system wjazdu/wyjazdu, VIS, [ETIAS], Eurodac, SIS i [ECRIS-TCN] oraz dane Europolu, aby umożliwić jednocześnie ich przeszukiwanie przy użyciu tych systemów informacyjnych UE, a zatem należy wykorzystać te elementy do celów zautomatyzowanej kontroli oraz przy uzyskiwaniu dostępu do VIS na potrzeby ścigania przestępstw. Do tego celu należy wykorzystywać europejski portal wyszukiwania, aby umożliwić szybki, sprawny, wydajny, systematyczny i kontrolowany dostęp do systemów informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Interpolu koniecznych do pełnienia funkcji przez organy zgodnie z ich prawami dostępu, a także aby wspierać realizację celów VIS.
- (15) Porównywanie z innymi bazami danych powinno odbywać się w sposób zautomatyzowany. W każdym przypadku, kiedy takie porównanie wskazuje na powiązanie („trafienie”) z jakimikolwiek danymi osobowymi lub połączeniem tych danych we wnioskach oraz we wpisie, pliku lub ostrzeżeniu zawartych w wyżej wymienionych systemach informacyjnych, lub z danymi osobowymi na liście ostrzegawczej, wniosek powinien zostać rozpatrzony ręcznie przez operatora w organie odpowiedzialnym. Ocena przeprowadzona przez organ odpowiedzialny powinna prowadzić do podjęcia decyzji o wydaniu lub odmowie wydania wizy krótkoterminowej.

- (16) Odmowa wydania wizy krótkoterminowej nie powinna opierać się wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych osobowych zawartych we wnioskach.
- (17) Osoby ubiegające się o wizę, którym odmówiono wydania wizy krótkoterminowej na podstawie informacji uzyskanych w wyniku przetwarzania danych VIS, powinny mieć prawo do odwołania się od takiej decyzji. Postępowanie odwoławcze powinno być prowadzone w państwie członkowskim, które podjęło decyzję w sprawie wniosku, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Zastosowanie powinny mieć istniejące gwarancje i przepisy dotyczące odwołań zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 767/2008.
- (18) Do analizy pliku danych dotyczących wniosku o wizę krótkoterminową należy stosować szczegółowe wskaźniki ryzyka odpowiadające uprzednio zidentyfikowanemu ryzyku w zakresie bezpieczeństwa, migracji nieuregulowanej lub zdrowia publicznego. Kryteria stosowane przy definiowaniu szczegółowych wskaźników ryzyka nie powinny w żadnym wypadku opierać się wyłącznie na płci lub wieku danej osoby. W żadnym wypadku kryteria te nie mogą opierać się na informacjach ujawniających rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, religię lub przekonania filozoficzne, przynależność do związków zawodowych, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność lub orientację seksualną.
- (19) Ciągłe pojawianie się nowych form zagrożeń dla bezpieczeństwa, nowych modeli migracji nieuregulowanej oraz zagrożeń zdrowia publicznego wymaga skutecznej reakcji oraz nowoczesnych środków przeciwdziałania tym zjawiskom. Z uwagi na fakt, że środki te wiążą się z przetwarzaniem znacznych ilości danych osobowych, powinny zostać wprowadzone stosowne gwarancje, aby ograniczyć ingerencję w prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz prawo do ochrony danych osobowych do minimum koniecznego w demokratycznym społeczeństwie.
- (20) Należy zapewnić, aby wobec osób ubiegających się o wizę krótkoterminową lub obywateli państw trzecich, którzy otrzymali wizę długoterminową lub dokument pobytowy, stosowany był co najmniej podobny poziom kontroli jak w przypadku obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego. W tym celu ustanawia się również listę ostrzegawczą zawierającą informacje dotyczące osób, które są podejrzane o popełnienie poważnego przestępstwa lub aktu terrorystycznego lub co do których istnieją przesłanki faktyczne lub uzasadnione podstawy, aby sądzić, że popełnią poważne przestępstwo lub akt terrorystyczny. Lista ta powinna być także wykorzystywana do celów weryfikacji w odniesieniu do tych kategorii obywateli państw trzecich.
- (21) W celu wypełniania swojego obowiązku wynikającego z konwencji wykonawczej do układu z Schengen przewoźnicy międzynarodowi powinni mieć możliwość weryfikowania, czy obywatele państw trzecich posiadający wizę krótkoterminową, wizę długoterminową lub dokument pobytowy posiadają wymagane ważne dokumenty podróży. Weryfikację tę należy umożliwić poprzez codzienne pobieranie danych VIS do oddzielnej bazy danych przeznaczonej wyłącznie do odczytu, pozwalającej na pobranie minimalnego niezbędnego podzbioru danych umożliwiającego dokonanie zapytania prowadzącego do odpowiedzi „OK / NOT OK”.
- (22) W niniejszym rozporządzeniu należy wskazać organy państw członkowskich, które mogą zostać upoważnione do dostępu do VIS polegającego na wprowadzaniu,

zmianie, usuwaniu lub przeglądaniu danych dotyczących wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych w konkretnych celach określonych w VIS w odniesieniu do tej kategorii dokumentów i ich posiadaczy oraz w zakresie koniecznym do wykonywania powierzonych im zadań.

- (23) Wszelkie przetwarzanie danych VIS dotyczących wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych powinno być proporcjonalne do wyznaczonych celów i niezbędne do wykonywania przez właściwe organy powierzonych im zadań. Korzystając z VIS, właściwe organy powinny zapewnić poszanowanie godności ludzkiej i integralności osoby, od której pozyskiwane są dane, i nie powinny dyskryminować osób ze względu na płeć, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.
- (24) Organom ścigania zajmującym się zwalczaniem przestępstw terrorystycznych i innych poważnych przestępstw należy zapewnić dostęp do najbardziej aktualnych informacji, aby mogły one skutecznie wywiązywać się z powierzonych im zadań. Dostęp organów ścigania państw członkowskich i Europolu do VIS został ustanowiony decyzją Rady 2008/633/WSiSW. Treść tej decyzji powinna zostać włączona do rozporządzenia w sprawie VIS, aby dostosować je do obecnych ram traktatowych.
- (25) Użyteczność dostępu do danych VIS na potrzeby ścigania przestępstw została już dowiedziona w zakresie identyfikowania osób, które zmarły gwałtowną śmiercią, lub umożliwiania śledczym poczynienia istotnych postępów w sprawach dotyczących handlu ludźmi, terroryzmu lub nielegalnego obrotu środkami odurzającymi. W związku z tym dane VIS powinny być również dostępne dla wyznaczonych organów państw członkowskich i Europejskiego Urzędu Policji (Europolu), z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (26) Europol, wspierając ogólnounijne działania na rzecz zapobiegania przestępstwom, ich analizowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, odgrywa kluczową rolę we współpracy między organami państw członkowskich w postępowaniach przygotowawczych dotyczących przestępczości transgranicznej. W związku z tym obecny dostęp Europolu do VIS w ramach jego zadań powinien zostać skodyfikowany i ułatwiony, z uwzględnieniem ostatnich zmian ram prawnych takich jak rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794⁵⁶.
- (27) Dostęp do VIS do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych stanowi ingerencję w prawa podstawowe do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz do ochrony danych osobowych osób, których dane są przetwarzane w VIS. Wszelka ingerencja tego rodzaju musi być zgodna z prawem, które musi zostać sformułowane na tyle precyzyjnie, aby zainteresowane osoby miały możliwość dostosowania swojego zachowania, oraz musi zapewnić tym osobom ochronę przed arbitralnością, a także dostatecznie jasno określić zakres przysługującej właściwym organom swobody uznania i sposób, w jaki

⁵⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

mają one korzystać z tej swobody. W społeczeństwie demokratycznym wszelkie ingerencje muszą być konieczne do ochrony uzasadnionych i proporcjonalnych interesów oraz proporcjonalne w stosunku do uzasadnionego celu, którego osiągnięciu mają służyć.

- (28) [Rozporządzenie 2018/XX w sprawie interoperacyjności] przewiduje możliwość identyfikacji osoby przez organ policyjny państwa członkowskiego, który został do tego upoważniony na mocy krajowych środków ustawodawczych, na podstawie danych biometrycznych tej osoby pobranych podczas kontroli tożsamości. Mogą jednak zaistnieć szczególne okoliczności, w których identyfikacja osoby jest konieczna w interesie tej osoby. Przypadki takie obejmują sytuacje, w których dana osoba została znaleziona po jej zaginięciu, uprowadzeniu lub uznaniu za ofiarę handlu ludźmi. W takich przypadkach należy zapewnić organom ścigania szybki dostęp do danych VIS, aby umożliwić szybką i wiarygodną identyfikację danej osoby bez konieczności spełnienia wszystkich warunków wstępnych i zapewnienia dodatkowych gwarancji dotyczących dostępu do celów egzekwowania prawa.
- (29) Porównywanie danych na podstawie obrazu śladu będącego śladem daktyloskopijnym, który mógł zostać pozostawiony na miejscu popełnienia przestępstwa, ma zasadnicze znaczenie w kontekście współpracy policyjnej. Możliwość porównania obrazu śladu z danymi daktyloskopijnymi przechowywanymi w VIS w przypadku, gdy istnieją uzasadnione podstawy by przypuszczać, że sprawca lub ofiara przestępstwa mogą być zarejestrowani w VIS, powinna stanowić bardzo użyteczne narzędzie dla organów ścigania państw członkowskich, które mogą korzystać z takiej możliwości w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych na przykład w sytuacji, gdy obrazy śladu stanowią jedyny dowód znaleziony na miejscu przestępstwa.
- (30) Niezbędne jest wyznaczenie właściwych organów państw członkowskich oraz centralnego punktu dostępu, za pośrednictwem którego można będzie składać wnioski o uzyskanie dostępu do danych VIS, a także prowadzenie wykazu jednostek operacyjnych, które działają w strukturach wyznaczonych organów i które są uprawnione do występowania z wnioskami o uzyskanie takiego dostępu do konkretnych celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
- (31) Wnioski o uzyskanie dostępu do danych przechowywanych w systemie centralnym powinny być przekazywane przez jednostki operacyjne, działające w strukturach wyznaczonych organów, do centralnego punktu dostępu, oraz powinny być należycie uzasadnione. Jednostki operacyjne, które działają w strukturach wyznaczonych organów i które są uprawnione do występowania z wnioskami o uzyskanie dostępu do danych VIS, nie powinny pełnić funkcji organu weryfikującego. Centralne punkty dostępu powinny działać niezależnie od wyznaczonych organów i powinny odpowiadać za zapewnienie, w sposób niezależny, ścisłego przestrzegania warunków dostępu określonych w niniejszym rozporządzeniu. W wyjątkowo pilnych przypadkach, gdy zapewnienie szybkiego dostępu jest niezbędne w celu zareagowania na konkretne i realne zagrożenie związane z przestępstwami terrorystycznymi lub innymi poważnymi przestępstwami, centralny punkt dostępu powinien mieć możliwość natychmiastowego przetworzenia wniosku i dokonania weryfikacji tego wniosku dopiero po jego przetworzeniu.

- (32) Aby zapewnić ochronę danych osobowych i wykluczyć możliwość systematycznego przeszukiwania systemu przez organy ścigania, przetwarzanie danych VIS powinno odbywać się wyłącznie w określonych przypadkach i wtedy, gdy jest to niezbędne do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych. Wyznaczone organy i Europol powinny zwracać się z wnioskiem o uzyskanie dostępu do VIS tylko wówczas, gdy istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że dzięki takiemu dostępowi zdobędą informacje, które w istotny sposób ułatwią im zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
- (33) Dane osobowe posiadaczy dokumentów pobytowych zgromadzone w VIS powinny być przechowywane nie dłużej, niż jest to konieczne do celów VIS. Dane dotyczące obywateli państw trzecich należy przechowywać przez pięć lat, aby umożliwić uwzględnienie tych danych przy ocenie wniosków o wydanie wizy krótkoterminowej, wykrywanie osób przekraczających dozwolony okres pobytu po upływie okresu ważności wizy oraz przeprowadzanie oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy uzyskali wizę. Dane dotyczące wcześniejszych przypadków korzystania z danego dokumentu mogłyby ułatwić wydawanie wiz krótkoterminowych w przyszłości. Krótszy okres przechowywania danych nie byłby wystarczający do zapewnienia określonych celów. Dane powinny być usunięte po upływie pięciu lat, chyba że zaistniały podstawy dla ich wcześniejszego usunięcia.
- (34) Do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁵⁷. Przetwarzanie danych osobowych przez organy ścigania do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar jest regulowane dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁵⁸.
- (35) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 członkowie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zespołów składających się z personelu realizującego zadania w dziedzinie powrotów są uprawnieni przez przyjmujące państwo członkowskie do korzystania z europejskich baz danych, jeżeli jest to niezbędne do realizacji zadań operacyjnych określonych w planie operacyjnym w odniesieniu do odprawy granicznej, ochrony granicy i powrotów. W celu ułatwienia takiego korzystania oraz umożliwienia zespołom skutecznego dostępu do danych wprowadzonych do VIS Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej powinna otrzymać dostęp do VIS. Dostęp ten powinien być zgodny z warunkami i ograniczeniami dostępu mającymi zastosowanie do organów

⁵⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁵⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

państw członkowskich właściwych w odniesieniu do każdego konkretnego celu, dla którego można przeglądać dane VIS.

- (36) Powrót obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE⁵⁹, stanowi zasadniczy element kompleksowych działań na rzecz zwalczania migracji nieuregulowanej oraz ważny powód leżący w istotnym interesie publicznym.
- (37) Państwa trzecie będące państwami powrotu często nie są objęte decyzjami stwierdzającymi odpowiedni stopień ochrony przyjmowanymi przez Komisję na podstawie art. 45 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub na podstawie przepisów krajowych przyjętych w celu transpozycji art. 36 dyrektywy (UE) 2016/680. Ponadto szeroko zakrojone wysiłki Unii w dziedzinie współpracy z głównymi krajami pochodzenia nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich podlegających zobowiązaniu do powrotu nie były w stanie zapewnić systematycznego wypełniania przez te państwa trzecie obowiązku readmisji własnych obywateli ustanowionego prawem międzynarodowym. Umowy o readmisji, zawarte lub negocjowane przez Unię lub państwa członkowskie i przewidujące odpowiednie zabezpieczenia w zakresie przekazywania danych państwom trzecim na podstawie art. 46 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub na podstawie przepisów krajowych przyjętych w celu transpozycji art. 37 dyrektywy (UE) 2016/680, obejmują ograniczoną liczbę takich państw trzecich, a nie ma pewności, czy zostanie zawarta jakakolwiek nowa umowa. W takich sytuacjach dane osobowe mogłyby być przetwarzane z organami państw trzecich na podstawie niniejszego rozporządzenia do celów realizacji unijnej polityki powrotowej, o ile spełnione byłyby warunki określone w art. 49 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/679 lub w przepisach krajowych transponujących art. 38 lub 39 dyrektywy (UE) 2016/680.
- (38) Państwa członkowskie powinny udostępniać odpowiednie dane osobowe przetwarzane w VIS, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych i jeżeli jest to konieczne w poszczególnych przypadkach do realizacji zadań wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../...⁶⁰ [rozporządzenie ustanawiające unijne ramy przesiedleń], [Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu] oraz odpowiednim organom międzynarodowym, takim jak: Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji oraz Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża, na potrzeby operacji dotyczących uchodźców i przesiedleń w odniesieniu do obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców kierowanych przez nie do państw członkowskich w ramach wykonywania rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenia ustanawiającego unijne ramy przesiedleń].

⁵⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

⁶⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... z dnia ... r. [pełny tytuł] (Dz.U. L ..., ..., s. ...).

- (39) Do działań instytucji lub organów Unii wykonujących swoje zadania z zakresu zarządzania operacyjnego VIS stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁶¹.
- (40) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 przeprowadzono konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu [...] r.
- (41) Aby zacieśnić współpracę państw trzecich w zakresie readmisji migrantów o nieuregulowanym statusie oraz ułatwić powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, których dane mogą być przechowywane w VIS, kopie dokumentów podróży osób ubiegających się o wizę krótkoterminową powinny być przechowywane w VIS. W przeciwieństwie do informacji pochodzących z VIS kopie dokumentów podróży są dowodem potwierdzającym obywatelstwo szerzej uznawanym przez państwa trzecie.
- (42) Korzystanie z wykazu dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i mogą być wizowane, ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2011/UE⁶², jest obowiązkowym elementem procedury rozpatrywania wniosków wizowych. Organy wizowe powinny systematycznie wypełniać ten obowiązek, dlatego też wykaz ten powinien zostać włączony do VIS, aby umożliwić automatyczną weryfikację uznania dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę.
- (43) Bez uszczerbku dla obowiązku państw członkowskich dotyczącego zapewnienia dokładności danych wprowadzanych do VIS eu-LISA powinna być odpowiedzialna za podniesienie jakości danych poprzez wprowadzenie centralnego narzędzia monitorowania jakości danych oraz za przekazywanie państwom członkowskim sprawozdań w regularnych odstępach czasu.
- (44) Aby umożliwić lepsze monitorowanie wykorzystania VIS do celów analizy tendencji związanych z presją migracyjną i zarządzaniem granicami, eu-LISA powinna mieć możliwość rozwijania nowoczesnych zdolności w zakresie prowadzenia sprawozdawczości statystycznej wobec państw członkowskich, Komisji i Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej bez naruszania integralności danych. Należy zatem utworzyć centralne repozytorium statystyczne. Żadne tworzone statystyki nie powinny zawierać danych osobowych.
- (45) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶³.
- (46) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na konieczność

⁶¹ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁶² Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie wykazu dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i mogą być wizowane oraz w sprawie ustanowienia mechanizmu sporządzania takiego wykazu (Dz.U. L 287 z 4.11.2011, s. 9).

⁶³ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

zapewnienia wdrażania wspólnej polityki wizowej, wysokiego poziomu bezpieczeństwa na obszarze bez kontroli na granicach wewnętrznych oraz stopniowego tworzenia zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (47) W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono rygorystyczne zasady dostępu do VIS oraz niezbędne gwarancje. Przewidziano w nim również prawa osób fizycznych do dostępu, sprostowania i usunięcia danych oraz do środków prawnych, w szczególności prawo do skorzystania ze środka ochrony prawnej przed sądem i nadzorowanie operacji przetwarzania przez niezależne organy publiczne. Niniejsze rozporządzenie wprowadza dodatkowe gwarancje w celu uwzględnienia szczególnych potrzeb związanych z nowymi kategoriami danych, które będą przetwarzane w VIS. Niniejsze rozporządzenie nie narusza zatem praw podstawowych i przestrzega zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do godności człowieka, prawa do wolności i bezpieczeństwa osobistego, poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, ochrony danych osobowych, prawa do azylu i ochrony w kontekście zasady *non-refoulement* oraz ochrony w przypadku usunięcia z terytorium państwa, wydalenia lub ekstradycji, prawa do niedyskryminacji, praw dziecka oraz prawa do skutecznego środka prawnego.
- (48) Przepisy szczegółowe powinny mieć zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy podlegają obowiązkowi wizowemu, będących członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, lub członkami rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się na podstawie prawa Unii, i którzy nie posiadają karty pobytowej, o której mowa w dyrektywie 2004/38/WE. Art. 21 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że każdy obywatel Unii ma prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków ustanowionych w Traktatach i aktach prawnych przyjętych w celu ich wykonania. Odnośne ograniczenia i warunki zawarte są w dyrektywie 2004/38/WE.
- (49) Jak potwierdził Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, tacy członkowie rodzin mają nie tylko prawo do wjazdu na terytorium danego państwa członkowskiego, lecz także prawo do otrzymania w tym celu wizy wjazdowej. Państwa członkowskie muszą zapewnić takim osobom wszelkie ułatwienia w celu uzyskania przez nie niezbędnych wiz, które winny być wydawane nieodpłatnie, w najkrótszym możliwym terminie i w drodze procedury przyspieszonej.
- (50) Prawo do uzyskania wizy nie jest bezwarunkowe, gdyż tym członkom rodziny, którzy stanowią zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego czy zdrowia publicznego zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE, można odmówić wydania wizy. W kontekście powyższego dane osobowe członków rodziny można weryfikować tylko wtedy, gdy dane te odnoszą się do ich identyfikacji i statusu jedynie w zakresie, w jakim dane te są istotne dla oceny zagrożenia dla bezpieczeństwa, jakie te osoby mogłyby stanowić. Podobnie rozpatrywanie wniosków wizowych tych osób powinno odbywać się wyłącznie z uwzględnieniem kwestii bezpieczeństwa, a nie kwestii związanych z ryzykiem migracji.

- (51) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmie decyzję, czy dokona jego transpozycji do prawa krajowego.
- (52) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE⁶⁴; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (53) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, który nie ma zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁶⁵; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (54) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁶⁶, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE⁶⁷.
- (55) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁶⁸, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁶⁹ i z art. 3 decyzji Rady 2008/149/WSiSW⁷⁰.
- (56) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską,

⁶⁴ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁶⁵ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁶⁶ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁶⁷ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁶⁸ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁶⁹ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁷⁰ Decyzja Rady 2008/149/WSiSW z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁷¹, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁷² i z art. 3 decyzji Rady 2011/349/UE⁷³.

- (57) Niniejsze rozporządzenie, z wyjątkiem art. 22r, jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r., z wyjątkiem przepisów, które na mocy decyzji Rady (UE) 2017/1908⁷⁴ mają zastosowanie do Bułgarii i Rumunii,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 767/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w **art. 1** dodaje się ustępy w brzmieniu:

„Niniejsze rozporządzenie ustanawia również procedury wymiany informacji między państwami członkowskimi na temat wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych, w tym na temat pewnych decyzji w sprawie wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych.

Poprzez przechowywanie danych potwierdzających tożsamość, danych dokumentów podróży i danych biometrycznych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowionym na mocy art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/XX* [rozporządzenie 2018/XX w sprawie interoperacyjności] VIS przyczynia się do ułatwienia i wspomagania poprawnej identyfikacji osób zarejestrowanych w VIS.”.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/XX* [rozporządzenie 2018/XX w sprawie interoperacyjności] (Dz.U. L).”;

- 2) **art. 2** otrzymuje brzmienie:

⁷¹ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁷² Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁷³ Decyzja Rady 2011/349/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się w szczególności do współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policji (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 1).

⁷⁴ Decyzja Rady (UE) 2017/1908 z dnia 12 października 2017 r. w sprawie wprowadzenia w życie w Republice Bułgarii i w Rumunii niektórych przepisów dorobku Schengen dotyczących Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz.U. L 269 z 19.10.2017, s. 39).

Cel VIS

1. Celem VIS jest poprawa realizacji wspólnej polityki wizowej, poprawa współpracy konsularnej i procesu konsultacji pomiędzy centralnymi organami wizowymi poprzez ułatwienie wymiany danych między państwami członkowskimi o wnioskach i związanych z nimi decyzjach, aby:

- a) uprościć procedurę składania wniosków wizowych;
- b) zapobiegać omijaniu kryteriów służących do określania, które państwo członkowskie odpowiada za rozpatrzenie wniosku;
- c) ułatwić walkę z oszustwami;
- d) ułatwić odprawy na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych państw członkowskich i na terytorium państw członkowskich;
- e) pomóc w identyfikacji i powrocie osób, które mogą nie spełniać warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich lub też przestały spełniać te warunki;
- f) pomóc w identyfikacji osób zaginionych;
- g) ułatwić stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013* oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE**;
- h) przyczynić się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych;
- i) przyczynić się do zapobiegania zagrożeniom bezpieczeństwa wewnętrznego każdego z państw członkowskich;
- j) zapewnić poprawną identyfikację osób;
- k) wspierać cele Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) związane z wpisami dotyczącymi obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu, osób poszukiwanych w celu aresztowania, wydania lub ekstradycji, osób zaginionych, osób, których obecność jest wymagana do celów postępowania sądowego oraz osób, wobec których prowadzone są kontrole niejawne lub kontrole szczególne.

2. W odniesieniu do wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych celem VIS jest ułatwienie wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi o związanych z nimi decyzjach, aby:

- a) utrzymywać wysoki poziom bezpieczeństwa dzięki ułatwieniu oceny, czy osoba ubiegająca się o wizę jest uważana za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub zdrowia publicznego, przed przybyciem tej osoby na przejścia graniczne na granicach zewnętrznych;
- b) zwiększyć skuteczność odpraw granicznych i kontroli na terytorium danego państwa;
- c) przyczynić się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych;
- d) zapewnić poprawną identyfikację osób;

e) ułatwić stosowanie rozporządzenia (UE) nr 604/2013 i dyrektywy 2013/32/UE;

f) wspierać cele Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) związane z wpisami dotyczącymi obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu, osób poszukiwanych w celu aresztowania, wydania lub ekstradycji, osób zaginionych, osób, których obecność jest wymagana do celów postępowania sądowego oraz osób, wobec których prowadzone są kontrole niejawne lub kontrole szczególne.”.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31).

** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60).”;

3) uchyla się **art. 3**;

4) w **art. 4** dodaje się punkty w brzmieniu:

12) „»dane VIS« oznaczają wszystkie dane przechowywane w systemie centralnym VIS i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 9–14 i art. 22c–22f;

13) »dane dotyczące tożsamości« oznaczają dane, o których mowa w art. 9 pkt 4 lit. a) i aa);

14) »dane daktyloskopijne« oznaczają dane odnoszące się do odcisków palców przechowywane w pliku VIS;

15) »wizerunek twarzy« oznacza cyfrowy wizerunek twarzy;

16) »dane Europolu« oznaczają dane osobowe przetwarzane przez Europol w celu, o którym mowa w art. 18 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794*;

17) »dokument pobytowy« oznacza wszystkie dokumenty pobytowe wydawane przez państwa członkowskie zgodnie z jednolitym wzorem określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1030/2002** oraz wszystkie inne dokumenty, o których mowa w art. 2 pkt 16 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/399;

18) »wiza długoterminowa« oznacza zezwolenie wydawane przez państwo członkowskie, jak przewidziano w art. 18 konwencji z Schengen;

19) »krajowy organ nadzorczy« do celów ochrony porządku publicznego oznacza organy nadzorcze ustanowione zgodnie z art. 41 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680***;

20) »ochrona porządku publicznego« oznacza zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych;

21) »przestępstwa terrorystyczne« oznaczają określone w prawie krajowym przestępstwa odpowiadające lub równoważne przestępstwom, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541****;

- 22) »poważne przestępstwa« oznaczają przestępstwa odpowiadające lub równoważne przestępstwom, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW*****, jeżeli zgodnie z prawem krajowym podlegają karze pozbawienia wolności lub środkowi zabezpieczającemu polegającemu na pozbawieniu wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

** Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz.U. L 157 z 15.6.2002, s. 1).

*** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

***** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

***** Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).”;

- 5) **art. 5** otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 5
Kategorie danych*

1. W VIS rejestruje się jedynie następujące kategorie danych:

- a) dane alfanumeryczne, o których mowa w art. 9 pkt 1–4 i art. 10–14, dotyczące osoby ubiegającej się o wizę krótkoterminową oraz dotyczące wiz, o których wydanie złożony został wniosek, które zostały wydane, których wydania odmówiono lub które zostały unieważnione, cofnięte lub przedłużone, dane alfanumeryczne, o których mowa w art. 22c, 22d, 22e i 22f, dotyczące wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych, które zostały wydane, wycofane, których wydania odmówiono, które zostały unieważnione, cofnięte lub przedłużone, a także informacje dotyczące trafień, o których mowa w art. 9a i 22b, oraz wyniki weryfikacji, o których mowa w art. 9c ust. 6;
- b) wizerunki twarzy, o których mowa w art. 9 pkt 5 i art. 22c ust. 2 lit. f);
- c) dane daktyloskopijne, o których mowa w art. 9 pkt 6 i art. 22c ust. 2 lit. g);

d) odsyłacze do innych wniosków, o których mowa w art. 8 ust. 3 i 4 oraz art. 22a ust. 3.

2. Wiadomości przekazywane przez VIS, o których mowa w art. 16, art. 24 ust. 2 i art. 25 ust. 2, nie podlegają rejestracji w VIS, bez uszczerbku dla rejestrowania operacji przetwarzania danych zgodnie z art. 34.

3. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zawiera dane, o których mowa w art. 9 pkt 4 lit. a)–c), art. 9 pkt 5 i 6, art. 22c ust. 2 lit. a)–cc), f) i g) oraz art. 22d lit. a)–c), f) i g). Pozostałe dane VIS są przechowywane w systemie centralnym VIS.”;

6) dodaje się **art. 5a** w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Wykaz uznawanych dokumentów podróży

- 1) Do VIS włącza się wykaz dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i które mogą być wizowane, ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2011/UE*.
- 2) VIS zapewnia funkcję scentralizowanego zarządzania wykazem uznawanych dokumentów podróży oraz powiadamiania o uznawaniu lub nieuznawaniu dokumentów podróży wymienionych w wykazie zgodnie z art. 4 decyzji nr 1105/2011/UE.
- 3) Szczegółowe zasady zarządzania funkcją, o której mowa w ust. 2, określa się w aktach wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 2.

* Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1105/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie wykazu dokumentów podróży, które uprawniają posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i mogą być wizowane oraz w sprawie ustanowienia mechanizmu sporządzania takiego wykazu (Dz.U. L 287 z 4.11.2011, s. 9).”;

7) w **art. 6** wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostęp do VIS do celów przeglądania danych jest zarezerwowany wyłącznie dla odpowiednio upoważnionego personelu organów krajowych każdego państwa członkowskiego i organów UE, które są właściwe do celów określonych w art. 15–22, art. 22c–22f, art. 22g–22j oraz do celów określonych w art. 20 i 21 [*rozporządzenia 2018/XX w sprawie interoperacyjności*].

Dostęp ten jest ograniczony do zakresu, w jakim dane te wymagane są do wykonywania zadań tych organów zgodnie z tymi celami, i proporcjonalny do zamierzonych celów.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. VIS zapewnia funkcję scentralizowanego zarządzania wykazem.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Szczegółowe zasady zarządzania funkcją scentralizowanego zarządzania wykazem, o której mowa w ust. 3, określa się w aktach wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 2.”;

8) w **art. 7** dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W odniesieniu do wszystkich procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu państwa członkowskie biorą pod uwagę przede wszystkim interes dziecka. Dobro i bezpieczeństwo dziecka, w szczególności gdy istnieje ryzyko, że dziecko jest ofiarą handlu ludźmi, oraz jego poglądy uwzględnia się i traktuje z należytą powagą, stosownie do wieku i dojrzałości dziecka.”;

9) tytuł **rozdziału II** otrzymuje brzmienie:

„WPROWADZANIE ORAZ WYKORZYSTYWANIE DANYCH DOTYCZĄCYCH
WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH PRZEZ ORGANY WIZOWE”;

10) w **art. 8** wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli wniosek jest dopuszczalny zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 810/2009, organ wizowy w ciągu dwóch dni roboczych tworzy plik danych dotyczących wniosku przez wprowadzenie do VIS danych, o których mowa w art. 9, o ile dane te są wymagane od osoby ubiegającej się o wizę.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Po utworzeniu pliku danych dotyczących wniosku VIS automatycznie dokonuje zapytania na podstawie art. 9a i zwraca wyniki.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy określone dane nie są wymagane ze względów prawnych lub nie mogą zostać podane z przyczyn faktycznych, w pole (pola) przeznaczone na te dane wpisuje się »nie dotyczy«. Brak odcisków palców oznacza się jako »VIS0«; ponadto system musi umożliwiać rozróżnienie przypadków, o których mowa w art. 13 ust. 7 lit. a)–d) rozporządzenia (WE) nr 810/2009.”;

11) w **art. 9** wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 4 lit. a), b) i c) otrzymują brzmienie:

- „a) nazwisko (nazwisko rodowe); imię/imiona (imię/imiona nadane); datę urodzenia; obywatelstwo lub obywatelstwa; płeć;
- aa) nazwisko przy urodzeniu (poprzednie nazwisko lub nazwiska); miejsce urodzenia i kraj urodzenia; obywatelstwo w chwili urodzenia;
- b) rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów podróży i trzyliterowy kod państwa wydającego dokument lub dokumenty podróży;
- c) datę upływu ważności dokumentu lub dokumentów podróży;
- cc) organ, który wydał dokument podróży, oraz datę wydania dokumentu podróży;”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wizerunek twarzy osoby ubiegającej się o wizę, zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 810/2009;”;

c) dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) skan strony personalizacyjnej;”;

d) dodaje się dwa akapity w brzmieniu:

„8) Wizerunek twarzy obywateli państw trzecich, o którym mowa w akapicie pierwszym pkt 5, musi mieć dostateczną rozdzielczość i jakość, aby można go było wykorzystywać na potrzeby zautomatyzowanego kojarzenia danych biometrycznych.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego, w wyjątkowych przypadkach, gdy nie jest możliwe spełnienie wymogów specyfikacji dotyczących jakości i rozdzielczości, które trzeba spełnić, aby móc zarejestrować w VIS wizerunek twarzy pobrany na miejscu, wizerunek twarzy można pobrać w formie elektronicznej z chipa zamieszczonego w elektronicznym dokumencie podróży odczytywanym maszynowo. W takich przypadkach wizerunek twarzy włącza się do rejestru indywidualnego tylko po elektronicznym zweryfikowaniu, czy wizerunek twarzy zapisany na chipie elektronicznego dokumentu podróży odczytywanego maszynowo odpowiada wizerunkowi twarzy danego obywatela państwa trzeciego pobranemu na miejscu.”;

12) dodaje się **art. 9a–9d** w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Zapytania kierowane do innych systemów

1. Pliki danych dotyczących wniosku są automatycznie przetwarzane przez VIS w celu zidentyfikowania trafień. VIS bada każdy plik danych dotyczących wniosku indywidualnie.
2. W momencie tworzenia wniosku lub wydawania wizy VIS sprawdza, czy dokument podróży związany z tym wnioskiem jest uznawany zgodnie z decyzją nr 1105/2011/UE, przeprowadzając automatyczne wyszukiwanie z użyciem wykazu uznawanych dokumentów podróży, o którym mowa w art. 5a, i zwraca wynik.
3. Do celów weryfikacji, o których mowa w art. 21 ust. 1 oraz art. 21 ust. 3 lit. a), c) i d) rozporządzenia (WE) nr 810/2009, VIS dokonuje zapytania za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania określonego w art. 6 ust. 1 [*rozporządzenia w sprawie interoperacyjności*], aby porównać odpowiednie dane, o których mowa w art. 9 pkt 4 niniejszego rozporządzenia, z danymi znajdującymi się we wpisie, pliku lub ostrzeżeniu zarejestrowanym w VIS, Systemie Informacyjnym Schengen (SIS), systemie wjazdu/wyjazdu (EES), europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), włącznie z listą ostrzegawczą, o której mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) 2018/XX do celów ustanowienia europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, Eurodac, [systemie ECRIS-TCN w odniesieniu do wyroków skazujących za przestępstwa terrorystyczne lub inne formy poważnych przestępstw], danych Europolu, bazy Interpolu zawierającej dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży (SLTD) i bazy danych dokumentów podróży powiązanych z notami Interpolu (baza danych TDAWN Interpol).
4. VIS dodaje do pliku danych dotyczących wniosku odniesienie do każdego trafienia uzyskanego zgodnie z ust. 3. Ponadto VIS identyfikuje, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie, które wprowadziły lub dostarczyły dane generujące trafienie, lub Europol i odnotowuje to w pliku danych dotyczących wniosku.
5. Do celów art. 2 ust. 1 lit. k) zapytania dokonane na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu polegają na porównaniu odpowiednich danych, o których mowa w art. 15 ust. 2, z danymi zawartymi w SIS w celu stwierdzenia, czy osoba ubiegająca się o wizę jest przedmiotem jednego z następujących wpisów:

- a) wpisu dotyczącego osób poszukiwanych w celu aresztowania i wydania lub ekstradycji;
- b) wpisu dotyczącego osób zaginionych;
- c) wpisu dotyczącego osób, których obecność jest wymagana do celów postępowania sądowego;
- d) wpisu dotyczącego osób, wobec których prowadzone są kontrole niejawne lub kontrole szczególne.

Artykuł 9b

Przepisy szczegółowe mające zastosowanie do zapytań kierowanych do innych systemów odnośnie do członków rodzin obywateli UE lub innych obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na podstawie prawa Unii

1. W odniesieniu do obywateli państw trzecich będących członkami rodziny obywatela Unii, do którego ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, lub obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi z jednej strony a państwem trzecim z drugiej strony, kontrole automatyczne, o których mowa w art. 9a ust. 3, przeprowadza się wyłącznie w celu sprawdzenia, czy nie ma żadnych faktycznych przesłanek ani uzasadnionych podstaw opartych na faktycznych przesłankach, pozwalających stwierdzić, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stanowi ryzyko dla bezpieczeństwa lub duże ryzyko epidemii zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE.
2. VIS nie sprawdza, czy:
 - e) osoba ubiegająca się o wizę jest obecnie zgłoszona jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu lub czy była w przeszłości zgłoszona jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu – na podstawie danych systemu wjazdu/wyjazdu;
 - f) osoba ubiegająca się o wizę odpowiada osobie, której dane są zarejestrowane w Eurodac.
3. Jeżeli w wyniku automatycznego przetwarzania wniosku, o którym mowa w art. 9a ust. 3, uzyskano trafienie odpowiadające wpisowi dotyczącemu odmowy pozwolenia na wjazd lub pobyt, o którym to wpisie mowa w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, organ wizowy weryfikuje podstawę decyzji, w następstwie której dokonano wpisu do SIS. Jeżeli podstawa ta wiąże się z ryzykiem nielegalnej imigracji, wpisu nie uwzględnia się przy ocenie wniosku. Organ wizowy postępuje zgodnie z art. 25 ust. 2 rozporządzenia w sprawie SIS II.

Artykuł 9c

Weryfikacja przeprowadzana przez organy centralne

1. Organ centralny państwa członkowskiego przetwarzający wniosek weryfikuje ręcznie wszelkie trafienia uzyskane w wyniku zapytań dokonanych na podstawie art. 9a ust. 3.
2. W przypadku ręcznej weryfikacji trafień organ centralny ma dostęp do pliku danych dotyczących wniosku i wszelkich powiązanych plików danych dotyczących wniosku,

a także do wszystkich trafień wygenerowanych podczas automatycznego przetwarzania na podstawie art. 9a ust. 3.

3. Organ centralny weryfikuje, czy tożsamość osoby ubiegającej się o wizę zapisana w pliku danych dotyczących wniosku odpowiada danym znajdującym się w VIS lub w jednej z baz danych, do których ma wgląd.
4. Jeżeli dane osobowe nie odpowiadają sobie nawzajem, a proces automatycznego przetwarzania wniosku na podstawie art. 9a ust. 3 nie wygenerował żadnego innego trafienia, organ centralny usuwa fałszywe trafienie z pliku danych dotyczących wniosku.
5. Jeżeli dane odpowiadają sobie nawzajem lub jeżeli nadal istnieją wątpliwości co do tożsamości osoby ubiegającej się o wizę, centralny organ wizowy przetwarzający wniosek powiadamia organ centralny innego państwa członkowskiego lub innych państw członkowskich, który zidentyfikowano jako podmiot, który wprowadził lub dostarczył dane generujące trafienie na podstawie art. 9a ust. 3. Jeżeli stwierdzono, że dane generujące takie trafienie zostały wprowadzone lub dostarczone przez co najmniej jedno państwo członkowskie, organ centralny konsultuje się z organami centralnymi innego państwa członkowskiego lub innych państw członkowskich zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2.
6. Do pliku danych dotyczących wniosku dodaje się wyniki weryfikacji przeprowadzonych przez organy centralne innych państw członkowskich.
7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, jeżeli porównanie, o którym mowa w art. 9a ust. 5, wygeneruje co najmniej jedno trafienie, VIS przesyła zautomatyzowane powiadomienie do organu centralnego państwa członkowskiego, który dokonał zapytania, aby organ ten podjął odpowiednie działania następcze.
8. Jeżeli stwierdzono, że dane generujące trafienie zgodnie z art. 9a ust. 3 zostały dostarczone przez Europol, organ centralny odpowiedzialnego państwa członkowskiego konsultuje się z jednostką krajową Europolu w sprawie działań następczych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794, a w szczególności z jego rozdziałem IV.

Artykuł 9d

Obowiązki Europolu

Europol dostosowuje swój system informacyjny, aby zapewnić możliwość automatycznego przetwarzania zapytań, o których mowa w art. 9a ust. 3 i art. 22b ust. 2.”;

13) w art. 13 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy plik danych dotyczących wniosku zostaje zaktualizowany na podstawie ust. 1 i 2, VIS przesyła powiadomienie do państwa członkowskiego, które wydało daną wizę, informując je o decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu tej wizy. Powiadomienie takie jest generowane automatycznie przez system centralny i przesyłane za pośrednictwem mechanizmu określonego w art. 16.”;

14) w **art. 15** wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się literę ea) w brzmieniu:

„ea) wizerunku twarzy;”;

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wizerunek twarzy, o którym mowa w ust. 2 lit. ea), nie może stanowić jedyne kryterium wyszukiwania.”;

15) **art. 16** ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku utworzenia w VIS pliku danych dotyczących wniosku w związku z obywatelem określonego państwa trzeciego lub należącym do określonej kategorii takich obywateli, w odniesieniu do których wymagane jest zasięgnięcie opinii na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 810/2009, VIS automatycznie przekazuje wniosek o zaopiniowanie do wskazanego państwa członkowskiego lub państw członkowskich.

Państwo członkowskie lub państwa członkowskie, z którymi przeprowadzane są konsultacje, przesyłają swoją odpowiedź do VIS, który z kolei przesyła ją państwu członkowskiemu, które utworzyło wniosek.

Do VIS włącza się – wyłącznie do celów przeprowadzania procedury konsultacji – wykaz państw członkowskich wymagających, aby organy centralne innych państw członkowskich konsultowały się z ich organami centralnymi podczas rozpatrywania wniosków o wydanie wizy jednolitej składanych przez obywateli określonych państw trzecich lub określone kategorie takich obywateli zgodnie z art. 22 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 oraz zainteresowanych obywateli państw trzecich.

3. Procedura określona w ust. 2 ma zastosowanie również do:

a) przekazywania informacji na podstawie art. 25 ust. 4 na temat wydawania wiz o ograniczonej ważności terytorialnej, art. 24 ust. 2 na temat zmian danych oraz art. 31 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 na temat powiadomień *ex post*;

b) wszystkich innych wiadomości związanych ze współpracą konsularną, które wiążą się z przekazywaniem danych osobowych zarejestrowanych w VIS lub związanych z VIS, do przekazywania właściwemu organowi wizowemu wniosków o przesłanie kopii dokumentów podróży zgodnie z art. 9 pkt 7 i innych dokumentów uzupełniających wnioski oraz do przekazywania elektronicznych kopii tych dokumentów, jak również do wniosków na podstawie art. 9c i art. 38 ust. 3. Właściwe organy wizowe odpowiadają na wszelkie takie wnioski w ciągu dwóch dni roboczych.”;

16) uchyla się **art. 17**;

17) tytuł **rozdziału III** otrzymuje brzmienie:

„DOSTĘP INNYCH ORGANÓW DO DANYCH DOTYCZĄCYCH WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH”

18) **art. 18 ust. 6** akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Organy właściwe do przeprowadzania odpraw na granicach, na których działa EES, weryfikują odciski palców posiadacza wizy na podstawie odcisków palców zarejestrowanych w VIS. W przypadku posiadaczy wizy, których odciski palców nie mogą być wykorzystane, wyszukiwanie, o którym mowa w ust. 1, odbywa się wyłącznie przy użyciu danych alfanumerycznych przewidzianych w ust. 1 w *połączeniu z wizerunkiem twarzy*.”;

19) dodaje się **art. 20a** w brzmieniu:

„*Artykuł 20a*

Korzystanie z danych VIS do celów wprowadzania w SIS wpisów dotyczących osób zaginionych oraz późniejszy dostęp do tych danych

1. Dane daktyloskopijne przechowywane w VIS mogą być wykorzystywane do celów wprowadzania wpisu dotyczącego osób zaginionych zgodnie z art. 32 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) ...* [*rozporządzenie (UE) w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych*]. W takich przypadkach wymiana danych daktyloskopijnych odbywa się w sposób zabezpieczony poprzez przekazanie ich do biura SIRENE państwa członkowskiego będącego właścicielem tych danych.
2. W przypadku trafienia w odniesieniu do wpisu w SIS, o którym mowa w ust. 1, organy odpowiedzialne za ochronę dzieci i krajowe organy wymiaru sprawiedliwości, w tym organy odpowiedzialne za wszczynanie postępowań karnych z oskarżenia publicznego i prowadzenie postępowań przygotowawczych przed wniesieniem aktu oskarżenia oraz organy koordynujące ich działania, o których mowa w art. 43 rozporządzenia (UE) ... [*COM(2016) 883 final – SIS LE*], mogą przy wykonywaniu swoich zadań zwrócić się o dostęp do danych wprowadzonych do VIS. Stosuje się warunki przewidziane w przepisach unijnych i krajowych.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] z dnia ... (Dz.U. L [...] z [...], s. [...]).”;

20) **art. 22** ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli wyszukiwanie informacji według danych wymienionych w ust. 1 wskazuje na to, że dane dotyczące osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową są zarejestrowane w VIS, właściwy organ rozstrzygający ma dostęp – wyłącznie do celu, o którym mowa w ust. 1 – umożliwiający mu przeglądanie następujących danych osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową oraz danych z wszelkich powiązanych plików danych dotyczących wniosku w odniesieniu do tej osoby na podstawie art. 8 ust. 3:

a) numeru wniosku;

b) danych pochodzących z formularza wniosku, o których mowa w art. 9 pkt 4, 5 i 7;

c) fotografii;

d) danych wprowadzonych w związku z każdą wizą wydaną, unieważnioną lub cofniętą, lub wizą, której okres ważności został przedłużony, o których mowa w art. 10, 13 i 14;

e) danych pochodzących z powiązanych plików danych dotyczących wniosków na podstawie art. 8 ust. 4, o których mowa w art. 9 pkt 4 i 5.”;

21) **art. 23** otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Okres przechowywania danych

1. Każdy plik przechowywany jest w VIS maksymalnie przez okres pięciu lat, bez uszczerbku dla możliwości usuwania danych, o której mowa w art. 24 i 25, oraz możliwości prowadzenia rejestru, o której mowa w art. 34.

Okres ten rozpoczyna się:

- a) z datą wygaśnięcia okresu ważności wizy, wizy długoterminowej lub *dokumentu pobytowego*, jeżeli wiza, wiza długoterminowa lub *dokument pobytowy* zostały wydane;
- b) z nową datą wygaśnięcia okresu ważności wizy, wizy długoterminowej lub *dokumentu pobytowego*, jeżeli okres ważności wizy, wizy długoterminowej lub *dokumentu pobytowego* został przedłużony;
- c) z datą utworzenia w VIS pliku danych dotyczących wniosku, jeżeli wniosek został wycofany, zamknięty lub zaprzestano jego rozpatrywania;
- d) z datą podjęcia decyzji przez *odpowiedzialny organ*, jeżeli – w *stosownych przypadkach* – odmówiono wydania wizy, wizy długoterminowej lub *dokumentu pobytowego*, unieważniono je, skrócono ich okres ważności, wycofano lub cofnięto je.

2. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, VIS automatycznie usuwa plik danych dotyczących wniosku i odsyłacze do tego pliku, o których mowa w art. 8 ust. 3 i 4 oraz art. 22a ust. 3 i 5.”;

22) **art. 24 ust. 2** otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli państwo członkowskie posiada dowody wskazujące na to, że dane przetwarzane w VIS są nieścisłe lub że dane zostały przetworzone w VIS niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powiadamia ono niezwłocznie odpowiedzialne państwo członkowskie. Taka informacja może być przekazana zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 3.

W przypadku gdy nieścisłe dane odnoszą się do odsyłaczy utworzonych na podstawie art. 8 ust. 3 lub 4 oraz art. 22a ust. 3, odpowiedzialne państwo członkowskie dokonuje niezbędnych weryfikacji i udziela odpowiedzi w ciągu 48 godzin oraz, w zależności od przypadku, dokonuje sprostowania odsyłacza. W przypadku braku odpowiedzi w wyznaczonym terminie państwo członkowskie występujące z wnioskiem dokonuje sprostowania odsyłacza i powiadamia odpowiedzialne państwo członkowskie o sprostowaniu za pośrednictwem VIS Mail.”;

23) w **art. 25** wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w art. 23 ust. 1, osoba ubiegająca się o wizę uzyskała obywatelstwo państwa członkowskiego, pliki danych dotyczących wniosku oraz odsyłacze, o których mowa w art. 8 ust. 3 i 4 oraz art. 22a ust. 3, dotyczące tej osoby są niezwłocznie usuwane z VIS przez państwo członkowskie, które utworzyło przedmiotowy plik danych dotyczących wniosku oraz odsyłacze.”;

b) w ust. 2 słowa „infrastruktury VIS” zastępuje się słowami „VIS Mail”;

24) w **art. 26** dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W przedstawionych poniżej okolicznościach eu-LISA może na potrzeby testowania wykorzystać prawdziwe dane osobowe przetworzone w celu zachowania anonimowości z systemu produkcyjnego VIS:

a) na potrzeby diagnostyki i napraw, jeżeli w systemie centralnym stwierdzono występowanie błędów;

b) na potrzeby testowania nowych technologii i technik, które mają zasadnicze znaczenie dla zwiększenia wydajności systemu centralnego lub przesyłania do niego danych.

W takich przypadkach środki bezpieczeństwa, kontrola dostępu oraz działania związane z logowaniem do środowiska testującego są takie same jak w przypadku systemu produkcyjnego VIS. Prawdziwe dane osobowe przyjęte na potrzeby testowania są anonimizowane w taki sposób, aby osoba, której dane dotyczą, nie mogła zostać zidentyfikowana.”;

25) **art. 27** otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Umiejscowienie centralnego wizowego systemu informacyjnego

Główny centralny VIS, sprawujący nadzór techniczny i administrację, mieści się w Strasburgu (we Francji), natomiast rezerwowy centralny VIS, zdolny do zapewnienia wszystkich funkcji głównego centralnego VIS, mieści się w Sankt Johann im Pongau (w Austrii).

Obie lokalizacje mogą być wykorzystywane jednocześnie na potrzeby aktywnego funkcjonowania VIS, pod warunkiem że druga lokalizacja jest w stanie zapewnić jego funkcjonowanie w przypadku awarii systemu.”;

26) w **art. 29** wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Odpowiedzialność za wykorzystanie i jakość danych”

b) ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) rzetelność i aktualność oraz odpowiedni poziom jakości i kompletności danych w momencie ich przesyłania do VIS.”;

c) w ust. 2 lit. a) słowo „VIS” zastępuje się słowami „VIS lub wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację” w obu miejscach, w których się pojawia, z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej;

d) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Organ zarządzający wraz z Komisją opracowuje i utrzymuje zautomatyzowane mechanizmy i procedury kontroli jakości danych do celów przeprowadzania kontroli jakości danych przechowywanych w VIS i regularnie przekazuje sprawozdania państwom członkowskim. Organ zarządzający regularnie przekazuje państwom członkowskim i Komisji sprawozdania z kontroli jakości danych.

Mechanizm, procedury i interpretację zgodności jakości danych określa się w drodze środków wykonawczych zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 49 ust. 2.”;

27) dodaje się **art. 29a** w brzmieniu:

„Artykuł 29a

Szczegółowe zasady dotyczące wprowadzania danych

1. Wprowadzanie do VIS danych, o których mowa w art. 9, 22c i 22d, podlega następującym warunkom wstępnym:
 - a) dane na podstawie art. 9, 22c i 22d oraz art. 6 ust. 4 mogą być przesyłane do VIS wyłącznie po przeprowadzeniu kontroli jakości przez właściwe organy krajowe;
 - b) dane na podstawie art. 9, 22c i 22d oraz art. 6 ust. 4 będą przetwarzane w VIS po przeprowadzeniu kontroli jakości przez VIS na podstawie ust. 2.
2. Kontrole jakości przeprowadzane są przez VIS w następujący sposób:
 - a) przy tworzeniu w VIS plików danych dotyczących wniosków lub plików danych dotyczących obywateli państw trzecich przeprowadza się kontrole jakości danych, o których mowa w art. 9, 22c i 22d; jeżeli kontrole te nie spełniają ustalonych kryteriów jakości, odpowiedzialne organy są automatycznie powiadamiane przez VIS;
 - b) zautomatyzowane procedury na podstawie art. 9 lit. a) pkt 3 i art. 22b ust. 2 mogą być uruchomione przez VIS wyłącznie po przeprowadzeniu kontroli jakości przez VIS na podstawie niniejszego artykułu; jeżeli kontrole te nie spełniają ustalonych kryteriów jakości, odpowiedzialne organy są automatycznie powiadamiane przez VIS;
 - c) przy tworzeniu w VIS plików danych dotyczących wniosków obywateli państw trzecich przeprowadza się kontrole jakości wizerunków twarzy i danych daktyloskopijnych w celu sprawdzenia, czy spełnione są minimalne normy jakości danych umożliwiające kojarzenie danych biometrycznych;
 - d) kontrole jakości danych na podstawie art. 6 ust. 4 są przeprowadzane podczas wprowadzania informacji o wyznaczonych organach krajowych w VIS.
3. Ustanawia się normy jakości w odniesieniu do przechowywania danych, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Specyfikację tych norm ustanawia się w aktach wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 2.”;

28) **art. 31** ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 2016/679 dane, o których mowa w art. 9 pkt 4 lit. a), b), c), k) i m) oraz *art. 9 pkt 6 i 7*, mogą zostać przekazane lub udostępnione państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej wymienionej w załączniku, wyłącznie jeżeli jest to konieczne w konkretnych przypadkach w celu udowodnienia tożsamości obywateli państw trzecich i wyłącznie do celów powrotów zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE lub przesiedleń zgodnie z rozporządzeniem ... [*rozporządzenie ustanawiające ramy przesiedleń*], i pod warunkiem że państwo członkowskie, które wprowadziło dane do VIS, wyraziło na to zgodę.”;

29) **art. 34** otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 34
Prowadzenie rejestrów*

1. Każde państwo członkowskie, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz organ zarządzający prowadzą rejestr wszystkich operacji przetwarzania danych przeprowadzanych w VIS. Zapisy w rejestrze wskazują cel dostępu do danych, o którym mowa w art. 6 ust. 1, art. 20a ust. 1, art. 22k ust. 1, art. 15–22 i *art. 22g–22j*, datę i godzinę, rodzaj przekazanych danych, o których mowa w art. 9–14, rodzaj danych wykorzystanych przy wyszukiwaniu, o których mowa w art. 15 ust. 2, art. 18, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1,

art. 21 ust. 1, art. 22 ust. 1, art. 22g, 22h, 22i, 22j, 45a i 45d, oraz nazwę organu wprowadzającego lub pobierającego dane. Ponadto każde państwo członkowskie prowadzi rejestr personelu odpowiednio upoważnionego do wprowadzania lub pobierania danych.

2. W przypadku operacji wymienionych w art. 45b zgodnie z niniejszym artykułem i art. 41 rozporządzenia (UE) 2017/2226 ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu (EES) rejestrowana jest każda operacja przetwarzania danych przeprowadzona w VIS i EES.

3. Takie rejestry mogą być wykorzystywane jedynie do monitorowania dopuszczalności przetwarzania danych pod kątem ochrony danych oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa danych. Zapisy w rejestrze są chronione przed nieuprawnionym dostępem przy zastosowaniu odpowiednich środków oraz usuwane jeden rok po upływie okresu przechowywania danych, o którym mowa w art. 23 ust. 1, jeżeli dane te nie są wymagane do procedur monitorowania, które zostały już rozpoczęte.”;

30) w **art. 37** wprowadza się następujące zmiany:

a) pierwsze zdanie wprowadzające w ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Obywatele państw trzecich oraz osoby, o których mowa w art. 9 pkt 4 lit. f), art. 22c ust. 2 lit. e) lub art. 22d lit. e), są informowani przez odpowiedzialne państwo członkowskie o:”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są udzielane obywatelowi państwa trzeciego w formie pisemnej w momencie uzyskania danych, fotografii oraz danych daktyloskopijnych, o których mowa w art. 9 pkt 4, 5 i 6, art. 22c ust. 2 i art. 22d lit. a)–g), a w stosownych przypadkach ustnie, w języku i w sposób, który osoba, której dane dotyczą, rozumie lub co do którego można w uzasadniony sposób przypuszczać, że jest dla niej zrozumiały. Dzieci muszą być informowane w sposób dostosowany do ich wieku, przy użyciu ulotek, infografik, lub prezentacji specjalnie opracowanych w celu wyjaśnienia procedury pobierania odcisków palców.”;

c) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku braku takiego formularza podpisanego przez te osoby informacje są podawane zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2016/679.”;

31) **art. 38 ust. 3** otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli wniosek określony w ust. 2 złożony jest do państwa członkowskiego innego niż odpowiedzialne państwo członkowskie, organy państwa członkowskiego, do którego wniosek został złożony, kontaktują się z organami odpowiedzialnego państwa członkowskiego w okresie siedmiu dni. Odpowiedzialne państwo członkowskie sprawdza dokładność danych oraz zgodność z prawem ich przetwarzania w VIS w okresie jednego miesiąca.”;

32) **art. 43** ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Europejski Inspektor Ochrony Danych działa w ścisłej współpracy z krajowymi organami nadzorczymi w kwestiach wymagających zaangażowania organów krajowych, zwłaszcza jeżeli Europejski Inspektor Ochrony Danych lub krajowy organ nadzorczy stwierdzą poważne rozbieżności między praktykami państw członkowskich lub potencjalnie niezgodne z prawem przekazywanie danych przy wykorzystaniu kanałów komunikacyjnych elementów interoperacyjności, lub w sytuacji, gdy jeden krajowy organ nadzorczy lub kilka takich organów podnosi kwestie dotyczące wdrożenia i interpretacji niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, zapewnia się skoordynowany nadzór zgodnie z art. 62 rozporządzenia (UE) nr XXXX/2018 [zmienione rozporządzenie nr 45/2001].”;

33) w **art. 45** dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Specyfikacje techniczne dotyczące jakości, rozdzielczości oraz wykorzystania odcisków palców i wizerunku twarzy do celów weryfikacji i identyfikacji biometrycznej w VIS określa się w aktach wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 2.”;

34) dodaje się **art. 45a** w brzmieniu:

„Artykuł 45 a

Wykorzystywanie danych do sporządzania sprawozdań i statystyk

1. Odpowiednio upoważniony personel właściwych organów państw członkowskich, Komisji, eu-LISA i Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej ustanowionej rozporządzeniem (UE) 2016/1624 ma dostęp do przeglądania następujących danych, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk, bez możliwości indywidualnej identyfikacji:

- a) informacji o statusie;
- b) nazwy i adresu właściwego organu;
- c) płci, daty urodzenia i obecnego obywatelstwa osoby ubiegającej się o wizę;
- d) państwa członkowskiego pierwszego wjazdu – wyłącznie w odniesieniu do wiz krótkoterminowych;
- e) daty i miejsca złożenia wniosku oraz decyzji dotyczącej wniosku (o wydaniu wizy lub odmowie wydania wizy);
- f) rodzaju wydanego dokumentu, tj. czy jest to wiza lotniskowa, wiza jednolita, wiza o ograniczonej ważności terytorialnej, wiza długoterminowa, czy dokument pobytowy;
- g) rodzaju dokumentu podróży oraz trzyliterowego kodu państwa wydającego – wyłącznie w odniesieniu do wiz krótkoterminowych;
- h) podstaw uzasadniających wszelkie decyzje dotyczące dokumentu lub wniosku – wyłącznie w odniesieniu do wiz krótkoterminowych; w odniesieniu do wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych – decyzji w sprawie wniosku (o wydaniu wizy lub odmowie wydania wizy, wraz z podstawą uzasadniającą decyzję);
- i) nazwy i adresu właściwego organu, który odmówił wydania wizy, i daty odmowy – wyłącznie w odniesieniu do wiz krótkoterminowych;
- j) informacji o przypadkach, w których ta sama osoba ubiegająca się o wizę złożyła wniosek o wydanie wizy krótkoterminowej w większej liczbie organów wizowych niż jeden, wraz z nazwą i adresem tych organów wizowych i datami odmowy wydania wizy – wyłącznie w odniesieniu do wiz krótkoterminowych;
- k) głównych celów podróży – w odniesieniu do wiz krótkoterminowych; celu wniosku – w odniesieniu do wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych;

- l) danych wprowadzonych w związku z każdym dokumentem wydanym, unieważnionym lub cofniętym, lub dokumentem, którego okres ważności został przedłużony (w stosownych przypadkach);
- m) daty wygaśnięcia okresu ważności wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego (w stosownych przypadkach);
- n) liczby osób zwolnionych z obowiązku złożenia odcisków palców na podstawie art. 13 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 810/2009;
- o) informacji o przypadkach, w których dane, o których mowa w art. 9 pkt 6, nie mogły zostać faktycznie udostępnione zgodnie z art. 8 ust. 5 zdanie drugie;
- p) informacji o przypadkach, w których dane, o których mowa w art. 9 pkt 6, nie były prawnie wymagane zgodnie z art. 8 ust. 5 zdanie drugie;
- q) informacji o przypadkach, w których osobie, która z przyczyn faktycznych nie mogła dostarczyć danych, o których mowa w art. 9 pkt 6, odmówiono wydania wizy zgodnie z art. 8 ust. 5 zdanie drugie.

Odpowiednio upoważniony personel Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej ma dostęp do przeglądania danych, o których mowa w akapicie pierwszym, na potrzeby przeprowadzania analiz ryzyka i ocen narażenia, o których mowa w art. 11 i 13 rozporządzenia (UE) 2016/1624.

2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu eu-LISA przechowuje dane, o których mowa w tym ustępie, w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia 2018/XX [w sprawie *interoperacyjności*].
3. Procedury wdrożone przez eu-LISA w celu monitorowania funkcjonowania VIS, o których mowa w art. 50 ust. 1, obejmują możliwość regularnego generowania statystyk na potrzeby tego monitorowania.
4. Co kwartał eu-LISA opracowuje na podstawie danych VIS dotyczących wiz krótkoterminowych statystyki przedstawiające – w odniesieniu do każdego miejsca złożenia wniosku wizowego – w szczególności następujące dane:
 - a) liczbę wniosków o wizę lotniskową, w tym o wizę lotniskową wielokrotnego wjazdu;
 - b) liczbę wydanych wiz, w tym wiz wielokrotnego wjazdu kategorii A;
 - c) liczbę wydanych wiz wielokrotnego wjazdu;
 - d) liczbę niewydanych wiz, w tym wiz wielokrotnego wjazdu kategorii A;
 - e) liczbę wniosków o wizę jednolitą, w tym o wizę jednolitą wielokrotnego wjazdu;
 - f) liczbę wydanych wiz, w tym wiz wielokrotnego wjazdu;
 - g) liczbę wydanych wiz wielokrotnego wjazdu, podzieloną według okresu ważności (poniżej 6 miesięcy, 1 rok, 2 lata, 3 lata, 4 lata, 5 lat);
 - h) liczbę niewydanych wiz jednolitych, w tym wiz wielokrotnego wjazdu;
 - i) liczbę wydanych wiz o ograniczonej ważności terytorialnej.

Statystyki dzienne są przechowywane w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym.

5. Co kwartał eu-LISA opracowuje na podstawie danych VIS dotyczących wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych statystyki przedstawiające – w odniesieniu do każdego miejsca złożenia wniosku wizowego – w szczególności następujące dane:
- a) liczby wniosków o wizę długoterminową, wiz wydanych, wiz, których wydania odmówiono, wiz przedłużonych i wiz cofniętych;
 - b) liczby wniosków o dokument pobytowy, dokumentów pobytowych wydanych, dokumentów pobytowych, których wydania odmówiono, dokumentów pobytowych przedłużonych i dokumentów pobytowych cofniętych.
6. Pod koniec każdego roku dokonuje się zestawienia danych statystycznych w postaci statystyk kwartalnych dla tego roku. W statystykach dane przedstawiane są w podziale na poszczególne państwa członkowskie.
7. Na wniosek Komisji eu-LISA przedstawia Komisji statystyki dotyczące określonych aspektów realizacji wspólnej polityki wizowej lub polityki migracyjnej, w tym aspektów stosowania rozporządzenia (UE) nr 1053/2013.”;
- 35) dodaje się **art. 45b, 45c, 45d i 45e** w brzmieniu:

„Artykuł 45b

Dostęp do danych do celów weryfikacji przez przewoźników

1. W celu wypełniania swojego obowiązku wynikającego z art. 26 ust. 1 lit. b) konwencji wykonawczej do układu z Schengen przewoźnicy lotniczy, przewoźnicy morscy i przewoźnicy międzynarodowi przewożący grupy drogą lądową autokarem przesyłają zapytanie do VIS w celu zweryfikowania, czy obywatele państw trzecich posiadający wizę krótkoterminową, wizę długoterminową lub dokument pobytowy posiadają, odpowiednio, ważną wizę krótkoterminową, wizę długoterminową lub ważny dokument pobytowy. W tym celu, w odniesieniu do wiz krótkoterminowych, przewoźnicy podają dane wymienione w – odpowiednio – art. 9 pkt 4 lit. a), b) i c) lub w art. 22c lit. a), b) i c) niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów wykonania ust. 1 lub do celów rozstrzygania ewentualnych sporów związanych ze stosowaniem ust. 1 eu-LISA prowadzi rejestr wszystkich operacji przetwarzania danych przeprowadzonych przez przewoźników w ramach portalu dla przewoźników. Zapisy w tym rejestrze wskazują datę i godzinę każdej operacji, dane wykorzystywane do przeprowadzania wyszukiwania, dane przekazane w ramach portalu dla przewoźników i nazwę danego przewoźnika.

Zapisy w rejestrze przechowuje się przez okres dwóch lat. Zapisy w rejestrze są chronione przed nieupoważnionym dostępem przez stosowanie odpowiednich środków.
3. Bezpieczny dostęp do portalu dla przewoźników, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. h) decyzji 2004/512/WE zmienionej niniejszym rozporządzeniem, pozwala przewoźnikom na przesłanie zapytania, o którym mowa w ust. 1, przed wejściem pasażera na pokład. W tym celu przewoźnik przesyła zapytanie do VIS z wykorzystaniem danych z dokumentu podróży zawartych w polu przeznaczonym do odczytu maszynowego.
4. VIS informuje przewoźnika, czy dana osoba posiada ważną wizę, udzielając odpowiedzi „OK/NOT OK”.

5. Aby umożliwić należycie upoważnionym członkom personelu przewoźników dostęp do portalu dla przewoźników do celów przewidzianych w ust. 2, ustanawia się system uwierzytelnienia zarezerwowany wyłącznie dla przewoźników. Komisja przyjmuje system uwierzytelnienia w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 2.

Artykuł 45c

Procedury awaryjne w przypadku braku technicznej możliwości uzyskania dostępu do danych przez przewoźników

1. Jeżeli przesłanie zapytania, o którym mowa w art. 45b ust. 1, jest technicznie niemożliwe z powodu awarii jakiegokolwiek części VIS, przewoźnicy są zwolnieni z obowiązku weryfikacji spełnienia wymogu posiadania ważnej wizy lub ważnego dokumentu podróży przy użyciu portalu dla przewoźników. Jeżeli organ zarządzający wykryje taką awarię, powiadamia o tym fakcie przewoźników. Powiadamia ich także o usunięciu awarii. Jeżeli taką awarię wykryją przewoźnicy, mogą powiadomić organ zarządzający.
2. Szczegóły procedur awaryjnych określa się w akcie wykonawczym przyjętym zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 2.

Artykuł 45d

Dostęp zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej do danych VIS

1. Aby wykonywać zadania i korzystać z uprawnień na podstawie art. 40 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624* oraz oprócz dostępu przewidzianego w art. 40 ust. 8 tego rozporządzenia, członkowie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zespołów składających się z personelu realizującego operacje w dziedzinie powrotów mają, w ramach swojego mandatu, prawo do dostępu do danych wprowadzonych do VIS oraz do wyszukiwania takich danych.
2. W celu zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej wyznacza wyspecjalizowaną jednostkę z posiadającymi odpowiednie pełnomocnictwa funkcjonariuszami Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej jako centralny punkt dostępu Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Centralny punkt dostępu Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej weryfikuje, czy spełnione są warunki wystąpienia z wnioskiem o uzyskanie dostępu do VIS określone w art. 45e.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

Artykuł 45e

Warunki i procedura dostępu zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej do danych VIS

1. W związku z dostępem, o którym mowa w art. 45d ust. 1, zespół Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej może przedłożyć centralnemu punktowi dostępu Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, o którym mowa w art. 45d ust. 2, wniosek o przeglądanie

wszystkich danych lub konkretnego zbioru danych przechowywanych w VIS. Wniosek musi zawierać odesłanie do planu operacyjnego tego państwa członkowskiego w odniesieniu do odprawy granicznej, ochrony granicy i powrotów, na którym jest oparty. Po otrzymaniu wniosku o uzyskanie dostępu centralny punkt dostępu Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej weryfikuje, czy spełnione są warunki dostępu, o których mowa w ust. 2. Jeżeli spełnione są wszystkie warunki dostępu, odpowiednio upoważniony personel centralnego punktu dostępu przetwarza wnioski. Dane VIS, do których uzyskano dostęp, są przekazywane zespołowi w taki sposób, aby nie zostało naruszone bezpieczeństwo tych danych.

2. W odniesieniu do udzielenia dostępu zastosowanie mają następujące warunki:

- a) przyjmujące państwo członkowskie upoważnia członków zespołu do korzystania z VIS w celu osiągnięcia celów operacyjnych określonych w planie operacyjnym w odniesieniu do odprawy granicznej, ochrony granicy i powrotów oraz
- b) korzystanie z VIS jest konieczne do wykonania konkretnych zadań powierzonych zespołowi przez przyjmujące państwo członkowskie.

3. Zgodnie z art. 40 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1624 członkowie zespołów oraz zespołów składających się z personelu realizującego zadania w dziedzinie powrotów mogą podejmować działania w odpowiedzi na informacje uzyskane z VIS jedynie na polecenie i – co do zasady – w obecności funkcjonariuszy straży granicznej lub personelu realizującego zadania w dziedzinie powrotów z przyjmującego państwa członkowskiego, w którym działają. Przyjmujące państwo członkowskie może upoważnić członków zespołów do działania w jego imieniu.

4. W przypadku wątpliwości lub jeżeli weryfikacja tożsamości posiadacza wizy, wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego nie powiedzie się, członek zespołu Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej kieruje tę osobę do funkcjonariusza straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego.

5. Przeglądanie danych VIS przez członków zespołów odbywa się następujący sposób:

- a) przy wykonywaniu zadań związanych z odprawą graniczną na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/399 członkowie zespołów mają dostęp do danych VIS w celu dokonywania weryfikacji na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych zgodnie z, odpowiednio, art. 18 lub art. 22g niniejszego rozporządzenia;
- b) przy weryfikacji, czy spełnione są warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich, członkowie zespołów mają dostęp do danych VIS w celu weryfikacji na terytorium państw członkowskich obywateli państw trzecich zgodnie z, odpowiednio, art. 19 lub art. 22h niniejszego rozporządzenia;
- c) przy identyfikacji wszelkich osób, które nie spełniają warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich lub też przestały spełniać te warunki, członkowie zespołów mają dostęp do danych VIS w celu przeprowadzania identyfikacji zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia.

6. W przypadku gdy w wyniku takiego dostępu i wyszukiwania stwierdzone zostanie trafienie w VIS, powiadamia się o tym fakcie przyjmujące państwo członkowskie.

7. Każdy rejestr operacji przetwarzania danych w VIS prowadzonych przez członka zespołu Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej lub zespołu składającego się z personelu realizującego zadania w dziedzinie powrotów jest prowadzony przez organ zarządzający zgodnie z przepisami art. 34.

8. Każdy przypadek uzyskania dostępu i przeprowadzenia wyszukiwania przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej zostaje zarejestrowany zgodnie z przepisami art. 34; rejestracji podlega również każdy przypadek wykorzystania przez nią danych, do których uzyskała dostęp.

9. Z wyjątkiem sytuacji, w których istnieje konieczność wykonania zadań na potrzeby rozporządzenia ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), żadnych części VIS nie podłącza się do jakiegokolwiek systemu komputerowego służącego do gromadzenia i przetwarzania danych obsługiwanego przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej lub przeprowadzanego w jej siedzibie, a danych zawartych w VIS, udostępnianych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, nie przesyła się do jakiegokolwiek takiego systemu. Nie można pobierać żadnych części VIS. Rejestrowania przypadków dostępu i wyszukiwania nie należy interpretować jako pobierania lub kopiowania danych VIS.

10. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej przyjmuje i stosuje środki mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa i poufności przewidziane w art. 32.”;

36) **art. 49** otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 49

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011*.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

37) dodaje się **art. 49a** w brzmieniu:

„Artykuł 49 a

Grupa doradcza

eu-LISA ustanawia grupę doradczą w celu uzyskania dostępu do wiedzy fachowej związanej z VIS, w szczególności w kontekście przygotowywania rocznego programu prac oraz rocznego sprawozdania z działalności.”; ;

38) **art. 50** otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 50

Monitorowanie i ocena

1. Organ zarządzający zapewnia wprowadzenie procedur pozwalających na monitorowanie funkcjonowania VIS pod względem realizacji celów związanych z wynikami, opłacalnością, bezpieczeństwem i jakością usług.
2. Na potrzeby konserwacji technicznej organ zarządzający ma dostęp do niezbędnych informacji związanych z operacjami przetwarzania danych przeprowadzanymi w VIS.

3. Co dwa lata eu-LISA przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie dotyczące technicznego funkcjonowania VIS, w tym jego bezpieczeństwa.
4. Z poszanowaniem przepisów prawa krajowego dotyczących publikacji informacji szczególnie chronionych, każde państwo członkowskie i Europol przygotowują sprawozdania roczne na temat skuteczności dostępu do danych VIS na potrzeby ochrony porządku publicznego, zawierające informacje i statystyki dotyczące:
- a) dokładnego celu przeglądania danych, w tym rodzaju przestępstwa terrorystycznego lub poważnego przestępstwa;
 - b) przedstawionych uzasadnionych podstaw zasadnego podejrzenia, że osoba podejrzana, sprawca lub ofiara są objęci zakresem niniejszego rozporządzenia;
 - c) liczby wniosków o uzyskanie dostępu do VIS na potrzeby ochrony porządku publicznego;
 - d) liczby i rodzaju spraw, które zakończyły się udaną identyfikacją.
- Roczne sprawozdania państw członkowskich i Europolu są przekazywane Komisji do dnia 30 czerwca następnego roku.
5. Co cztery lata Komisja opracowuje całościową ocenę VIS. Ocena ta obejmuje analizę osiągniętych wyników w porównaniu z założonymi celami oraz ocenę dalszej zasadności przesłanek stworzenia VIS, stosowanie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do VIS, bezpieczeństwo VIS, korzystanie z przepisów, o których mowa w art. 31, oraz wszelkie konsekwencje dla funkcjonowania VIS w przyszłości. Komisja przekazuje ocenę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Państwa członkowskie dostarczają organowi zarządzającemu i Komisji informacji niezbędnych do sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 3, 4 i 5.
7. Organ zarządzający dostarcza Komisji informacji niezbędnych do sporządzania ogólnych ocen, o których mowa w ust. 5.”;
- 39) tytuł załącznika 1 otrzymuje brzmienie:
- „WYKAZ ORGANIZACJI MIĘDZYNARODOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 31 UST. 1”;
- 40) po art. 22 dodaje się **rozdziały IIIa i IIIb** w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIIa

WPROWADZANIE ORAZ WYKORZYSTYWANIE DANYCH DOTYCZĄCYCH WIZ DŁUGOTERMINOWYCH I DOKUMENTÓW POBYTOWYCH

Artykuł 22a

Procedury wprowadzania danych po podjęciu decyzji w sprawie wniosku o wydanie wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego

1. Po podjęciu decyzji w sprawie wniosku o wydanie wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego organ, który wydał tę decyzję, niezwłocznie tworzy rejestr indywidualny, wprowadzając do VIS dane, o których mowa w art. 22c lub 22d.
2. Po utworzeniu rejestru indywidualnego VIS automatycznie dokonuje zapytania na podstawie art. 22b.

3. Jeżeli posiadacz złożył wniosek w ramach grupy lub wraz z członkiem rodziny, organ tworzy rejestr indywidualny dla każdej osoby w grupie oraz odsyła między odnośnymi rejestrami osób, które wspólnie złożyły wniosek i którym wydano wizę długoterminową lub dokument pobytowy.
4. W przypadku gdy określone dane nie są wymagane zgodnie z przepisami unijnymi lub krajowymi lub nie mogą zostać podane z przyczyn faktycznych, w pole (pola) przeznaczone na te dane wpisuje się „nie dotyczy”. W zakresie odcisków palców system musi umożliwiać rozróżnienie pomiędzy sytuacją, w której złożenie odcisków palców nie jest wymagane zgodnie z przepisami unijnymi lub krajowymi, a przypadkami, w których nie można ich złożyć z przyczyn faktycznych.

Artykuł 22b

Zapytania kierowane do innych systemów

1. Wyłącznie do celów oceny, czy dana osoba może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub zdrowia publicznego państw członkowskich, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2016/399, rejestry są automatycznie przetwarzane przez VIS w celu zidentyfikowania trafień. VIS bada każdy rejestr indywidualnie.
2. Za każdym razem, gdy na podstawie art. 22d tworzony jest rejestr indywidualny w momencie wydania lub odmowy wydania wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego, VIS dokonuje zapytania za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania określonego w art. 6 ust. 1 [rozporządzenia w sprawie interoperacyjności], aby porównać odpowiednie dane, o których mowa w art. 22c ust. 2 lit. a), b), c), f) i g) niniejszego rozporządzenia, z danymi znajdującymi się w VIS, Systemie Informacyjnym Schengen (SIS), systemie wjazdu/wyjazdu (EES), europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), włącznie z listą ostrzegawczą, o której mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) 2018/XX do celów ustanowienia europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż], [systemie ECRIS-TCN w odniesieniu do wyroków skazujących za przestępstwa terrorystyczne lub inne formy poważnych przestępstw], danych Europolu, bazie Interpolu zawierającej dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży (SLTD) i bazie danych dokumentów podróży powiązanych z notami Interpolu (baza danych TDAWN Interpol).
3. VIS dodaje do rejestru indywidualnego odniesienie do każdego trafienia uzyskanego zgodnie z ust. 2 i 5. Ponadto VIS identyfikuje, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie, które wprowadziły lub dostarczyły dane generujące trafienie, lub Europol i odnotowuje to w rejestrze indywidualnym.
4. Do celów art. 2 ust. 2 lit. f) w odniesieniu do wydanej lub przedłużonej wizy długoterminowej zapytania dokonane na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu polegają na porównaniu odpowiednich danych, o których mowa w art. 22c ust. 2, z danymi zawartymi w SIS w celu stwierdzenia, czy posiadacza wizy dotyczy jeden z następujących wpisów:
 - a) wpis dotyczący osób poszukiwanych w celu aresztowania i wydania lub ekstradycji;
 - b) wpis dotyczący osób zaginionych;

- c) wpis dotyczący osób, których obecność jest wymagana do celów postępowania sądowego;
- d) wpis dotyczący osób, wobec których prowadzone są kontrole niejawne lub kontrole szczególne.

Jeżeli porównanie, o którym mowa w niniejszym ustępie, wygeneruje co najmniej jedno trafienie, VIS przesyła automatyczne powiadomienie do organu centralnego państwa członkowskiego, który wystosował zapytanie, aby organ ten podjął odpowiednie działania następcze.

- 5. W odniesieniu do przeglądania danych EES, ETIAS i VIS na podstawie ust. 2 trafienia są ograniczone do wskazania odmowy udzielenia zezwolenia na podróż, odmowy wjazdu lub odmowy wydania wizy ze względów bezpieczeństwa.
- 6. W przypadku wydania lub przedłużenia wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego przez organ konsularny państwa członkowskiego zastosowanie ma art. 9a.
- 7. W przypadku wydania lub przedłużenia dokumentu pobytowego lub przedłużenia wizy długoterminowej przez dany organ na terytorium państwa członkowskiego zastosowanie mają poniższe zasady:
 - a) organ ten weryfikuje, czy dane zapisane w rejestrze indywidualnym odpowiadają danym znajdującym się w VIS lub w jednym z systemów informacyjnych / baz danych UE, danych Europolu lub w bazach danych Interpolu na podstawie ust. 2;
 - b) w przypadku gdy trafienie na podstawie ust. 2 odnosi się do danych Europolu, jednostka krajowa Europolu zostaje poinformowana w celu podjęcia działań następczych;
 - c) jeżeli dane nie odpowiadają sobie nawzajem, a proces automatycznego przetwarzania na podstawie ust. 2 i 3 nie wygenerował żadnego innego trafienia, organ usuwa fałszywe trafienie z pliku danych dotyczących wniosku;
 - d) jeżeli dane są zgodne lub jeżeli nadal istnieją wątpliwości co do tożsamości osoby ubiegającej się o wizę, organ podejmuje działania w odniesieniu do danych generujących trafienie na podstawie ust. 4 zgodnie z procedurami, warunkami i kryteriami przewidzianymi w przepisach unijnych i krajowych.

Artykuł 22c

Rejestr indywidualny tworzony w przypadku wydania wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego

Rejestr indywidualny utworzony zgodnie z art. 22a ust. 1 zawiera następujące dane:

- 1) nazwę i adres organu, który wydał dokument;
- 2) następujące dane posiadacza:
 - a) nazwisko (nazwisko rodowe); imię/imiona; datę urodzenia; obecne obywatelstwo lub obywatelstwa; płeć; datę, miejsce i kraj urodzenia;
 - b) rodzaj i numer dokumentu podróży i trzyliterowy kod państwa wydającego dokument podróży;
 - c) datę upływu ważności dokumentu podróży;

- cc) nazwę organu, który wydał dokument podróży;
 - d) w przypadku małoletnich – nazwisko i imię (imiona) osoby sprawującej władzę rodzicielską nad posiadaczem lub opiekuna prawnego posiadacza;
 - e) nazwisko, imię i adres osoby fizycznej lub nazwę i adres pracodawcy lub innej organizacji, na których opierał się wniosek;
 - f) wizerunek twarzy posiadacza, w miarę możliwości pobrany na miejscu;
 - g) dwa odciski palców posiadacza, zgodnie z właściwymi przepisami unijnymi i krajowymi;
- 3) następujące dane dotyczące wydanej wizy długoterminowej lub wydanego dokumentu pobytowego:
- a) informację o statusie wskazującą, że wiza długoterminowa lub dokument pobytowy zostały wydane;
 - b) miejsce i datę wydania decyzji o wydaniu wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego;
 - c) rodzaju wydanego dokumentu (wiza długoterminowa lub dokument pobytowy);
 - d) numer wydanej wizy długoterminowej lub wydanego dokumentu pobytowego;
 - e) datę wygaśnięcia okresu ważności wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego.

Artykuł 22d

Rejestr indywidualny tworzony w określonych przypadkach odmowy wydania wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego

W przypadku podjęcia decyzji o odmowie wydania wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego ze względu na to, że osoba ubiegająca się o wizę jest uważana za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub zdrowia publicznego, lub ze względu na to, że osoba ubiegająca się o wizę przedstawiła dokumenty uzyskane w drodze oszustwa, dokumenty podrobione lub przerobione, organ, który odmówił wydania wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego, niezwłocznie tworzy rejestr indywidualny zawierający następujące dane:

- a. nazwisko, nazwisko rodowe (poprzednie nazwisko lub nazwiska); imię/imiona; płeć; datę, miejsce i kraj urodzenia;
- b. obecne obywatelstwo i obywatelstwo w chwili urodzenia;
- c. rodzaj i numer dokumentu podróży, organ, który wydał dokument, oraz datę wydania i datę upływu ważności dokumentu;
- d. w przypadku małoletnich – nazwisko i imię (imiona) osoby sprawującej władzę rodzicielską nad osobą ubiegającą się o wizę lub opiekuna prawnego osoby ubiegającej się o wizę;
- e. nazwisko, imię i adres osoby fizycznej, której dotyczy wniosek;
- f. wizerunek twarzy osoby ubiegającej się o wizę, w miarę możliwości pobrany na miejscu;

- g. dwa odciski palców osoby ubiegającej się o wizę, zgodnie z właściwymi przepisami unijnymi i krajowymi;
- h. informacje wskazujące, że wydania wizy długoterminowej lub dokumentu pobyтового odmówiono, ponieważ osoba ubiegająca się o wizę jest uważana za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, lub ze względu na to, że osoba ubiegająca się o wizę przedstawiła dokumenty uzyskane w drodze oszustwa, dokumenty podrobione lub przerobione;
- i. nazwę i adres organu, który odmówił wydania wizy długoterminowej lub dokumentu pobyтового;
- j. miejsce i datę wydania decyzji o odmowie wydania wizy długoterminowej lub dokumentu pobyтового.

Artykuł 22e

Dane dodawane w przypadku wycofania wizy długoterminowej lub dokumentu pobyтового

1. Jeżeli została podjęta decyzja o wycofaniu dokumentu pobyтового lub wizy długoterminowej lub o skróceniu okresu ważności wizy długoterminowej, organ, który podjął decyzję, dodaje następujące dane do rejestru indywidualnego:

- a) informację o statusie wskazującą, że wiza długoterminowa lub dokument pobytowy zostały wycofane lub, w przypadku wizy długoterminowej, że okres jej ważności został skrócony;
- b) nazwę i adres organu, który wycofał wizę długoterminową lub dokument pobytowy lub skrócił okres ważności wizy długoterminowej;
- c) miejsce i datę wydania decyzji;
- d) w stosownych przypadkach – nową datę wygaśnięcia okresu ważności wizy długoterminowej;
- e) numer naklejki wizowej, jeżeli skrócenie okresu ważności wizy odbywa się w drodze wydania nowej naklejki wizowej.

2. Rejestr indywidualny wskazuje również podstawę wycofania wizy długoterminowej lub dokumentu pobyтового lub skrócenia okresu ważności wizy długoterminowej, zgodnie z art. 22d lit. h).

Artykuł 22f

Dane dodawane w przypadku przedłużenia wizy długoterminowej lub dokumentu pobyтового

Jeżeli została podjęta decyzja o przedłużeniu dokumentu pobyтового lub wizy długoterminowej, organ, który podjął decyzję o przedłużeniu, dodaje następujące dane do rejestru indywidualnego:

- a) informację o statusie wskazującą, że wiza długoterminowa lub dokument pobytowy zostały przedłużone;
- b) nazwę i adres organu, który przedłużył wizę długoterminową lub dokument pobytowy;

- c) miejsce i datę wydania decyzji;
- d) numer naklejki wizowej, jeżeli przedłużenie wizy długoterminowej odbywa się w drodze wydania nowej naklejki wizowej;
- e) datę wygaśnięcia przedłużonego okresu ważności wizy.

Artykuł 22g

Dostęp do danych w celu weryfikacji wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych

1. Wyłącznie w celu weryfikacji tożsamości posiadacza dokumentu lub autentyczności i ważności wizy długoterminowej lub zezwolenia na pobyt oraz sprawdzenia, czy dana osoba nie jest uznawana za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub zdrowia publicznego któregośkolwiek z państw członkowskich zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2016/399, organy właściwe do przeprowadzania odpraw na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych zgodnie z tym rozporządzeniem mają dostęp do wyszukiwania danych według numeru dokumentu w połączeniu z co najmniej jedną z pozycji danych określonych w art. 22c ust. 2 lit. a), b) i c) niniejszego rozporządzenia.
2. Jeżeli wyszukiwanie informacji według danych wymienionych w ust. 1 wskazuje na to, że dane dotyczące posiadacza dokumentu są zarejestrowane w VIS, właściwy organ kontroli granicznej uzyskuje dostęp – wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1 – do przeglądania następujących danych zawartych w rejestrze indywidualnym:
 - a) informacji o statusie wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego wskazujące, czy zostały one wydane, wycofane lub przedłużone;
 - b) danych, o których mowa w art. 22c ust. 3 lit. c), d) i e);
 - c) w stosownych przypadkach – danych, o których mowa w art. 22e ust. 1 lit. d) i e);
 - d) w stosownych przypadkach – danych, o których mowa w art. 22f lit. d) i e);
 - e) fotografii, o których mowa w art. 22c ust. 2 lit. f).

Artykuł 22h

Dostęp do danych w celu weryfikacji na terytorium państw członkowskich

1. Wyłącznie w celu weryfikacji tożsamości posiadacza dokumentu lub autentyczności i ważności wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego lub sprawdzenia, czy dana osoba nie stanowi zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub zdrowia publicznego któregośkolwiek z państw członkowskich, organy właściwe do prowadzenia na terytorium państw członkowskich kontroli w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, organy policji mają dostęp do wyszukiwania danych według numeru wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego w połączeniu z co najmniej jedną z pozycji danych określonych w art. 22c ust. 2 lit. a), b) i c).

2. Jeżeli wyszukiwanie informacji według danych wymienionych w ust. 1 wskazuje na to, że dane dotyczące posiadacza dokumentu są zarejestrowane w VIS, właściwy organ uzyskuje dostęp – wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1 – do przeglądania następujących danych zawartych w rejestrze indywidualnym oraz, w stosownych przypadkach, rejestrów powiązanych z tym rejestrem odsyłaczami na podstawie art. 22a ust. 4:
- a) informacji o statusie wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego wskazującej, czy zostały one wydane, wycofane lub przedłużone;
 - b) danych, o których mowa w art. 22c ust. 3 lit. c), d) i e);
 - c) w stosownych przypadkach – danych, o których mowa w art. 22e ust. 1 lit. d) i e);
 - d) w stosownych przypadkach – danych, o których mowa w art. 22f lit. d) i e);
 - e) fotografii, o których mowa w art. 22c ust. 2 lit. f).

Artykuł 22i

Dostęp do danych w celu określania odpowiedzialności za rozpatrywanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej

1. Wyłącznie w celu określenia państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) nr 604/2013, właściwe organy rozstrzygające mają dostęp do wyszukiwania informacji według odcisków palców osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej.

W przypadku gdy wykorzystanie odcisków palców osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej nie jest możliwe lub wyszukiwanie informacji według odcisków palców nie przyniesie rezultatów, wyszukiwanie przeprowadza się według numeru wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego w połączeniu z danymi określonymi w art. 22c ust. 2 lit. a), b) i c).

2. Jeżeli wyszukiwanie informacji według danych wymienionych w ust. 1 wskazuje na to, że wiza długoterminowa lub dokument pobytowy są zarejestrowane w VIS, właściwy organ rozstrzygający otrzymuje dostęp – wyłącznie do celu, o którym mowa w ust. 1 – do przeglądania następujących danych z pliku danych dotyczących wniosku oraz, w przypadku danych wymienionych w lit. g), z plików danych dotyczących wniosku w odniesieniu do współmałżonka i dzieci, na podstawie art. 22a ust. 4:
- a) nazwy organu, który wydał lub przedłużył wizę długoterminową lub dokument pobytowy;
 - b) danych, o których mowa w art. 22c ust. 2 lit. a) i b);
 - c) rodzaju dokumentu;
 - d) okresu ważności wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego;
 - f) fotografii, o których mowa w art. 22c ust. 2 lit. f);
 - g) danych, o których mowa w art. 22c ust. 2 lit. a) i b), zawartych w powiązanych odsyłaczami plikach danych dotyczących wniosku w odniesieniu do współmałżonka i dzieci.

3. Przeglądanie VIS zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu może być prowadzone wyłącznie przez wyznaczone organy krajowe, o których mowa w art. 27 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013*.

Artykuł 22j

Dostęp do danych w celu rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej

1. Wyłącznie w celu rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej właściwe organy rozstrzygające mają dostęp do wyszukiwania informacji według odcisków palców osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) nr 603/2013.

W przypadku gdy wykorzystanie odcisków palców osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej nie jest możliwe lub wyszukiwanie informacji według odcisków palców nie przyniesie rezultatów, wyszukiwanie przeprowadza się według numeru wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego w połączeniu z danymi określonymi w art. 22c ust. 2 lit. a), b) i c) lub w połączeniu z danymi określonymi w art. 22d lit. a), b), c) i f).

2. Jeżeli wyszukiwanie informacji według danych wymienionych w ust. 1 wskazuje na to, że dane dotyczące osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową są zarejestrowane w VIS, właściwy organ rozstrzygający ma dostęp – wyłącznie do celu, o którym mowa w ust. 1 – do przeglądania danych dotyczących tej osoby, o których mowa w art. 22c, 22d, 22e i 22f, wprowadzonych w związku z każdą wizą długoterminową lub każdym dokumentem pobytowym, które wydano, których wydania odmówiono, które wycofano lub których okres ważności został przedłużony, oraz danych pochodzących z powiązanych plików danych dotyczących wniosku w odniesieniu do tej osoby na podstawie art. 22a ust. 3.
3. Przeglądanie VIS zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu może być prowadzone wyłącznie przez wyznaczone organy krajowe, o których mowa w art. 27 rozporządzenia (UE) nr 603/2013.

ROZDZIAŁ IIIb

Procedura i warunki dostępu do VIS na potrzeby ochrony porządku publicznego

Artykuł 22k

Wyznaczone organy państw członkowskich

1. Państwa członkowskie wyznaczają organy, które są upoważnione do przeglądania danych VIS w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
2. Każde państwo członkowskie prowadzi wykaz wyznaczonych organów. Każde państwo członkowskie powiadamia eu-LISA i Komisję o swoich wyznaczonych organach i może w dowolnym czasie zmienić lub zastąpić to powiadomienie.
3. Każde państwo członkowskie wyznacza centralny punkt dostępu, mający dostęp do VIS. Centralny punkt dostępu weryfikuje, czy spełnione są warunki wystąpienia z wnioskiem o uzyskanie dostępu do VIS określone w art. 22n.

Jeżeli zezwala na to prawo krajowe, wyznaczony organ i centralny punkt dostępu mogą stanowić część tej samej organizacji, lecz centralny punkt dostępu, wykonując swoje zadania na podstawie niniejszego rozporządzenia, działa w sposób całkowicie niezależny od wyznaczonych organów. Centralny punkt dostępu jest odrębny od wyznaczonych organów i nie może otrzymywać od nich poleceń odnośnie do wyniku weryfikacji, którą to weryfikację przeprowadza w sposób niezależny.

Państwa członkowskie mogą wyznaczyć więcej niż jeden centralny punkt dostępu, żeby odzwierciedlić swoją strukturę organizacyjną i administracyjną zgodnie ze swoimi wymogami konstytucyjnymi lub prawnymi.

4. Każde państwo członkowskie powiadamia eu-LISA i Komisję o swoim centralnym punkcie dostępu i może w dowolnym czasie zmienić lub zastąpić to powiadomienie.
5. Na szczeblu krajowym każde państwo członkowskie prowadzi wykaz jednostek operacyjnych, które działają w strukturach wyznaczonych organów i które mogą występować z wnioskiem o uzyskanie dostępu do danych VIS za pośrednictwem centralnych punktów dostępu.
6. Jedynie personel posiadający odpowiednie pełnomocnictwa centralnych punktów dostępu jest uprawniony do uzyskania dostępu do VIS zgodnie z art. 22m i 22n.

Artykuł 22l

Europol

1. Europol wyznacza jedną ze swoich jednostek operacyjnych jako „wyznaczony organ Europolu” i upoważnia ją do występowania z wnioskiem o uzyskanie dostępu do VIS – za pośrednictwem centralnego punktu dostępu do VIS, o którym mowa w ust. 2 – w celu wsparcia i wzmocnienia działań państw członkowskich w zakresie zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
2. Europol wyznacza wyspecjalizowaną jednostkę z posiadającymi odpowiednie pełnomocnictwa funkcjonariuszami Europolu jako centralny punkt dostępu. Centralny punkt dostępu weryfikuje, czy spełnione są warunki wystąpienia z wnioskiem o uzyskanie dostępu do VIS określone w art. 22p.

Przy wykonywaniu swoich zadań na mocy niniejszego rozporządzenia centralny punkt dostępu działa w sposób niezależny i nie może otrzymywać od wyznaczonego organu, o którym mowa w ust. 1, poleceń odnośnie do wyniku weryfikacji.

Artykuł 22m

Procedura uzyskania dostępu do VIS na potrzeby ochrony porządku publicznego

1. Jednostki operacyjne, o których mowa w art. 22k ust. 5, przedkładają centralnym punktom dostępu, o których mowa w art. 22k ust. 3, uzasadniony wniosek, w formie elektronicznej lub pisemnej, o uzyskanie dostępu do danych VIS. Po otrzymaniu wniosku o uzyskanie dostępu centralny punkt dostępu weryfikuje, czy spełnione są warunki dostępu, o których mowa w art. 22n. Jeżeli warunki dostępu są spełnione, centralny punkt dostępu przetwarza wniosek. Dane VIS, do których uzyskano dostęp,

są przekazywane jednostkom operacyjnym, o którym mowa w art. 22k ust. 5, w taki sposób, aby nie zostało naruszone bezpieczeństwo tych danych.

2. W wyjątkowo pilnych przypadkach, kiedy zachodzi potrzeba, by zapobiec bezpośredniemu zagrożeniu życia osoby, związanych z przestępstwem terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwem, centralny punkt dostępu niezwłocznie przetwarza wniosek i weryfikuje jedynie *ex post*, czy wszystkie warunki określone w art. 22n zostały spełnione, w tym również, czy zaistniały przypadek rzeczywiście był pilny. Weryfikacja *ex post* następuje bez zbędnej zwłoki i w każdym razie nie później niż siedem dni roboczych po przetworzeniu wniosku.
3. Jeżeli w wyniku weryfikacji *ex post* okazuje się, że dostęp do danych VIS był nieuzasadniony, wszystkie organy, które uzyskały dostęp do tych danych, usuwają wyszukane w VIS informacje i powiadamiają o ich usunięciu odpowiedni centralny punkt dostępu.

Artykuł 22n

Warunki dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich do danych VIS

1. Wyznaczone organy mogą mieć dostęp do VIS w celu przeglądania danych, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:
 - a) dostęp w celu przeglądania danych jest niezbędny i proporcjonalny do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych;
 - b) dostęp w celu przeglądania danych jest w danej sprawie niezbędny i proporcjonalny;
 - c) istnieją uzasadnione podstawy, aby uznać, że przeglądanie danych VIS w znacznym stopniu przyczyni się do zapobiegania przedmiotowym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, w szczególności jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, jego sprawca lub jego ofiara należą do jednej z kategorii objętych niniejszym rozporządzeniem;
 - d) jeżeli dokonano zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 22 rozporządzenia 2018/XX [w sprawie *interoperacyjności*], z uzyskanej odpowiedzi, o której mowa w [art. 22 ust. 5 tego rozporządzenia], wynika, że dane te są przechowywane w VIS.
2. Warunek określony w ust. 1 lit. d) nie musi być spełniony w sytuacjach, w których potrzebny jest dostęp do VIS jako narzędzia do przeglądania historii wizowej lub okresów dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich znanej osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, znanego sprawcy takiego przestępstwa lub jego znanej domniemanej ofiary.
3. Przeglądanie VIS ogranicza się do wyszukiwania w rejestrze indywidualnym według następujących danych:
 - a) nazwiska (nazwiska rodowego), imienia/imion (imion nadanych), daty urodzenia, obywatelstwa lub obywatelstw, lub płci;

- b) rodzaju i numeru dokumentu lub dokumentów podróży, trzyliterowego kodu państwa wydającego dokument oraz daty upływu ważności dokumentu podróży;
 - c) numeru naklejki wizowej lub numeru wizy długoterminowej lub dokumentu pobytu oraz daty upływu ważności, odpowiednio, wizy, wizy długoterminowej lub dokumentu pobytu;
 - d) odcisków palców, w tym obrazów śladu;
 - e) wizerunku twarzy.
4. Przeglądanie VIS w przypadku trafienia zapewnia dostęp do danych wymienionych w niniejszym ustępie oraz do wszelkich innych danych pobranych z rejestru indywidualnego, w tym danych wprowadzonych w odniesieniu do każdego dokumentu, który wydano, którego wydania odmówiono, który unieważniono, cofnięto lub przedłużono. Dostępu do danych, o których mowa w art. 9 pkt 4 lit. l), zarejestrowanych w pliku danych dotyczących wniosku, udziela się wyłącznie w przypadku, gdy o wgląd w te dane wyraźnie wystąpiono w uzasadnionym wniosku i zatwierdzono go w drodze niezależnej weryfikacji.

Artykuł 22o

Dostęp do VIS w celu identyfikacji osób w szczególnych okolicznościach

Na zasadzie odstępstwa od art. 22n ust. 1 wyznaczone organy nie mają obowiązku spełnienia określonych w tym ustępie warunków dostępu do VIS w celu identyfikacji osób zaginionych, uprowadzonych lub uznanych za ofiary handlu ludźmi, w przypadku których to osób istnieją uzasadnione podstawy do uznania, że przeglądanie danych VIS ułatwi ich identyfikację lub będzie miało wpływ na prowadzenie postępowań przygotowawczych w konkretnych przypadkach handlu ludźmi. W takich okolicznościach wyznaczone organy mogą wyszukiwać informacje w VIS według odcisków palców tych osób.

W przypadku gdy wykorzystanie odcisków palców tych osób nie jest możliwe lub wyszukiwanie informacji według odcisków palców nie przyniesie rezultatów, wyszukiwanie przeprowadza się według danych, o których mowa w art. 9 lit. a) i b).

Przeglądanie VIS w przypadku trafienia zapewnia dostęp do wszelkich danych wymienionych w art. 9 oraz do danych wymienionych w art. 8 ust. 3 i 4.

Artykuł 22p

Procedura i warunki dostępu Europolu do danych VIS

1. Europol uzyskuje dostęp do celów przeglądania VIS, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:
- a) przeglądanie danych jest niezbędne i proporcjonalne do wsparcia i wzmocnienia działań państw członkowskich w zakresie zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom objętym zakresem uprawnień Europolu, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych;
 - b) przeglądanie danych jest w danej sprawie niezbędne i proporcjonalne;
 - c) istnieją uzasadnione podstawy, aby uznać, że przeglądanie danych VIS w znacznym stopniu przyczyni się do zapobiegania przedmiotowym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań

przygotowawczych, w szczególności jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, jego sprawca lub jego ofiara należą do jednej z kategorii objętych niniejszym rozporządzeniem;

- d) jeżeli dokonano zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 22 rozporządzenia 2018/XX [w sprawie interoperacyjności], a z uzyskanej odpowiedzi, o której mowa w art. 22 ust. 3 tego rozporządzenia, wynika, że dane te są przechowywane w VIS.
- 2. Stosuje się odpowiednio warunki określone w art. 22n ust. 2, 3 i 4.
- 3. Wyznaczony organ Europolu może przedłożyć centralnemu punktowi dostępu Europolu, o którym mowa w art. 22k ust. 3, uzasadniony wniosek w formie elektronicznej o przeglądanie wszystkich danych lub konkretnego zbioru danych przechowywanych w VIS. Po otrzymaniu wniosku o uzyskanie dostępu centralny punkt dostępu Europolu weryfikuje, czy spełnione są warunki dostępu określone w ust. 1 i 2. Jeżeli spełnione są wszystkie warunki dostępu, odpowiednio upoważniony personel centralnego punktu dostępu przetwarza wnioski. Dane VIS, do których uzyskano dostęp, są przekazywane jednostkom operacyjnym, o którym mowa w art. 22l ust. 1, w taki sposób, aby nie zostało naruszone bezpieczeństwo tych danych.
- 4. Przetwarzanie informacji uzyskanych przez Europol w wyniku przeglądania danych VIS wymaga zezwolenia państwa członkowskiego pochodzenia. Zgodę taką uzyskuje się za pośrednictwem jednostki krajowej Europolu w tym państwie członkowskim.

Artykuł 22q

Rejestrowanie i dokumentacja

- 1. Każde państwo członkowskie i Europol zapewniają rejestrowanie lub dokumentowanie wszystkich operacji przetwarzania danych przeprowadzonych w następstwie zwrócenia się z wnioskiem o uzyskanie dostępu do danych VIS zgodnie z rozdziałem IIIc – w celu sprawdzenia dopuszczalności wniosku, monitorowania zgodności przetwarzania danych z prawem, monitorowania integralności i bezpieczeństwa danych oraz monitorowania własnej działalności.
- 2. W rejestrze lub dokumentacji we wszystkich przypadkach ujęte są następujące informacje:
 - a) dokładny cel wniosku o uzyskanie dostępu do danych VIS, w tym informacje na temat danego przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, oraz – w przypadku Europolu – dokładny cel wniosku o uzyskanie dostępu;
 - b) dane referencyjne rejestru krajowego;
 - c) data i dokładna godzina wystąpienia centralnego punktu dostępu z wnioskiem o uzyskanie dostępu do systemu centralnego VIS;
 - d) nazwa organu, który zwrócił się z wnioskiem o dostęp w celu przeglądania;
 - e) w stosownych przypadkach – informacje o podjętej decyzji dotyczącej weryfikacji *ex post*;

- f) dane wykorzystane do przeglądania;
 - g) zgodnie z przepisami krajowymi lub z rozporządzeniem (UE) 2016/794 – niepowtarzalny identyfikator użytkownika funkcjonariusza, który przeprowadził wyszukiwanie, oraz funkcjonariusza, który zlecił wyszukiwanie.
3. Rejestry i dokumentacja wykorzystywane są wyłącznie w celu monitorowania zgodności przetwarzania danych z prawem oraz w celu zapewnienia integralności i bezpieczeństwa danych. Do celów monitorowania i oceny, o których mowa w art. 50 niniejszego rozporządzenia, wykorzystywać można wyłącznie zapisy w rejestrze niezawierające danych osobowych. Organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z art. 41 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/680, który jest odpowiedzialny za sprawdzanie dopuszczalności wniosku i monitorowanie zgodności przetwarzania danych z prawem, jak również za monitorowanie integralności i bezpieczeństwa danych, ma na swój wniosek dostęp do tych zapisów w rejestrze na potrzeby wypełniania swoich obowiązków.

Artykuł 22r

Warunki dostępu wyznaczonych organów państwa członkowskiego, w stosunku do którego niniejsze rozporządzenie nie stało się jeszcze skuteczne, do danych VIS

1. Wyznaczone organy państwa członkowskiego, w stosunku do którego niniejsze rozporządzenie nie stało się jeszcze skuteczne, korzystają z dostępu do VIS do celów jego przeglądania, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) dostęp wchodzi w zakres ich uprawnień;
 - b) dostęp podlega tym samym warunkom, jak warunki, o których mowa w art. 22n ust. 1;
 - c) dostęp jest poprzedzony odpowiednio uzasadnionym pisemnym lub elektronicznym wnioskiem do wyznaczonego organu państwa członkowskiego, do którego niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie; organ ten zwraca się następnie do krajowych centralnych punktów dostępu o przejrzenie danych w VIS.
2. Państwo członkowskie, w stosunku do którego niniejsze rozporządzenie nie stało się jeszcze skuteczne, udostępnia swoje informacje wizowe państwom członkowskim, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, w odpowiedzi na odpowiednio uzasadniony pisemny lub elektroniczny wniosek, o ile spełnione są warunki określone w art. 22n ust. 1.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, p. 1).”.

Artykuł 2
Zmiany w decyzji 2004/512/WE

Art. 1 ust. 2 **decyzji 2004/512/WE** otrzymuje brzmienie:

„2. Wizowy system informacyjny jest oparty na architekturze scentralizowanej, a w jego skład wchodzi następujące elementy:

a) *wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, o którym mowa w [art. 17 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 2018/XX w sprawie interoperacyjności];*

b) centralny system informacyjny zwany dalej „centralnym wizowym systemem informacyjnym” (VIS);

c) interfejs krajowy w każdym państwie członkowskim, zwany dalej „interfejsem krajowym” (NI-VIS), który zapewnia połączenie z odpowiednim centralnym organem krajowym danego państwa członkowskiego, lub jednolity interfejs krajowy w każdym państwie członkowskim, oparty na wspólnych specyfikacjach technicznych i identyczny dla wszystkich państw członkowskich, który umożliwia łączenie się systemu centralnego z infrastrukturą krajową w państwach członkowskich;

d) infrastruktura komunikacyjna między VIS i interfejsami krajowymi;

e) *bezpieczny kanał komunikacyjny między VIS i systemem centralnym systemu wjazdu/wyjazdu;*

f) *bezpieczna infrastruktura komunikacyjna między systemem centralnym VIS a infrastrukturą centralną europejskiego portalu wyszukiwania ustanowionego na mocy [art. 6 rozporządzenia 2017/XX w sprawie interoperacyjności], wspólnego serwisu kojarzenia danych biometrycznych ustanowionego na mocy [art. 12 rozporządzenia 2017/XX w sprawie interoperacyjności], wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowionego na mocy [art. 17 rozporządzenia 2017/XX w sprawie interoperacyjności] i modułu wykrywającego multiplikację tożsamości ustanowionego na mocy [art. 25 rozporządzenia 2017/XX w sprawie interoperacyjności];*

g) *mechanizm konsultacji w sprawie wniosków i wymiany informacji między centralnymi organami wizowymi („VIS Mail”);*

h) *portal dla przewoźników;*

i) *bezpieczna usługa internetowa umożliwiająca komunikację między VIS z jednej strony oraz portalem dla przewoźników i systemami międzynarodowymi (systemy / bazy danych Interpolu) z drugiej strony;*

j) *repozytorium danych do celów sporządzania sprawozdań i statystyk.*

System centralny, jednolite interfejsy krajowe, usługa sieciowa, portal dla przewoźników i infrastruktura komunikacyjna VIS wspólnie użytkują i ponownie wykorzystują, na tyle na ile jest to technicznie możliwe, sprzęt i oprogramowanie: systemu centralnego systemu wjazdu/wyjazdu, jednolitych interfejsów krajowych systemu wjazdu/wyjazdu, portalu dla przewoźników ETIAS, usługi sieciowej systemu wjazdu/wyjazdu oraz infrastruktury łączności systemu wjazdu/wyjazdu.”.

Artykuł 3
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 810/2009

W rozporządzeniu (UE) nr 810/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) **art. 10 ust. 3 lit. c)** otrzymuje brzmienie:

„c) składa fotografię zgodnie z normami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1683/95 lub, przy składaniu pierwszego wniosku, a następnie co najmniej co 59 miesięcy po złożeniu tego wniosku, zgodnie z normami określonymi w art. 13 niniejszego rozporządzenia;”;

2) w **art. 13** wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– fotografia wykonana na miejscu i pobrana cyfrowo w chwili składania wniosku;”;

b) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli odciski palców i fotografia w wystarczającej jakości zostały pobrane od osoby ubiegającej się o wizę i wprowadzone do VIS jako część jej wniosku wizowego złożonego mniej niż 59 miesięcy przed dniem wpłynięcia nowego wniosku, [dane] te mogą zostać skopiowane do kolejnego wniosku.”;

c) ust. 7 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dzieci poniżej 6 roku życia;”;

d) uchyla się ust. 8;

3) w **art. 21** wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W odniesieniu do każdego wniosku sprawdza się informacje w VIS zgodnie z art. 8 ust. 2, art. 15 i art. 9a rozporządzenia (WE) nr 767/2008. Państwa członkowskie zapewniają pełne wykorzystanie wszystkich kryteriów wyszukiwania zgodnie z tymi artykułami, aby uniknąć bezpodstawnych odrzuceń lub błędnej identyfikacji.”;

b) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Do celów oceny warunków wjazdu przewidzianych w ust. 3 konsulat uwzględnia wyniki weryfikacji przeprowadzonych z użyciem następujących baz danych na podstawie art. 9c rozporządzenia (WE) nr 767/2008:

- a) SIS i bazy danych SLTD – w celu sprawdzenia, czy dokument podróży użyty do złożenia wniosku odpowiada dokumentowi podróży zgłoszonemu jako zgubiony lub skradziony lub unieważnionemu dokumentowi podróży oraz czy dokument podróży użyty do złożenia wniosku odpowiada dokumentowi podróży zapisanemu w pliku w bazie danych TDAWN Interpolu;
- b) systemu centralnego ETIAS – w celu sprawdzenia, czy osoba ubiegająca się o wizę odpowiada odrzuconemu, cofniętemu lub anulowanemu wnioskowi o zezwolenie na podróż;
- c) VIS – w celu sprawdzenia, czy zawarte we wniosku dane dotyczące dokumentu podróży odpowiadają innemu wnioskowi wizowemu powiązanemu z innymi danymi osobowymi oraz czy wobec osoby ubiegającej się o wizę wydano decyzję o odmowie wydania, cofnięciu lub unieważnieniu wizy krótkoterminowej;
- d) systemu wjazdu/wyjazdu – w celu sprawdzenia, czy osoba ubiegająca się o wizę jest obecnie zgłoszona jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu, czy była

w przeszłości zgłoszona jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu lub czy w przeszłości odmówiono jej wjazdu;

- e) Eurodac – w celu sprawdzenia, czy w przypadku osoby ubiegającej się o wizę doszło do wycofania lub odrzucenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- f) danych Europolu – w celu sprawdzenia, czy dane zawarte we wniosku odpowiadają danym zarejestrowanym w tej bazie danych;
- g) systemu ECRIS-TCN – w celu sprawdzenia, czy osoba ubiegająca się o wizę odpowiada osobie, której dane są zarejestrowane w tej bazie danych w odniesieniu do przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw;
- h) SIS – w celu sprawdzenia, czy w SIS figuruje dotyczący osoby ubiegającej się o wizę wpis odnoszący się do osób poszukiwanych w celu aresztowania ich i wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania lub osób poszukiwanych w celu aresztowania ich i ekstradycji;

Konsulat ma dostęp do pliku danych dotyczących wniosku i powiązanych plików danych dotyczących wniosku, jeżeli takie istnieją, a także do wszystkich wyników weryfikacji przeprowadzonych na podstawie art. 9c rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

3b. Organ wizowy dokonuje wyszukiwania w module wykrywającym multiplikację tożsamości i we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, o których mowa w art. 4 pkt 37 rozporządzenia 2018/XX [w sprawie interoperacyjności] lub w SIS lub w obu, aby ocenić różnice w powiązanych ze sobą tożsamościach, oraz dokonuje dodatkowej weryfikacji koniecznej do podjęcia decyzji w sprawie statusu i koloru powiązania oraz decyzji w sprawie wydania lub odmowy wydania wizy osoby, której dotyczy wyszukiwanie.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia 2018/XX [w sprawie interoperacyjności] niniejszy ustęp ma zastosowanie wyłącznie od momentu rozpoczęcia funkcjonowania modułu wykrywającego multiplikację tożsamości.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Konsulat sprawdza na podstawie informacji uzyskanych z systemu wjazdu/wyjazdu, czy osoba ubiegająca się o wizę nie przekroczy przy planowanym okresie pobytu maksymalnego dozwolonego okresu pobytu na terytorium państw członkowskich, niezależnie od ewentualnych pobytów dozwolonych na mocy krajowej wizy pobytowej długoterminowej lub dokumentu pobytowego innego państwa członkowskiego.”;

- 4) dodaje się **art. 21a** w brzmieniu:

„Artykuł 21a

Szczegółowe wskaźniki ryzyka

- 1. Ocena bezpieczeństwa, nielegalnej imigracji lub dużego ryzyka epidemii opiera się na:
 - a) statystykach wygenerowanych przez system wjazdu/wyjazdu, wskazujących, że w określonej grupie podróżnych posiadających wizę liczba osób przekraczających dozwolony okres pobytu oraz liczba odmów wjazdu odbiegają od normy;
 - b) statystykach wygenerowanych przez VIS zgodnie z art. 45a, wskazujących, że liczba odmów wydania wizy z powodu ryzyka imigracji nieuregulowanej lub ryzyka dla bezpieczeństwa lub zdrowia publicznego związanego z określoną grupą podróżnych odbiega od normy;

- c) statystykach wygenerowanych przez VIS zgodnie z art. 45a oraz przez system wjazdu/wyjazdu, wskazujących na powiązania między informacjami zebranymi przy użyciu formularza wniosku a informacjami na temat przekraczania dozwolonego okresu pobytu i na temat odmów wjazdu;
 - d) popartych faktami i danymi naukowymi informacjach dostarczonych przez państwa członkowskie na temat szczegółowych wskaźników ryzyka dla bezpieczeństwa lub zagrożeń dla bezpieczeństwa stwierdzonych przez dane państwo członkowskie;
 - e) popartych faktami i danymi naukowymi informacjach dostarczonych przez państwa członkowskie, wskazujących, że w określonej grupie podróżnych w odniesieniu do danego państwa członkowskiego liczba osób przekraczających dozwolony okres pobytu oraz liczba odmów wjazdu odbiegają od normy;
 - f) dostarczonych przez państwa członkowskie informacjach dotyczących dużego ryzyka epidemii, jak również informacjach uzyskanych w wyniku nadzoru epidemiologicznego i ocenach ryzyka, przedstawionych przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) oraz informacjach na temat wystąpień chorób przedstawionych przez Światową Organizację Zdrowia (WHO).
2. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający ryzyko, o którym mowa w ust. 1. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.
3. Na podstawie ryzyka szczególnego określonego zgodnie z ust. 2 ustanawia się szczegółowe wskaźniki ryzyka, składające się z kombinacji danych zawierających jedną lub kilka z poniższych informacji:
- a) grupa wiekowa, płeć, obywatelstwo;
 - b) państwo i miasto zamieszkania;
 - c) państwo(-a) członkowskie będące celem podróży;
 - d) państwo członkowskie pierwszego wjazdu;
 - e) cel podróży;
 - f) wykonywany zawód.
4. Szczegółowe wskaźniki ryzyka są ukierunkowane i proporcjonalne. W żadnym wypadku nie mogą opierać się wyłącznie na płci lub wieku danej osoby. W żadnym wypadku nie mogą opierać się na informacjach ujawniających rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, religię lub przekonania filozoficzne, przynależność do związków zawodowych, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność lub orientację seksualną.
5. Komisja przyjmuje szczegółowe wskaźniki ryzyka w drodze aktu wykonawczego. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 52 ust. 2.
6. Organy wizowe stosują szczegółowe wskaźniki ryzyka przy ocenie, czy z osobą ubiegającą się o wizę wiąże się ryzyko nielegalnej imigracji, ryzyko dla

bezpieczeństwa państw członkowskich lub duże ryzyko epidemii zgodnie z art. 21 ust. 1.

7. Komisja regularnie dokonuje przeglądu ryzyka szczególnego i szczegółowych wskaźników ryzyka.”;
- 5) **art. 46** otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 46
Zestawianie statystyk

Do dnia 1 marca każdego roku Komisja publikuje zestawienie następujących rocznych statystyk dotyczących wiz w podziale na konsulaty i przejścia graniczne, na których poszczególne państwa członkowskie rozpatrują wnioski wizowe:

- a) liczba tranzytowych wiz lotniskowych, o które wnioskowano, które zostały wydane oraz których wydania odmówiono;
- b) liczba wydanych wiz jednolitych jednokrotnego wjazdu i wielokrotnego wjazdu, o które wnioskowano, które zostały wydane (w podziale według okresu ważności: 1, 2, 3, 4 i 5 lat) oraz których wydania odmówiono;
- c) liczba wydanych wiz o ograniczonej ważności terytorialnej.

Statystyki te zestawiane są na podstawie sprawozdań generowanych przez centralne repozytorium danych VIS zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.”;

- 6) uchyla się **art. 57** ust. 3 i 4.

Artykuł 4
Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/2226

W rozporządzeniu (UE) 2017/2226 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w **art. 9 ust. 2** dodaje się akapit w brzmieniu:

„EES zapewnia funkcję scentralizowanego zarządzania wykazem. Szczegółowe zasady zarządzania tą funkcją określa się w aktach wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

- 2) **art. 13** ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu wypełniania swojego obowiązku wynikającego z art. 26 ust. 1 lit. b) konwencji wykonawczej do układu z Schengen przewoźnicy korzystają z usługi sieciowej, aby zweryfikować, czy wiza krótkoterminowa jest ważna, w tym czy liczba dozwolonych wjazdów została już wykorzystana lub czy dozwolony okres pobytu posiadacza wizy osiągnął maksymalną długość lub, w zależności od przypadku, czy wiza jest ważna na terytorium portu przeznaczenia danej podróży. Przewoźnicy podają informacje wymienione w art. 16 ust. 1 lit. a), b) i c) niniejszego rozporządzenia. Na tej podstawie w ramach usługi sieciowej przewoźnicy uzyskują odpowiedź „OK/NOT OK”. Przewoźnicy mogą – zgodnie z mającym zastosowaniem prawem – przechowywać przesłane informacje i otrzymane odpowiedzi. Przewoźnicy opracowują system uwierzytelniający zapewniający dostęp do usługi sieciowej jedynie upoważnionemu personelowi. Odpowiedź „OK/NOT OK” nie może być uznawana za decyzję o zezwoleniu na wjazd lub o odmowie wjazdu wydawaną zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399.”;

- 3) w art. 35 ust. 4 skreśla się wyrażenie „korzystając w tym celu z infrastruktury VIS”.

Artykuł 5

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/399

W rozporządzeniu (UE) 2016/399 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w **art. 8 ust. 3** dodaje się lit. ba) w brzmieniu:

„ba) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada wizę długoterminową lub dokument pobytowy, szczegółowa odprawa przy wjeździe obejmuje również weryfikację tożsamości posiadacza wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego oraz autentyczności wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego poprzez sprawdzenie w wizowym systemie informacyjnym (VIS) zgodnie z art. 22g rozporządzenia (WE) nr 767/2008;

w sytuacji gdy, odpowiednio, weryfikacja posiadacza dokumentu lub samego dokumentu zgodnie z art. 22g tego rozporządzenia nie przyniesie rezultatu lub w przypadku wątpliwości co do tożsamości posiadacza dokumentu, autentyczności danego dokumentu lub dokumentu podróży, należycie upoważniony personel tych właściwych organów przystępuje do weryfikacji chipu dokumentu.”;

- 2) uchyla się art. 8 ust. 3 lit. c)–f).

Artykuł 7

Zmiany w rozporządzeniu (UE) XXX w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE (w obszarze granic i polityki wizowej) [rozporządzenie w sprawie interoperacyjności]

W rozporządzeniu (UE) XXX w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE (w obszarze granic i polityki wizowej) [rozporządzenie w sprawie interoperacyjności] wprowadza się następujące zmiany:

- 1) **art. 13 ust. 1 lit. b)** otrzymuje brzmienie:

„b) dane, o których mowa w art. 9 pkt 6, art. 22c ust. 2 lit. f) i g) oraz art. 22d lit. f) i g) rozporządzenia (WE) nr 767/2008;”

- 2) **art. 18 ust. 1 lit. b)** otrzymuje brzmienie:

„b) dane, o których mowa w art. 9 pkt 4 lit. a), b) i c), art. 9 pkt 5 i 6, art. 22c ust. 2 lit. a)–c), f) i g), art. 22d lit. a), b), c), f) i g) rozporządzenia (WE) nr 767/2008;”;

- 3) **art. 26 ust. 1 lit. b)** otrzymuje brzmienie:

„b) właściwe organy, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, podczas tworzenia lub aktualizacji pliku danych dotyczących wniosku lub rejestru indywidualnego w VIS zgodnie z art. 8 lub 22a rozporządzenia (WE) nr 767/2008;”;

- 4) w **art. 27** wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) tworzenie lub aktualizacja pliku danych dotyczących wniosku lub rejestru indywidualnego w VIS zgodnie z art. 8 lub 22a rozporządzenia (WE) nr 767/2008;”;

- b) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) nazwisko (nazwisko rodowe); imię/imiona (imiona nadane); data urodzenia, płeć i obywatelstwo (obywatelstwa), o których mowa w art. 9 pkt 4 lit. a), art. 22c ust. 2 lit. a) i art. 22d lit. a) rozporządzenia (WE) nr 767/2008;”;

4) **art. 29 ust. 1 lit. b)** otrzymuje brzmienie:

„b) właściwe organy, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, w przypadku trafień, które wystąpiły podczas tworzenia lub aktualizacji pliku danych dotyczących wniosku lub rejestru indywidualnego w VIS zgodnie z art. 8 lub 22a rozporządzenia (WE) nr 767/2008;”.

Artykuł 8

Uchylenie decyzji 2008/633/WSiSW

Decyzja 2008/633/WSiSW traci moc. Odesłania do decyzji 2008/633/WSiSW odczytuje się jako odesłania do rozporządzenia (WE) nr 767/2008 zgodnie z tabelą korelacji w załączniku 2.

.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 767/2008 w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) i rozporządzenie (WE) nr 810/2009 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)

1.2. Dziedziny polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa

Sprawy wewnętrzne

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁷⁵

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeby, które mają zostać zaspokojone w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

1) Przyczynienie się do pomagania w identyfikacji i powrotach obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu lub pobytu na terytorium państw członkowskich lub też przestali spełniać te warunki, zgodnie z dyrektywą powrotową.

2) Zwiększenie skuteczności VIS do celów ułatwiania procedur powrotu.

3) Lepsza osiągnięcie celów VIS (ułatwienie walki z oszustwami, ułatwienie odpraw na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych, ułatwienie stosowania rozporządzenia Dublin II).

4) Wsparcie w zakresie zapobiegania handlowi dziećmi i zwalczania go oraz identyfikacji i weryfikacji tożsamości dzieci będących obywatelami państw trzecich.

5) Ułatwienie i wzmocnienie odpraw na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych na terytorium państw członkowskich.

6) Zwiększenie bezpieczeństwa wewnętrznego w strefie Schengen dzięki ułatwieniu wymiany informacji między państwami członkowskimi na temat obywateli państw trzecich będących posiadaczami wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych lub wnioskujących o nie.

⁷⁵

O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- 7) Przyczynianie się do zapobiegania, wykrywania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawie przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw.
- 8) Gromadzenie statystyk w celu wsparcia kształtowania polityki migracyjnej Unii Europejskiej w oparciu o dane naukowe.
- 9) Wdrożenie tych samych proceduralnych standardów wyszukiwania, co w przypadku innych elementów składowych systemu polityki wizowej, a tym samym zmniejszenie obciążenia państw członkowskich i przyczynienie się do osiągnięcia celu wspólnej polityki wizowej.

1.4.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie europejskim (*ex ante*)

Cele zmienionego rozporządzenia w sprawie VIS, to jest ustanowienie wspólnego systemu i wspólnych procedur wymiany danych dotyczących wiz pomiędzy państwami członkowskimi, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i dlatego, ze względu na skalę i skutki działań, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii. W związku z tym dalsze ulepszanie tych wspólnych procedur i zasad wymiany danych wymaga działania UE.

Stwierdzone problemy, bezpośrednio związane z obecnymi przepisami dotyczącymi VIS, prawdopodobnie nie znikną w najbliższej przyszłości. Zmiany ram prawnych VIS i związanych z nimi przepisów są możliwe jedynie na poziomie UE. Ze względu na skalę, skutki i oddziaływanie przewidywanych działań te podstawowe cele można skutecznie i systematycznie osiągnąć tylko na szczeblu UE. W szczególności w odniesieniu do kopii dokumentu podróży i pobierania odcisków palców małoletnich dalsza analiza tego wariantu wykaże, w jaki sposób działania podejmowane na poziomie innym niż poziom UE nie są w stanie w wystarczającym stopniu rozwiązać problemu, ponieważ kwestie te wymagają rozwiązania poprzez scentralizowane przechowywanie danych i scentralizowany dostęp do nich, czego żadne z państw członkowskich indywidualnie nie jest w stanie osiągnąć. Jeżeli chodzi w szczególności o problem wiz długoterminowych i dokumentów pobytu, ponad 90 % państw członkowskich, z którymi przeprowadzono konsultacje, uznało, że w celu zlikwidowania luki informacyjnej konieczna jest odpowiedź legislacyjna UE. Jeśli chodzi o kontrole w zakresie migracji i bezpieczeństwa, ze względu na swój charakter opierają się ona na bezpośrednim dostępie do informacji wszystkich innych państw członkowskich, co można uzyskać jedynie poprzez działanie UE.

W ramach inicjatywy nastąpi dalszy rozwój i udoskonalenie przepisów dotyczących VIS, co oznacza najwyższy stopień harmonizacji przepisów, jakiego nie mogą osiągnąć państwa członkowskie działające samodzielnie i co można uzyskać wyłącznie na poziomie UE.

Oczekiwana wygenerowana wartość dodana UE (*ex post*)

VIS jest główną bazą danych zawierającą dane dotyczące obywateli państw trzecich objętych obowiązkiem wizowym w Europie. VIS jest w związku z tym niezbędny do wspierania kontroli granic zewnętrznych i kontroli migrantów o nieuregulowanym statusie odnalezionych na terytorium krajowym. Cele wniosku dotyczą usprawnień technicznych służących zwiększeniu skuteczności i efektywności systemu oraz lepszej harmonizacji na potrzeby jego użytkowania we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich. Transgraniczny charakter wymienionych celów i wyzwań związanych z zapewnieniem skutecznej wymiany informacji w celu zwalczania coraz bardziej różnorodnych zagrożeń oznacza, że UE jest najbardziej odpowiednim podmiotem, by zaproponować rozwiązania kwestii opisanych powyżej. Cele związane z podnoszeniem skuteczności i lepszą harmonizacją na potrzeby użytkowania VIS, a mianowicie zwiększenie wolumenu, jakości i szybkości wymiany informacji za pośrednictwem scentralizowanego systemu danych działającego na dużą skalę i zarządzanego przez agencję regulacyjną (eu-LISA), nie mogą zostać osiągnięte na szczeblu poszczególnych państw członkowskich i wymagają ingerencji na poziomie UE. Jeżeli obecne problemy nie zostaną rozwiązane, VIS będzie nadal funkcjonować na zasadach stosowanych obecnie, co spowoduje utratę szansy na zmaksymalizowanie jego skuteczności i europejskiej wartości dodanej, którą wykazano w wyniku oceny VIS oraz jego użytkowania przez państwa członkowskie.

Jeżeli chodzi o pobieranie odcisków palców od ubiegających się o wizę osób w wieku poniżej 12 lat, państwa członkowskie nie mogą jednostronnie podejmować decyzji o zmianach w systemie, ponieważ rozporządzenie w sprawie VIS zawiera już szereg przepisów na ten temat.

Możliwe – i pożądane – jest działanie na poziomie krajowym na rzecz osiągnięcia lepszej współpracy państw trzecich w sprawach dotyczących powrotu migrantów o nieuregulowanym statusie. Jest jednak mało prawdopodobne, by jakiegokolwiek tego rodzaju działania przyniosły taki sam skutek, jak udostępnienie dokumentu podróży w VIS w należycie uzasadnionych celach.

W odniesieniu do wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych jest mało prawdopodobne, by działanie na poziomie krajowym rozwiązało ten problem. Państwa członkowskie mogłyby działać indywidualnie, udoskonalając swoje dokumenty, proces ich wydawania, kontrole dokumentów na przejściach granicznych bądź wzmacniając lub systematyzując współpracę dwustronną. Podejście to nie zlikwidowałoby jednak stwierdzonej luki informacyjnej w sposób kompleksowy, jak opisano szerzej w ocenie skutków.

W odniesieniu do zautomatyzowanych kontroli z wykorzystaniem innych baz danych państwa członkowskie mogą swobodnie opracowywać rozwiązania umożliwiające korzystanie zarówno z krajowych, jak też unijnych i międzynarodowych baz danych. Preferowana jest jednak harmonizacja tych przepisów na poziomie UE, aby umożliwić państwom członkowskim stosowanie wspólnych przepisów dorobku Schengen w sposób skoordynowany.

1.4.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Z rozwijania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji oraz wizowego systemu informacyjnego wyciągnięto poniższe wnioski:

1. Faza opracowywania powinna rozpocząć się dopiero po określeniu wszystkich potrzeb technicznych i operacyjnych. VIS nie zostanie zaktualizowany, dopóki nie

zostaną ostatecznie przyjęte podstawowe instrumenty prawne wskazujące jego cel, zakres stosowania, funkcje i szczegółowe dane techniczne.

2. Komisja przeprowadziła (i dalej prowadzi) częste konsultacje z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym z delegatami z Komitetu SIS–VIS w ramach procedury komitetowej i grupy kontaktowej ds. dyrektywy powrotowej. Zmiany zaproponowane w przedmiotowym rozporządzeniu kompleksowo przedyskutowano przy zapewnieniu przejrzystości omawianych kwestii na specjalnie poświęconych temu spotkaniach i warsztatach. Ponadto w ramach swoich struktur wewnętrznych Komisja ustanowiła międzyresortową grupę sterującą składającą się z przedstawicieli Sekretariatu Generalnego, Dyrekcji Generalnej ds. Migracji i Spraw Wewnętrznych oraz Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości. Grupa sterująca monitorowała proces oceny i w razie potrzeby udzielała wytycznych. Ponadto Komisja przeprowadziła otwarte konsultacje publiczne dotyczące badanych aspektów polityki.

3. Komisja zasięgnęła również opinii zewnętrznych ekspertów; związane z tym ustalenia uwzględniono przy opracowywaniu niniejszego wniosku:

- przeprowadzono zewnętrzne badanie „Wykonalność i skutki obniżenia wieku, od jakiego można pobierać odciski palców od dzieci, oraz przechowywania zeskanowanej kopii dokumentu podróży osoby ubiegającej się o wizę w wizowym systemie informacyjnym (VIS)” (Ecorys), które obejmowało dwa obszary polityki / obszary problemowe;

- Komisja zleciła również przeprowadzenie zewnętrznego badania „Zintegrowane zarządzanie granicami – Studium wykonalności dotyczące włączenia do repozytorium dokumentów wiz długoterminowych, dokumentów pobytowych i zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego” (PwC), którego ustalenia otrzymano we wrześniu 2017 r.

1.4.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Zgodnie z komunikatem Komisji z kwietnia 2016 r. „Sprawniejsze i bardziej inteligentne systemy informacyjne do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa” Komisja proponowała dodatkowe systemy informacyjne w obszarze zarządzania granicami. System ustanowiony na mocy rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu (EES)⁷⁶ będzie rejestrować dane dotyczące wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich oraz dane dotyczące odmowy wjazdu w odniesieniu do obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne strefy Schengen, identyfikując w ten sposób osoby przekraczające dozwolony okres pobytu. Rozporządzenie ustanawiające system wjazdu/wyjazdu zmienia również rozporządzenie w sprawie VIS i zawiera przepisy dotyczące interoperacyjności między systemem wjazdu/wyjazdu i VIS, ustanawiając do użytku organów granicznych i wizowych bezpośredni kanał komunikacyjny pomiędzy tymi dwoma systemami. Umożliwi to organom granicznym weryfikowanie na granicach zewnętrznych ważności wizy i tożsamości posiadacza wizy bezpośrednio w VIS.

⁷⁶

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011.

Organy konsularne będą mogły przeglądać w systemie wjazdu/wyjazdu plik osoby ubiegającej się o wizę, aby zweryfikować, w jaki sposób wykorzystywała ona poprzednie wizy.

Komisja przedstawiła również wniosek dotyczący europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)⁷⁷, którego celem jest skuteczniejsze zarządzanie granicami zewnętrznymi UE oraz poprawa bezpieczeństwa wewnętrznego poprzez przeprowadzanie z wyprzedzeniem kontroli w odniesieniu do wszystkich podróżnych zwolnionych z obowiązku wizowego przed ich przybyciem na granice zewnętrzne.

W grudniu 2017 r. Komisja przedstawiła wniosek w sprawie zapewnienia interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE służącymi zarządzaniu bezpieczeństwem, granicami i migracjami. Celem wniosku jest również ułatwienie i usprawnienie dostępu organów ścigania do systemów informacyjnych niezwiązanych ze ściganiem przestępstw na szczeblu UE, w tym VIS, w razie potrzeby, w celach zapobiegania poważnym przestępstwom i terroryzmowi, prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, ich wykrywania lub ścigania. Zapewnienie interoperacyjności między różnymi systemami informacyjnymi to jednak dopiero pierwszy krok. Aby wykorzystać interoperacyjność, należy wprowadzić konkretne środki umożliwiające współdziałanie interoperacyjnych systemów informatycznych.

Poza tymi zmianami w przepisach we wrześniu 2017 r. Komisja w komunikacie w sprawie realizacji Europejskiego programu w zakresie migracji⁷⁸ uznała potrzebę dalszego dostosowania wspólnej polityki wizowej do obecnych wyzwań z uwzględnieniem nowych rozwiązań IT i zrównoważenia korzyści wynikających z uproszczonego ruchu wizowego z ulepszonym zarządzaniem migracjami, bezpieczeństwem i granicami oraz z wykorzystaniem w pełni interoperacyjności. W tym kontekście w dniu 14 marca 2018 r. Komisja przedstawiła komunikat „Dostosowanie wspólnej polityki wizowej do nowych wyzwań”⁷⁹ równocześnie z wnioskiem w sprawie zmiany kodeksu wizowego. Celem wniosku w sprawie zmiany kodeksu wizowego⁸⁰ jest uproszczenie i wzmocnienie procedury składania wniosków wizowych, tak aby ułatwić turystom i osobom podróżującym służbowo przyjazd do Europy z wizą, przy jednoczesnym wzmocnieniu zapobiegania ryzyku związanemu z bezpieczeństwem i migracją nieuregulowaną, w szczególności poprzez powiązanie polityki wizowej z polityką powrotową. VIS wpisuje się w ten kontekst jako elektroniczne narzędzie przetwarzania danych wspomagające procedurę wizową.

W marcowym komunikacie zapowiedziano również prace nad zwiększeniem bezpieczeństwa poprzez zmianę VIS i wykorzystanie w pełni interoperacyjności. Ponadto zapowiedziano trzy główne sposoby osiągnięcia większego bezpieczeństwa: 1. zaostrezenie kontroli podczas rozpatrywania wniosków wizowych z wykorzystaniem interoperacyjności 2. likwidowanie pozostałych luk informacyjnych w zakresie granic i bezpieczeństwa poprzez włączenie do VIS

⁷⁷ COM(2016) 731 z 16.11.2016.

⁷⁸ [COM\(2017\) 558 final](#).

⁷⁹ COM(2018) 251.

⁸⁰ COM(2018) 252.

dokumentów pobytu i wiz długoterminowych oraz 3. niwelowanie pozostałych luk informacyjnych w rozpatrywaniu wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych poprzez obniżenie wieku, od którego można pobierać odciski palców, i przechowywanie kopii dokumentów podróży w VIS.

1.5. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

x Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2021 r. do 2023 r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Planowane tryby zarządzania⁸¹

X **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– x w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– ☐ przez agencje wykonawcze

x **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

x **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– x organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

--

⁸¹

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/PL/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Zasady dotyczące monitorowania i oceny zostały opisane w art. 50 rozporządzenia w sprawie VIS:

1. Organ zarządzający zapewnia wprowadzenie procedur pozwalających na monitorowanie funkcjonowania VIS pod względem realizacji celów związanych z wynikami, opłacalnością, bezpieczeństwem i jakością usług.
2. Na potrzeby konserwacji technicznej organ zarządzający ma dostęp do niezbędnych informacji związanych z operacjami przetwarzania danych przeprowadzanymi w VIS.
3. Dwa lata po rozpoczęciu funkcjonowania VIS, a następnie co dwa lata, organ zarządzający przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie dotyczące technicznego funkcjonowania VIS, w tym jego bezpieczeństwa.
4. Trzy lata po rozpoczęciu funkcjonowania VIS, a następnie co cztery lata, Komisja opracowuje całościową ocenę VIS. Ocena ta obejmuje analizę osiągniętych wyników w porównaniu z założonymi celami oraz ocenę dalszej zasadności przesłanek stworzenia VIS, stosowanie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do VIS, bezpieczeństwo VIS, korzystanie z przepisów, o których mowa w art. 31, oraz wszelkie konsekwencje dla funkcjonowania VIS w przyszłości. Komisja przekazuje ocenę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Przed upływem okresów, o których mowa w art. 18 ust. 2, Komisja poinformuje o postępie technicznym osiągniętym dzięki wykorzystaniu odcisków palców na zewnętrznych granicach oraz o jego wpływie na czas trwania wyszukiwania danych z użyciem numeru naklejki wizowej w połączeniu ze sprawdzeniem odcisków palców posiadacza wizy, w tym określi, czy oczekiwany czas takiego wyszukiwania nie wiąże się z nadmiernie długim oczekiwaniem na przejściach granicznych. Komisja przekazuje ocenę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Na podstawie tej oceny Parlament Europejski lub Rada mogą zwrócić się do Komisji o przedstawienie, jeżeli to konieczne, odpowiednich zmian do niniejszego rozporządzenia.
6. Państwa członkowskie dostarczają organowi zarządzającemu i Komisji informacji niezbędnych do sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 3, 4 i 5.
7. Organ zarządzający dostarcza Komisji informacji niezbędnych do sporządzania ogólnych ocen, o których mowa w ust. 4.
8. W okresie przejściowym, do czasu podjęcia obowiązków przez organ zarządzający, za sporządzanie i przekazywanie sprawozdań, o których mowa w ust. 3, odpowiedzialna jest Komisja.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

1. Trudności związane z rozwojem technicznym systemu

Dostosowanie VIS może wymagać wprowadzenia dodatkowych zmian w interfejsach dla zainteresowanych podmiotów. Krajowe systemy informatyczne państw członkowskich różnią się pod względem technicznym. Ponadto procesy kontroli granicznej mogą różnić się w zależności od lokalnych warunków. Dodatkowo niezbędne jest, by integracja jednolitych interfejsów krajowych została w pełni dostosowana do wymogów centralnych.

Istnieje ryzyko, że techniczne i prawne aspekty VIS mogą zostać wdrożone w różny sposób przez różne państwa członkowskie ze względu na niewystarczającą koordynację między stroną centralną i krajową; planowana koncepcja jednolitych interfejsów krajowych powinna zminimalizować to ryzyko.

2. Trudności związane z terminowym stworzeniem systemu

Na podstawie doświadczeń zdobytych podczas tworzenia VIS i SIS II można oczekiwać, że zasadniczym czynnikiem pomyślnego dostosowania VIS będzie terminowe stworzenie systemu przez zewnętrznego wykonawcę. Jako centrum doskonałości w dziedzinie rozwoju wielkoskalowych systemów informatycznych i zarządzania takimi systemami eu-LISA będzie również odpowiedzialna za przyznawanie umów i zarządzanie nimi.

3. Trudności, jakie mogą napotkać państwa członkowskie

Systemy krajowe muszą odpowiadać centralnym wymogom, a dyskusje prowadzone w tym temacie z państwami członkowskimi mogą spowodować opóźnienia w osiągnięciu tego celu. Zagrożenie to można ograniczyć poprzez angażowanie państw członkowskich w tę kwestię już na wczesnym etapie, tak aby zapewnić podjęcie niezbędnych działań w odpowiednim czasie.

2.2.2. *Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli*

Za wypełnienie obowiązków związanych z głównymi elementami VIS odpowiada eu-LISA. Aby umożliwić lepsze monitorowanie wykorzystania VIS do celów analizy tendencji związanych z presją migracyjną, zarządzania granicami i przestępstwami, eu-LISA powinna mieć możliwość rozwijania nowoczesnych zdolności w zakresie prowadzenia sprawozdawczości statystycznej wobec państw członkowskich i Komisji.

Sprawozdanie finansowe eu-LISA podlega zatwierdzeniu przez Trybunał Obrachunkowy i procedurze udzielania absolutorium. Służba Audytu Wewnętrznego Komisji będzie przeprowadzać audyty we współpracy z audytorem wewnętrznym agencji.

2.2.3. *Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu*

Nie dotyczy

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Środki przewidziane na zwalczanie nadużyć finansowych zostały określone w art. 35 rozporządzenia (UE) 1077/2011, który stanowi następująco:

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych bezprawnych działań zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 1073/1999.

2. Agencja przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i niezwłocznie wydaje odpowiednie przepisy, które mają zastosowanie do wszystkich pracowników agencji.

3. Decyzje dotyczące finansowania oraz umowy i akty wykonawcze do nich powinny wyraźnie zastrzegać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie konieczności, przeprowadzać kontrole na miejscu wśród odbiorców funduszy agencji oraz urzędników odpowiedzialnych za ich przyznawanie.

Zgodnie z tym przepisem w dniu 28 czerwca 2012 r. przyjęto decyzję Zarządu Europejskiej Agencji do spraw Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości w sprawie zasad i warunków dochodzeń wewnętrznych w odniesieniu do przeciwdziałania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim nielegalnym działaniom godzącym w interesy Unii.

Zastosowanie będzie miała strategia Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych dotycząca zapobiegania nadużyciom finansowym i ich wykrywania.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁸²	państw EFTA ⁸³	krajów kandydujących ⁸⁴	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżnicowane /niezróżnicowane	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuję

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [3] [Dział Bezpieczeństwo i obywatelstwo]	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
3	Linia Fundusz Zarządzania Granicami w WRF na lata 2021–2027	Zróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE
3	Dział 5 – Bezpieczeństwo i obywatelstwo, klaster 12 – Bezpieczeństwo – Europol	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
3	Dział 4 (klaster 11 – Zarządzanie granicami) – Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) w WRF na lata 2021–2027	Zróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE
3	Dział 4 (klaster 11 – Zarządzanie granicami) – Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) w WRF na lata 2021–2027	Zróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE

⁸² Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

⁸³ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁸⁴ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Bezpieczeństwo i obywatelstwo
---	---	-------------------------------

DG HOME	Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Linia Fundusz Zarządzania Granicami (18.0201XX) w WRF na lata 2014–2020	Środki na zobowiązania	18,000	13,500	13,500	0,000	0,000	0,000	0,000	45,000
Linia Fundusz Zarządzania Granicami (18.0201XX) w WRF na lata 2014–2020	Środki na płatności	9,000	11,250	13,275	7,088	3,375	1,013	0,000	45,000
OGÓŁEM środki dla DG HOME	Środki na zobowiązania	18,000	13,500	13,500	0,000	0,000	0,000	0,000	45,000
	Środki na płatności	9,000	11,250	13,275	7,088	3,375	1,013	0,000	45,000

Wydatki te pokryją koszty związane z:

– wkładem dla państw członkowskich obejmującym opracowanie i wdrożenie konkretnych środków na poziomie krajowym w celu podłączenia do VIS organów do spraw migracji wydających dokumenty pobytowe na terytorium danego państwa, utworzenie krajowej funkcji wysyłania zautomatyzowanych zapytań do innych baz danych oraz wdrożenie środka polegającego na obniżeniu wieku, od którego można pobierać odciski palców od osób ubiegających się o wizę, do 6 lat, przechowywaniu kopii dokumentów podróży, przygotowaniu interfejsów krajowych centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego VIS oraz wdrożeniu środków dotyczących jakości danych.

– Wkład dla państw członkowskich szacuje się na podstawie wcześniejszych wydatków państw członkowskich w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na wdrożenie różnych aspektów VIS. Kwota w wysokości około 700 000 EUR na państwo członkowskie na potrzeby zwiększenia zdolności ich interfejsu krajowego do wymiany danych dotyczących wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych, w uzupełnieniu do obecnej liczby danych dotyczących wiz krótkoterminowych (oczekuje się 22 mln wniosków w porównaniu z obecną pojemnością VIS wynoszącą 52 mln w odniesieniu do wiz krótkoterminowych – dla porównania, jedno przeciętne państwo członkowskie wydaje średnio 800 000 EUR rocznie na działalność bieżącą VIS).

Dawniej 18.02.XX – Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol)	Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Koszty personelu	Środki na zobowiązania			0,148	0,370	0,370	0,370	0,370	1,628
	Środki na płatności			0,148	0,370	0,370	0,370	0,370	1,628
Wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania	7,000	7,000	6,000	2,000	2,000	2,000	2,000	28,000
	Środki na płatności	7,000	7,000	6,000	2,000	2,000	2,000	2,000	28,000
OGÓŁEM środki dla Europolu	Środki na zobowiązania	7,000	7,000	6,148	2,370	2,370	2,370	2,370	29,628
	Środki na płatności	7,000	7,000	6,148	2,370	2,370	2,370	2,370	29,628

Wydatki te pokryją koszty związane z:

– utworzeniem systemu automatycznej identyfikacji daktyloskopijnej (AFIS) niezbędnego do umożliwienia wyszukiwania odcisków palców / wizerunków twarzy według danych biometrycznych Europolu. AFIS powinien zapewniać taki sam czas odpowiedzi jak VIS (~10 minut), aby uniknąć opóźnień w przetwarzaniu wniosków wizowych. Koszt utworzenia AFIS został oszacowany na podstawie podobnych doświadczeń związanych z tworzeniem VIS/AFIS przez eu-LISA, co kosztowało 30 mln EUR (dane z 2006 r.) w momencie pierwszego wdrożenia tego systemu oraz kolejne 10 mln EUR na potrzeby zwiększenia pojemności systemu. Dane Europolu stanowią około 1/3 pojemności VIS, czyli 13 mln. Należy uwzględnić zaktualizowane ceny rynkowe (systemy stały się droższe z powodu zwiększonego popytu i mniejszej konkurencji), jak również wzrost rozmiarów systemu Europolu do 2021 r., kiedy to rozpoczną się prace nad tworzeniem AFIS, i związane z tym koszty administracyjne.

– Niezbędny jest personel do zapewnienia ręcznej weryfikacji danych w przypadku trafień w odniesieniu do danych Europolu (eksperci w dziedzinie daktyloskopii). Obecnie w Europolu nie ma takiej funkcji (ponieważ system zautomatyzowanych kontroli jest wprowadzany niniejszym wnioskiem), a zatem należy ją przewidzieć. Liczba ekspertów w dziedzinie daktyloskopii została obliczona na podstawie szacunkowego obciążenia pracą przy przewidywanym 0,1 % trafień w odniesieniu do danych biometrycznych Europolu dotyczących 16 mln osób ubiegających się o wizę rocznie, co daje 16 000 przypadków do weryfikacji rocznie, ok. 44 przypadki dziennie. Ekspert daktyloskopijny bada ok. osiem przypadków dziennie, a zatem potrzebne byłyby cztery osoby. Proponuje się pięciu ekspertów, aby uwzględnić potrzebę zapewnienia obecności przez siedem dni w tygodniu, 24 godziny na dobę (ponieważ VIS działa całodobowo, a konsulaty na całym świecie mogą wysyłać wnioski o każdej porze dnia).

Dawniej 18.02.XX – Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) w WRF na lata 2014–2020	Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Koszty personelu	Środki na zobowiązania	0,942	1,376	1,302	0,651	0,286	0,286	0,286	5,129
	Środki na płatności	0,942	1,376	1,302	0,651	0,286	0,286	0,286	5,129
Wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania	16,244	28,928	28,343	6,467	6,510	6,562	6,624	99,678
	Środki na płatności	16,244	28,928	28,343	6,467	6,510	6,562	6,624	99,678
OGÓŁEM środki dla eu-LISA	Środki na zobowiązania	17,186	30,304	29,645	7,118	6,796	6,848	6,910	104,807
	Środki na płatności	17,186	30,304	29,645	7,118	6,796	6,848	6,910	104,807

Wydatki te pokryją koszty związane z:

– opracowaniem wszystkich informatycznych aspektów wniosku, tj. dostosowaniem istniejącego systemu, by włączyć do niego kopie dokumentów podróży, zwiększeniem jego zdolności do przechowywania większej ilości danych daktyloskopijnych, umożliwieniem przechowywania w systemie wiz długoterminowych i dokumentów pobytu, opracowaniem oprogramowania umożliwiającego przeprowadzenie zautomatyzowanych kontroli według danych z innych baz danych, opracowaniem centralnej funkcji dotyczącej jakości danych, opracowaniem funkcji wsparcia w zakresie rozpoznawania wizerunków twarzy i wyszukiwania obrazów śladu, zintegrowaniem z VIS funkcji VIS Mail, utworzeniem centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego VIS oraz zwiększeniem zdolności centralnego VIS do celów monitorowania stanu i dostępności usług (wdrożenie systemu active-active na potrzeby VIS). Obliczenia dla każdego aspektu wydatków operacyjnych zostały przeprowadzone na podstawie kosztorysów przedstawionych w trzech badaniach wspierających ocenę skutków tego środka (badanie zmian w VIS przeprowadzone przez eu-LISA; badanie Ecorys dotyczące obniżenia wieku, od którego można pobierać odciski palców od dzieci, oraz przechowywania kopii dokumentu podróży w centralnym VIS oraz badanie PwC dotyczące centralnego repozytorium danych na temat wiz długoterminowych);

– należy zatrudnić pracowników na czas określony na potrzeby fazy rozwojowej, a po tej fazie zatrzymać dwie osoby, ponieważ zarządzanie systemem będzie wiązało się ze zwiększonym obciążeniem pracą po rozszerzeniu VIS o nowe dane (długoterminowe dokumenty pobytowe i ich posiadacze), nowy dostęp (Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej) oraz nowe funkcje, a tym samym większymi potrzebami w zakresie monitorowania, obsługi technicznej i bezpieczeństwa systemu.

– funkcjonowaniem zaktualizowanego VIS.

Dawniej 18.02.XX – Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) w WRF na lata 2014–2020	Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania	0,730	0,380	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	2,110
	Środki na płatności	0,730	0,380	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	2,110
OGÓŁEM środki dla Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej	Środki na zobowiązania	0,730	0,380	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	2,110
	Środki na płatności	0,730	0,380	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	2,110

Wydatki te pokryją koszty związane z:

– ustanowieniem nowego dostępu do VIS w Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, za pośrednictwem centralnego punktu dostępu, z którego będą korzystały zespoły składające się z personelu realizującego zadania w dziedzinie powrotów lub zespoły wspierające zarządzanie migracjami w celu przeglądania i wyszukiwania danych w VIS.

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

OGÓŁEM środki z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	42,916	51,184	49,493	9,688	9,366	9,418	9,480	181,545
	Środki na płatności	33,916	48,934	49,268	16,775	12,741	10,430	9,480	181,545

Dział wieloletnich ram finansowych	7	Wydatki administracyjne
---	---	-------------------------

DG HOME	Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Zasoby ludzkie ⁸⁵	Środki na zobowiązania	0,074	0,074	0,074	0,037	0	0	0	0,259
	Środki na płatności	0,074	0,074	0,074	0,037	0	0	0	0,259
Pozostałe wydatki administracyjne	Środki na zobowiązania								
	Środki na płatności								

⁸⁵ Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,074	0,074	0,074	0,037	0	0	0	0,259
	Środki na płatności	0,074	0,074	0,074	0,037	0	0	0	0,259

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	42,990	51,258	49,567	9,725	9,366	9,418	9,480	181,804
	Środki na płatności	33,990	49,008	49,342	16,812	12,741	10,430	9,480	181,804

3.2.1.1. Streszczenie dla Europolu

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Europol	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
Urzędnicy								
Personel kontraktowy			0,148	0,370	0,370	0,370	0,370	1,628
Suma cząstkowa			0,148	0,370	0,370	0,370	0,370	1,628

W budżecie uwzględniono dodatkowy personel niezbędny do zapewnienia ręcznej weryfikacji danych w przypadku trafień w odniesieniu do danych Europolu (eksperci w dziedzinie daktyloskopii).

Europol	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	0	0	2	5	5	5	5
	0	0	2	5	5	5	5

Szacunki oparte są na założeniu, że dane Europolu będą generowały trafienie w 0,1 % przypadków spośród 16 mln osób ubiegających się o wizę rocznie, co daje 16 000 przypadków do weryfikacji rocznie, ok. 44 przypadki dziennie. Ekspert daktyloskopijny bada ok. osiem przypadków dziennie, a zatem potrzebne byłyby cztery osoby. Proponuje się pięciu ekspertów, aby uwzględnić potrzebę zapewnienia obecności przez siedem dni w tygodniu, 24 godziny na dobę (ponieważ VIS działa całodobowo, a konsulaty na całym świecie mogą wysyłać wnioski o każdej porze dnia).

Przedstawione dane liczbowe zakładają, że zatrudniony zostanie wyłącznie personel kontraktowy.

3.2.1.2. eu-LISA

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

eu-LISA	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
----------------	------	------	------	------	------	------	------	---------------

Zasoby ludzkie	0,942	1,376	1,302	0,651	0,286	0,286	0,286	5,129
Pozostałe wydatki administracyjne								
Zasoby ludzkie w wieloletnich ramach finansowych – suma częściowa	0,942	1,376	1,302	0,651	0,286	0,286	0,286	5,129

eu-LISA	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
	4	6	6	3	2	2	2
Personel zewnętrzny							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	5	7	6	3			
OGÓŁEM dla eu-LISA	9	13	12	6	2	2	2

Rekrutacja maksymalnie sześciu pracowników zatrudnionych na czas określony i siedmiu pracowników kontraktowych (ekspertów technicznych) ma być przeprowadzana stopniowo od stycznia 2021 r., a jej szczytowy poziom przypadnie na 2022 r., kiedy to działania rozwojowe będą prowadzone na pełnych obrotach. Część pracowników musi być dostępna już na początku 2021 r., tak aby trzyletnia faza rozwojowa mogła się rozpocząć w odpowiednim czasie w celu zapewnienia pełnego uruchomienia nowej funkcji do 2024 r. Środki zostaną przeznaczone na zarządzanie projektem i umowami, jak również na rozwój i przetestowanie systemu.

Po fazie rozwojowej należy zatrzymać dwóch pracowników zatrudnionych na czas określony, ponieważ zarządzanie systemem będzie wiązało się ze zwiększonym obciążeniem pracą po rozszerzeniu VIS o nowe dane (długoterminowe dokumenty pobytowe i ich posiadacze), nowy dostęp (Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej) oraz nowe funkcje, a tym samym potrzeba będzie więcej pracowników do celów monitorowania, obsługi technicznej i zapewniania bezpieczeństwa systemu.

Szacowane zasoby ludzkie przewidziane we wniosku to dodatkowa liczba pracowników oprócz obecnego podstawowego personelu oraz dodatkowy personel wynikający z innych wniosków (w szczególności dotyczących interoperacyjności).

W pełnym zestawie zmian w VIS ujętym w niniejszym wniosku istnieją cztery elementy, które mają szczególne znaczenie, ponieważ służą one dodaniu (a nie rozszerzeniu) funkcji do obecnego VIS: włączeniu do VIS kopii dokumentów podróży, obniżeniu wieku, od którego można pobierać odciski palców, włączeniu do VIS dokumentów pobytu i wiz długoterminowych oraz wprowadzeniu zautomatyzowanych kontroli bezpieczeństwa.

Jak wynika z pierwszej tabeli, dodanie dokumentów podróży i obniżenie wieku, od którego można pobierać odciski palców od dzieci, powinno przynieść rezultaty w ciągu 18 miesięcy. Dwa ostatnie projekty są o wiele znaczniejsze i wymagają odrębnego zorganizowania projektu. W związku z tym oczekuje się, że zostaną one zrealizowane w ciągu trzech lat.

W przypadku każdego projektu zakłada się, że projekt będzie realizowany przez zewnętrznego wykonawcę zarządzanego przez personel eu-LISA. Ponieważ oczekuje się, że projekty zostaną zrealizowane w latach 2020–2023, nie można zakładać, że wykorzystane zostaną istniejące zasoby, ponieważ oprócz utrzymania i eksploatacji istniejących systemów eu-LISA musi już dostarczyć ważny portfel projektów.

W odniesieniu do każdego projektu dodawany jest zespół na potrzeby fazy rozwojowej. Wielkość i skład zespołu są oparte na porównaniu z innymi projektami i zostały dostosowane do specyfiki poszczególnych systemów: dodawanie wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych wymaga intensywnego korzystania z baz danych, wprowadzenie kontroli bezpieczeństwa natomiast wiąże się z położeniem stosunkowo większego nacisku na transakcje.

W pierwszym roku po zakończeniu fazy rozwojowej zespół ds. rozwoju zostanie zredukowany o połowę, aby przejść do etapu obsługi technicznej/eksploatacji. Dodaje się dwóch dodatkowych pracowników na potrzeby obsługi technicznej i eksploatacji, ponieważ dodanie wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych oznacza znaczne powiększenie liczby użytkowników końcowych, co będzie wiązało się z większą liczbą wniosków dotyczących zmian i interwencji.

Ponadto całkowita liczba potrzebnych pracowników dzielona jest w proporcji około 50/50 na personel zatrudniony na czas określony i personel kontraktowy podczas fazy rozwojowej. W fazie obsługi technicznej korzystne jest utrzymywanie wiedzy w obrębie organizacji, a tym samym korzystanie wyłącznie z personelu zatrudnionego na czas określony.

		Rok 2020	Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	OGÓŁEM
Rozwój / operacje									
Dokumenty podróży									
Odciski palców									
Dokumenty pobytu									
Kontrole bezpieczeństwa									
Włączenie do VIS kopii dokumentu podróży									
Kierownik projektu / architekt rozwiązań	1	0,5							1,5
Obniżenie wieku, od którego można pobierać odciski palców									
Kierownik projektu / architekt rozwiązań	1	0,5							1,5
Włączenie do VIS dokumentów pobytu i wiz długoterminowych									
Kierownik projektu	1	1	1	0,5					3,5
Architekt rozwiązań	1	1	1	0,5					3,5

Projektant baz danych	1	1	1	0,5				3,5
Administrator aplikacji	1	1	1	0,5				3,5
Testowanie systemu		3	3	1	1	1	1	10
Zautomatyzowane kontrole bezpieczeństwa								
Kierownik projektu	1	1	1	0,5				3,5
Architekt rozwiązań	1	1	1	0,5				3,5
Projektant baz danych	0,5	0,5	0,5	0,5				2
Administrator aplikacji	0,5	0,5	0,5	0,5				2
Testowanie systemu		2	2	1	1	1	1	8

Pracownik zatrudniony na czas określony	4	6	6	3	2	2	2	25
Pracownik kontraktowy	5	7	6	3				21
OGÓŁEM	9	13	12	6	2	2	2	46

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.2.1. DG HOME: Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
--	------	------	------	------	------	------	------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,074	0,074	0,074	0,037	0	0	0	0,259
Pozostałe wydatki administracyjne								
DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa	0,074	0,074	0,074	0,037	0	0	0	0,259
Ogółem	0,074	0,074	0,074	0,037	0	0	0	0,259

Poza działem 7 nie ma żadnych kosztów.

3.2.2.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

DG HOME⁸⁶	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Personel zewnętrzny⁸⁷							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	1	1	1	0,5			

⁸⁶ Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁸⁷ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

OGÓŁEM dla DG HOME	1	1	1	0,5			
---------------------------	----------	----------	----------	------------	--	--	--

Należy zatrudnić pracownika kontraktowego do prac przygotowawczych mających na celu wdrożenie środków przewidzianych w niniejszym wniosku, takich jak środki związane z przygotowaniem aktów wykonawczych i uruchomieniem umów w sprawie zamówień publicznych.

3.2.3. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- x Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi. Jeżeli niniejszy wniosek zostanie przyjęty przed przyjęciem następnych ram finansowych, niezbędne środki (szacowane na 1,5 mln EUR) zostaną sfinansowane z linii budżetowej „Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy”.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.4. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - i. ☐ wpływ na zasoby własne
 - ii. ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁸⁸						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmuje.

--

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

--

—

⁸⁸

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.